

வினாவிந் த பத்தகசாலை
ஹிந்து மதாபிமான சங்கம்
கரையூர்.

சோழபுர புராணம்.

1532

IMS0327

ஓம்.

ராமகிருஷ்ண

விவேகானந்தர் சங்கம்

காரைக்குடி

—

நன்கொடையாளர் ..ஐப்...திரு.நாவுக்கரசு.....

உளர்பதிவு எண்...கி...34

புத்தக எண்...கி...34

பதிவு எண்...கி...34

69

உ
சிவமயம்.
கணபதி துணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவகங்கைச் சம்ஸ்தானத்தைச் சேர்ந்த

சோழபுரபுராணம்.

இது

ஒக்கூர், திருவாளர் சி. கரு. சி. கரு. வெள்ளையப்பசெட்டியார்
என்று பெயர் விளங்கிய கருப்பஞ்செட்டியார் அவர்கள்
குமாரரும் ஷை. திருக்கோயிற் நிருப்பணிபூஜாதிய
சிவதருமங்கள் நடத்தி வருகின்றவருமான

திருவாளர், சி. கரு. சி. கரு.

ஆதப்பசெட்டியார் அவர்கள்

கேட்டுக்கொண்டபடி

ஸ்ரீவன்றொண்டரவர்கள் மாணுக்கரும் சித்தாந்தச் செல்வருமான
காரைக்குடி, ராம. சோ.

சொக்கலிங்கச்செட்டியார் அவர்களாற்

செய்யப்பெற்று,

ஷை ஆதப்பசெட்டியார் அவர்களால்

செதம்பரம்

ஸ்ரீ குஞ்சிதசரண அச்சுக்கடத்திற்

அச்சிடப்பெற்றது.

சுக்கிலவ்ரு பங்குனிமீ ௧௦௨

எட்டுத்திசைகளுட் சிறந்த ஈசானதிகையிலுள்ளது சோழபுரமாதலால்இது, எவற்றினும் மேலாயதென்பதுவிளக்கமாம்.

இப்பெருஞ்சிறப்பு வாய்ந்த சோழபுரத்தில், அனவாத சாந்தித்தியாய் வீற்றிருந்தருளுகின்ற அறம்வளர்த்தநாயகியம்பா அபூர்வவாசுப்பெருமான் திருவடிகளிற் பேரன்புபூண்டு அதனால் அரசரிமையனுமதியுடன் திருக்கோயிற்றிருப்பணிகள் சிறப்பச்செய்து, நித்தியநைமித்திகாதிபூசனைகளும் விசேடமாக நடத்திவருகின்றவரும், இத்தலத்தின் வடக்கில் இரண்டுகடிகை தூரத்திலுள்ள ஒக்கூர் மகுடதனவையியரில் சிந்தாமணிச்செட்டியாருடைய குமாரர்கள் நால்வரில் சேஷ்டகுமாரரும், கரும்புபோலும் இனிமையேசெய்யுபியல்பின ரென்பது விளக்கும் கருப்பஞ்செட்டியா ரென்னும் பேரினருமாகிய வெள்ளையப்பசெட்டியாவர்கள், ⁴இத்தலபுராணத்தை வெளியிடக்கருதி, கோயிலூர் வீரப்பசுவாமிகளிடந்தெரிவிப்ப, அவர்கள் பாலசுப்பிரமணியஅய்யரிடம் தெரிவிப்ப, அவர் அவ்வாறு பாடத்தொடங்கி, பாடல்கள் அநாவசியமாய் விரியப்பாடிக்கொடுத்தனர். அத்திருப்பணிச்செல்வர் அதனை நோக்கிப் பிறரிடமுங் காட்டிப்பொருந்தாமை தெரிந்தமையால், அதனைத் திருத்தியாவதுவேறு செய்வித்தாவது அச்சிட்டு உபயோகிக்கக் கருதித்தமது புத்திரர்களுக்குந்தெரிவித்தனர். சுமார் இருபதுவருடங்களுக்கு மேலாயது. சின்னணுமுன்னர், அத்திருப்பணிச்செல்வருக்குச் சொந்தமைத்

துனரும், சைவசித்தாந்தசம்மார்க்கமேநன்மார்க்கமெனுமுண்மை நன்கு தெளிந்து அசைவற நிலைபெற்ற நிச்சயஞானசீலரும், அத்திடபத்திவிசேடத்தால் நிருவிடைமருதுரென்னுந் திவ்வியசேஷத்திரத்தில் சித்தாந்தசைவச்செந்நெறிவிளக்கும் செந் தமிழ்வேதமாகிய தேவாரநிருவாசகாதி கிரவணநியம பாடசாலை தாபித்துச்சிறப்ப நடத்திவருகின்றவரும், எனக்கும் அத்தியந்தஆப்தருமாகிய நாட்டரசன்கோட்டை கணக, லெ. இலக்குமணச்செட்டியாரவர்கள் என்னிடத்துள்ள அன்பின்மிகுதியால்என்னை அழைத்துக்கொண்டு சோழ்புரத்துவந்து அப்புராணத்தைப்பார்க்கச்செய்தார்கள். பார்க்குங்கால்முதலில் மங்கலச்சொல்லுறுகொழிந்ததுமன்றிக், கருஞ்சோலைஎன்று அமங்கலச்சொல்லாட்கொடங்கப்பட்டிருந்தது, துதிச்செய்யுள்களில் தற்புகழ்ச்சியே மிக்கிருந்தது. அபசெயப்படலம் கொடுங்கோற்படலமென்பனவாகிய அவப்பெயர்களும், நிருச்சிராப்பள்ளியில் ஒருகாலத்து மண்மாரி பெய்ததென்று அநாவசியமாக எடுத்துக்காட்டிய அவச்செயல்களும், மற்றும் வேண்டாதவைகளும் மிகுந்துகிடந்தன. ஷேநிருப்பணிச்செல்வர் இதனை நீக்கிச்சபகாமாகச் செய்யிக்கக்கருதியவாறே, அவர்குமாரர் மூவரில்நடுகிலைபராகிய ஆதப்பநாமத்தன்புள்ள செல்வர், அடியேனிடத்துள்ள அன்புமிகுதியால், அவ்வாறு செய்துதரும்படி வற்புறுத்தினர். அதற்குரிய அறிவாற்றலில்லாதிருந்தும், அச்சொன்மனுக்கமாட்டாது, நிருவ

ருளே அவாண்டுகொங்கி நிறைவேற்றி வைக்குமெனத்துணிந்து, அத்திருவருளையே வேண்டி நின்று மங்கலமொழிபாற்றொடங்கி, சாஸ்வதிநீர்த்தத்தினுன்மைபும், இத்தலத்தின் பேர் முன்பு விசயபுரமென்று வழங்கியதும், பின்புசோழபுரமென்றுவழங்குவதும், காரணமுமாகிய இவ்வளவில்வடமொழிகிளக்குதல் மாத்திரமே, அவற்றிற்கு ஏற்புடைத்தாயவிஷயங்கள் விரித்து, சைவநலங்கள் விளக்கித்தேவாரதிருவாசகாதிபசெந்தமிழ்வேதமந்திர வாக்கியமாண்பொருள்கள் உயிர் போலமைபவைத்துப் பாடத்தொடங்கினேன். திருவருள்நிறைவேற்றியது. இப்புராணம், சுக்கிலஸ்ரூ ஐப்பசிமீ ௩௦௨ சுக்கிரவாசபதினத்தில் அறம்வளர்த்தநாயகி அம்பாசமேத அபூர்வவாக்சேப்பெருமான் திருச்சந்திரியில், ஆதப்பநாமஅருட்பணிச்செல்வர் ஆதாவால் அபிஷேக நைவேத்தியாராதன அலங்காரவரிசைகள் பெருக அறிஞர்குழாஞ்சுழ அரங்கேற்றமாகியது. அனைவரும் அம்மையப்பர் இடபாருடஅருட்கோலக்காட்சியும்பெற்று ஆனந்த மடைந்தார்கள். இப்புராணத்தைச் செய்கித்தவர்வினைவுக்குறிப்புநோக்கி, சிலநாட்களுட் செப்து முடித்தமையாலும், விரிவிலாவறிவினேனாதலாலும், இப்புராணத்துள்ள வழக்களைத் திருத்திவழாநிலைதெரித்தருளும்படி விரிபறிவு வாய்ந்து விமலனருள்பெற்றுயர்ந்தமெய்யன்பர் திருவடிகளைப் பணிந்துபிரார்த்திக்கின்றேன்.

ராம. செர.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இந்நூலாசிரியர்மாணுக்கர் காரைக்குடி. நா. முரு.
முருகப்பசெட்டியாரவர்கள் இயற்றியது.
நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

உலகெலா மோர்ந்தனைந் துய்கெனும் கருணையால்
பொன்மலி கமலப் பூந்தட மேற்றிசை
விண்மலி சித்தி விநாயகன் செவ்வேள்
எனுமிரு குமார்க ளிலங்குற நாப்பட்
கோயில்கொண் டருளுமெண் குணப்பெருஞ் செல்வி
தாயா யுலகெலாம் தந்தருள் கன்னிகை
மும்முலைத் தடாதகை முதல்விமீ னாட்சி
யம்மையெவ் வுலகும்போற் றாசியாய் வீற்றிருந்
தாளுநன் மதுரை யாலவாய்த் தளியின்முன்
முனைத்தொளிர் சொக்கலிங் கேசனா முன்னையோன்
அன்பருக் கருளவீ சானமா திரத்தவீர்
சோழ புரமெனுந் தொல்பதி யின்கண்
அறம்வளர்த் தவளுட னபூர்வவா கீசரன்
எனும்பெயர் தரித்துவீற் றிருந்தருள் புரிவதும்

வாணி போற்றி வாக்குறப் பெற்றதும்
 பார்த்தன் சோழன் பணிந்துபே றுற்றதும்
 நார்த்தசிங் தையர்பலர் நலம்பல சார்த்ததும்
 ஸ்நுணர்ந் திண்டுநீஇ நல்லருள் பெறுவான்
 மன்றவக் கோயில் வளர்நிருப் பணியெலாம்
 மிக்க ஶரன்பின் விதிமுறை புரிந்துவாழ்
 ஓக்கூர் வாச னுத்தம சிலன்
 வாப்பொற் சூடா மணிபுரப் பட்டஞ்சார்
 இருப்பைக் குடிக்கோ யிற்காணி யாளன்
 சிந்தா மணிப்பெயர்ச் செல்வன்மிக் குகந்த
 மைந்தரின் முன்னையோன் மாசின்மை தேற்றும்
 அன்புறு வெள்ளை யப்ப நாமவேள்
 பொன்பொலி சோழ புரமான் மியஞ்செந்
 தமிழ்மொழி யினுந்நிகழ் தாவிழைஇ முன்னோர்
 தமிழ்புகல் கவிஞர்பாற் சாற்றியாங் கவர்தரு
 கவிகளிற் றன்னுளங் கவிபுற மையினால்
 அவிருமெய் யன்பார்ந் தருள்பெநீஇ வாமும்
 லேரே யிந்நூல் செயற்குரி யாரெனச்
 சாலவுந் னுணிந்துதன் றணையர்க் கிசைத்தனன்
 வயங்குமத் தணையர்மு வரினடு நிலையனும்
 நயங்குலா மாதப்ப நாமவே ளறிஞர்கள்
 தம்மிற் றன்குலத் தாரிற் றகுதிரசால்

செம்மல் யாரெனத் தெளிந்துளந் துணிந்து
காரைக் குடியெனும் பேர்திகழ் நகரில்வாழ்
சீரைப் படைத்த சிரேட்டிமார் தம்முட்
கற்றவர் காழுதுங் கற்புமிக் குடையான்
நற்றவர் பேனு நன்னெறிச் சீலன்

வன்றொண்டர் பாங்குநீஇ வண்டமிழ் தேர்ந்துளான்
நன்றொண்டர் புராணநி நயம்விரித் துரைப்போன்
வைதிக சைவ வரநெறி வாய்மையன்
கைதவ மில்லான் கனிமொழி யாளன்
பதிபசு பாசப் பகுதிமுன் னுவன
விதிமுறை மயக்கற விளக்குமெய் கண்டதூல்
சிவாகம நெறிச்சிவ தீக்கைபெற் றுண்மைதேர்ந்
தவாவுமெய் யன்பருக் கவிர்தர வுணர்த்துவோன்
பவமிரித் தருடரும் பாசிவ பூசனைத்
தவமிளம் பருவத்தே சார்ந்துளான் சைவ
மிகுமாண் புல்கெலாம் விரித்தரு ளாறு
முகநா வலர்கோன் முளரியந் தாள்பணிந்
தாற்றுமெய்த் தொண்டுபல் லாண்டுசெய் தருளுதும்
பேற்றினப் பூசனைப் பெருந்தவ முறையினிவ்
வெழுபா னன்காண் டின்மேலுந் தளர்வற
வழுவா தியற்றி வருசிவப் பொலிவினன்
நிறைசெம் மேனிவெண் ணீற்றரற் போற்றியம்

முறைதன் சேயுடன் முழுதுநீ றணியினன்
 அருட்கண் மணிபுனைந் தைந்தெழுத் தருண்முறைப்
 பொருட்குயை தரத்தினம் பூண்டொளிர் சிந்தையன்
 என்போல் வாரையு மினிதனைத் தின்சொலால்
 தன்பாற் கற்றுணர் தருகிலை தந்தோன்
 வேண்டல்வேண் டாமை விடுத்தொளிர் குணத்தோன்
 தாண்டவன் திருமுன் சார்ந்துநா டொஹம்பராய்
 ஆண்டவன் றில்லையி லருளுமெய் கண்டசித்
 தாந்த வித்தியா சாலைதா பனம்புரீஇ
 நாடொஹம் பெருக நடாத்தும் பெரியோன்
 இஹைசை மருதங்கூ ரிருதனிக் காணியும்
 ஒளிர் திரு வேட்பூ ருடையரென் பட்டமும்
 வழுகிநாட் டரசரான் மன்னிவாழ் மகுட
 தனவை சிபர்குலந் தழைத்திட ராம
 நாத னருந்தவ நலத்தின்வந் தருள்சேய்
 ஒதுமின் னன்பல வுபர்தரு நிலையெலாம்
 சேர்தரு சொக்க லிங்கதே சிகன்பால்
 ஏர்தரு தன்றந்தை யெண்ணிபாங் கெய்துவான்
 பொற்புறு சோழ புரமான் மிபந்தமி
 பூிற்புகன் றருள்கென விசைத்தன னதுவினாப்
 எம்மான் திருப்புக றெடுத்தரை திருப்பணி
 அம்மா கிடைத்ததென் றகமிக மகிழ்வுநீஇ

பெயல்காண் சிகையெனப் பிறங்கு முளத்தனாய்
 சின்று முகற்பராய்த் திருத்தகு சோழ
 புப்புர ணஞ்சொற் பொருட்சுவையாழிய
 வரணிறை தமிழின் வயக்கன எகனைப்
 பன்னகர் வானவர் பாருளோர் யாரும்போற்
 நின்னதெம் பிளனரு ளேயென மேற்கொண்
 டென்னிமுன் வேட்ட வுதார குணத்தனம்
 ஆதப்ப நாமத் தரும்பெறற் செல்வன்
 மாதகு சாலி வாகன சகாத்தம்
 ஆயிதத் தென்னுறற் றைம்பத் திரண்டிற்செல்
 சுக்கில வைப்பசிச் சுக்கிர வாரத்
 தறம்வளர்த் தருளனை யபூர்வவா சீசர்பூ
 சனைநனி சிறப்பத் தந்தணி வகையெலாம்
 நிகழ்த்திமெய் பன்பர்கள் செறிந்துருழ்ந் தின்புறச்
 சாற்றமப் பாசிவ சந்திதி தன்னிலத்
 தேற்றசீர்ப் புராணத் திருமுறை சிவனெனப்
 போற்றியப் பூசகர் பூசித் துதவநோர்
 இறைஞ்சியந் தூலா சிரியரேற் றரும்பொருட்
 டிறந்திரு வருணில தெளிவுற விளக்கி
 இனிநுரை வாய்மையோர்த் தின்புறிஇ யீவ்வணம்
 நனிசிறப் பிலக்குற நடாடாறு நடாத்தி
 யணிமகார்த் திகைமதி யவிர்குரு வாரத்தில்

கணியெயப் புராண கவிநிறை வுறவநாள்
 மிகுதிறப் பிபற்றி விடையிவர்க் தெம்பிரான்
 தருநிருக் காட்சி தருநிரு விழாப்பு'இ
 அத்திருப் புராணமவ் வாசிரி யன்றா
 மெய்த்கரு மன்பொடு விமலனா ரருளெனும்
 கருத்தினேற் றச்சுவா கனத்தியைத் துய்த்தனன்
 ஒருத்திதன் னாருளினு லுலகெலா முப்பவே.

இந்நூலாசிரியர் மாணுக்கர் காரைக்குடி ராம. உ.
 இராமசாமிசெட்டியார் அவர்கள் இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

நிருவருள் விலாசுக் தொருதனிச் சொருப
 சிவமுயிர் வகைக ளவநெறி யொருவிப்
 பவந்தெறற் றுரியமெய்த் தவங்கனூல் வகைநூன்
 முறைபுரி நிலையின நிறைநிருக் கோயில்கள்
 ஆதலின் விரியுநீர்த் தாயதண் கருதமே
 சீதள கடினமாய்த் திரண்டுநு நிலைபோல்
 உருவ மருவ முருவரு வெலாங்கடந்
 தருள்வியா பகநிலை விரவுதா னேயவ்
 வருவரு வாநியா யொளிர்திரு வருண்மய
 தடத்தமா மேனிகொண் டடுத்திவீற் றிருந்தருள்

திருத்தல மளப்பில திகழுமிப் புலனியில்
 ஈண்டுநா டெவற்றுமிக் கிலங்குதொன் மைத்தெனல்
 பாண்டிநா டேபழம் பதியென மணிவா
 சகவருட் சுருதியுஞ் சாற்றுநிற் பாண்டியில்
 உந்துசீ ராடல்செய் துலகருள் சோம
 சுந்தர னுமைசேய் துன்னுண் சோமாக்
 கந்தரெவ் வுலகமுங் கருணைச்செங் கோல்செலச்
 சதுரைமே வரசெய் மனுரையி சான
 மாதிரத் திலங்கலின் மன்னுமெத் தலங்கனும்
 போற்றுசீர்ச் சோழ புரத்தூவீர் திருந்தருள்
 ஆறம்வளர்த் துலகெலா மனித்தரு ளன்னையை
 இறைமைதேற் நிதழிவா கிசனை யாகிரி
 கரணமுன் றொருப்படக் கனிந்தபே ரன்பினச்
 சரணமே சரணெனச் சார்ந்திறைஞ் சியல்பினன்
 பரம்பரை யாயப் பரன் திருக்கோயிலின்
 நிரம்புசீர்த் திருப்பணி நிகழ்த்தியே மேன்மேல்
 நிறைபெருஞ் செல்வ நிலையின்வாழ் வள்ளல்
 ஆறமலி யொக்கூ ராதப்ப நாமவேள்
 இனியவான் மார்த்தமீ தேயெனப் போற்றுமிப்
 புனிதவண் சோழ புரமான் புணர்த்தும்
 வடமொழி யினையருள் வாய்ந்தொளி ரினியமெய்த்
 தடமொழி யாயசெந் தமிழிற்றந் தருள்கென

அற்புத ஞானேன் டாத்தானோக் கிப்
 பொற்புறு சொற்களைவ பொருட்சுவை யருட்சுவை
 சைவசித் தாற்புற் றஞ்சுவை மிகுசிவ
 தெய்வபத் திவையி னைவ சிவமணங் கமழ்சுவை
 அநிய பற்பல வற்புதச் சுவையெலாம்
 மேற்கு காத்தென் றிவனைவத் தளிந்தனன்
 திருநகர்க் குறிப்பி னிறப்பெரு வளமெலாம்
 மருவுசிக் காவா மாநயர் மாமணி
 தெய்வமென் றிவந் திருநகன் மணியும்
 உய்யருநர் மெனத்தெரிந் தொளிர்ச்செம் மேனியன்
 ஞானவறு சைவநற் றண்பயிர் மேன்மேல்
 வளவாக் கமுத மறைபொழி மாமுகில்
 மந்தருக் தேர்த்தையும் வகையு வ மாநிய
 தந்தெளி ஞானங்கொளச் சாற்றுக றேற்றுவேன்
 பொருவில்லீர்த் தொண்டர் புராண நிபசிவ
 மருவு நா லாழ்ப்பொருள் வாய்மை வயக்குவோன்
 பன்னெடுங் காலம் பாசிவ பூசனை
 முன்னருஞ் சிவபணி முழுதுமேற் கொண்டுளான்
 சிவபாத் துவகிலை நிகழ்த்துபல் புராணங்கள்
 அவியம கந்திரி பாதியந் தாதிகள்
 பற்பல சிலைடைகள் பானரு னிலைவிளக்

கற்புத நால்வர்பிள் னேத்தமி ழாறிகள்
 நூற்றினு மேற்றொகை நுவலுநன் னூல்கள்
 சாற்றியு மேலுந் தருநிரு வாக்கினன்
 புவிபதஞ் சலியிரு புடைமகிழ்ந் தேத்த
 உலகரு ளனையணிந் துடனின் றிபக்கப்
 பரனரு னாடம்புரி வரணிறை தில்லையின்
 விரவுமெய் கண்டசித் தாந்த வித்தியா
 சாலைதா டித்தருள் சார்தா நடத்துவோன்
 நிலமு மலையு நிறைதரு கோலும்
 மலரு நிகர்சீர் வாய்மையின் வாய்ந்தோன்
 எங்குரு நாத னினியபே ரருளால்
 அங்கனா லெனக்கு மளிக்குமா தரத்தினன்
 மலர்திரு முகமும் வளர்சிவப் பொலிவும்
 கலைநிறை யுணர்வுங் கனியுமன் புளமும்
 நாய்மையும் வாய்மையுந் துகளறு மின்சொலும்
 தாய்மையு மாதிய தன்குணம் வாய்ந்தோன்
 தக்கவர் போற்றுகீர் சார்ந்த
 சொக்கலிங் கப்பெயர்ச் சுருணதே சிகனே.

நாட்டரசன்கோட்டை நா. கரு. நா.

நாராயணச்செட்டியாரவர்களியற்றியது.

பொன்செயு மேனி யபூர்வவா கீசர் புரிபறம்வளர்த்தரு
ளன்னை, மன்செயுஞ் சோழ புரநலன் வடநூல் வழித்தமிழ்
தருகென வளைய, பொன்செயுங் கோயிற் றிருப்பணி யாதி
பொற்புற வியற்றுநந் தான, மன்செய்பே ரன்பி னாதப்ப
நாம வள்ளல்வேட் டுரைத்தனன் மன்னே.

உடையது வினாவு சைவசிக் தாந்த வுண்மைதேர் தவ
நெறிச் செல்வன், சுரர்களும் வழுத்து காரைமா நகர்வாழ்
சொக்கலிங் கப்பெயர்த் தூயன், வரநிறை கல்வி வள்ளல்கா
வியமா வழங்கின னதுபுவிக் கணியாய்க், தெருளுறு புலவர்
செவிக்கழு தாகிச் சிறந்தது நீடுவா ழியவே.

உ

சிவமயம்.

சோழபுர புராணம்.

காப்பு.

திருவருள் வேதத் தாயாய்த் திகழ்ந்தொளிர் பிரண வச்சி
ருருவனா யுலகெ லாஞ்செய் யுறுபணி நிறைவு வாய்ப்ப
வருள்புரிந் தியக்கு மாதந் கானன வைங்கை முக்கண்
மருமல ரிதழி வேணி வரதனை வழுத்தி வாழ்வாம். (க)

தென்னன்றேவி விநாயகர் துதி.

பொன்னுந் தேசந் திகழ்மணியும்

பூந்து ழாயும் புனைமார்பன்

முன்னந் தேடற் கரியபத

முளரி வாடி சுரரென்றும்

மன்னுஞ் சோழ புரத்தமர்ந்து

வரம்வேட் டனமுற் றினிதருளுந்

தென்னன் றேவி விநாயகன்றாள்

சென்னி மேற்கொண் டன்னுதுமே

(உ)

வாழ்த்து.

வேதவா கமங்கள் வாழ்க
 வேள்விமா மழைகள் வாழ்க
 சித்தா னியங்கள் வாழ்க
 சீவரின் புற்று வாழ்க
 நீதிநாற் றெண்டு வாழ்க
 நீறுகண் மணிமுன் வாழ்க
 பேதமெய்த் தொண்டர் வாழ்க
 பாவலன் செங்கோல் வாழ்க.

(௩)

* காற்றெழுந்த—சரிசை கிரிசை யோக ஞானத்தொண்டிகள்.

நூற்பாயன்.

மன்னுபுகழ்ச் சோழபுர மான்மிபமெய்
 யன்பிடுநா மாயி னோர்வான்
 பன்னுரர்கேட் குரொழுதும் பண்டினர்க
 ளாயுள்பொருள் பல்க வாழ்ந்து
 பொன்னெழிநற் குணமனைகி நன்மக்க
 ளாதிமெலாம் பொலிய ளிம்மை
 யின்னலமுற் றுர்ந்தமல னிணையடியி
 னணையின்பு மெய்தி வாழ்வார்

(௪)

அபூர்வ வாசீச சிவஸ்துதி.

வேதசம யங்கள்பிற சோபான மாய்க்கீழ்மே
விபமே னிற்குஞ்

சீதசம யஞ்சைவ மெனுமெய்ம்மை பிறமூர்த்தி
சேரா மானி

கேதனமு யாவருஞ்சூழ் தந்தளிபும் விளக்குறமேற்
கெழுவுஞ் சார்வ

போதவிபா பகமுணர்த்த பூருவவா கீசரர்தாள்
போற்றி வாழ்வாம். (௫)

வேதத்துள்ள புறச்சமயங்களெல்லாமும் தனக்குக் கீழ்ப் படி
வரிசைகளாய் மேவுப்படி தழுவிக்கொண்டு, அவற்றின்மேல் தனியா
சாய் நிற்கும் சமயம் சைவமே என்னு மெய்ம்மையை, அவ்வைஷ்ணவ
சமயமூர்த்திகளன்றி மற்றை மூர்த்திகளொன்றுஞ் சேராத(மால்நிகே
தனமும்)விஷ்ணுகோயிலும், அரிபிரமேந்திராதி சமஸ்த தேவதை
களும் தமக்குப் பரிவாரமாகச் சூழ்வின்ற தமது கோயிலும் விளக்க,
இதனாலும் மேலாய் விளங்கும் தமது சர்வஞ்ஞ சர்வவியாபக பரதத்
துவநிலை தெரிவித்தருளும் அபூர்வவாசீசரென்க.

பலபிறவி களின்மனைவி யரைத்தமுவி
மைந்தர்களைப் பயந்த மாயன்
செலவரிய பதத்தானைக் குடிலைதுதற்
கண்முதனற் சேயர்த் தந்தெவ்

விலகுமக ராநிபய மொழிந்துப்வான்
புரிந்தருளு மொருவன் றன்னை
மலர்பொழில்சூழ் சோழபுர வாசீசப்
பெருமானே வணங்கி வாழ்வாம்.

(சு)

வீஷ்ணு பிரமாதி தேவர் யாவரும் காமாதி அசுத்த குணத்
தராய் மாயா சரீரிகளாய்ப் பெண்டளைத் தழுவிப் புத்திரர்களைப்
பெறும் சிவர்களாகிய பசுக்களை என்பதும், சிவனொருவனே
சர்வஞ்ஞதாதிஅஷ்டமங்களசுத்தகுணத்தனாய் மாயாதீதனாய்த் திரு
வருண் மந்திரமயசரீரியாய்ப் பிரணவம் நெற்றிக்கண் முதலியவை
களில் விநாயகசுப்பிரமணிபாதிய புத்திரர்களைத் தந்து அத்தேவ
ராதியர்க்கு அசுராதியபயதுக்கம் நீக்கியருளும் பசுபதி என்பதும்
காண்க.

அறம்வளர்த்தநாயகி துதி.

உலகரெலா மெவற்றினுமே லொளிரறமே
யொருவாம லுடன்சார்ந் தின்ப
நலனருள்வ தெனக்கருதி நவிற்பியுயக்
காட்டுதலே நயந்தெஞ்ஞான்று
மலகிலறம் வளர்த்தருளி யபூர்வவா
சீசரிடத் தமரு மன்னை
மலர்புகழ்சேர் சோழபுர வரநகர்வாழ்
பரசிவைதாள் வணங்கி வாழ்வாம்.

(எ)

வரதவிநாயகர் துதி

கிரத யோக விழுத்தவ, வேட்கையோர்
பரவி நாளும் பதத்துணை போற்றுறப்
பொருவில் சோழ புரத்தருள் கூர்த்தமர்
வரத வேழ முகத்தனை வாழ்த்துவாம்.

(அ)

சுப்பிரமணியர் துதி

பிரணவ சகித மாகப் பேசுமைந் தெழுத்தே யென்றுஞ்
சரவண பவகு மாரா யந்நம வென்றுஞ் சாற்றுந்
நிருமனு வாறெ முத்தே நிருமுக மாக்கொண் டாளுந்
குருபர னம்பு யத்தாள் கூறிமெய்ப் பேறு சார்வாம்.(க)

நடேசர் துதி.

உருவருவி லுதித்தமறை யுள்ளுறுமைந்.

தெழுத்தினுமே லுதுக டந்த

பெருவெளிவந் தருண்மொழிவாய்ப் பெருங்காதை

நிரம்பளவும் பிறங்கி நீண்டு

வருமுலகெ லாமெனுமைந் தெழுத்தினுல

குயவந்தூல் வயங்கத் தந்தோன்

நிருநடனஞ் சிற்சபையிற் செய்தருள்குஞ்

கிதபாதஞ் சிந்தை சேர்ப்பாம்.

(க௦)

உருவருவ சதாசிவமுகத்துவந்த வேதத்துள்ள ஐந்தெழுத்
தினுமேலாய், அச்சாதாக்கியமும் கடந்த பரநாதப்பெருவெளியில்

தோன்றி அருண்மொழிந்தேவர் திரு வாக்கினிடமாகப் பெரியபுராணம் நிரம்பும் வரை விளங்கி நீண்டாவித்துவரும் உலகெலாம் என்னும் ஐந்தெழுத்தை முதலிடையீற்றில் வைத்து அவ்வாற்றலினால் உலகெலாமுத்தற்குரிய அப் பெரியபுராணத்தை விளக்கமாகத் தந்தோருடைய நடராசவன்னலென்க.

சிவகாமியம்மை துதி.

அன்னிருண மத்தனணித் தாயுனசேய்

கட்கருள்வா னறைதன் மேலு

மின்னமுத மனித்தோம்ப லெனுந்வாய்மை

யுலகுணர்த்து மிதமீ தென்ன

மன்னுமணி மன்றனையே நோக்கியணித்

தமர்ந்துலக மைந்தர்க் கெல்லாஞ்

சுந்நடன வமுதருத்துஞ் சிவகாம

சுந்தரிதாள் சென்னி சேர்ப்பாம்.

(கக)

சோமாஸ்கந்தர் துதி.

அகிர்தசட துக்கமொழித் தாவிபுய

வருண்முதல்வ னானே யென்னு

மினியகிலை யம்முன்றிற் கெதிர்மறையாஞ்

சத்துசித்தா னந்த மேயப்

புனிதைகுக னொடுதானுந் போற்றியன்மு

வுருவாய்ச்சார் பொற்பிற் றேற்றி

நனிபருள்சோ மாக்கந்தர் நறைமலர்த்தான்

முறையுளத்தா னமந்து வாழ்வாம்.

(கஉ)

அந்ர்தம் சடம் துக்கமாகிய இம்முன்றிற்கும் எதிர்மறைப்
பொருள்கள் சத்து சித்து ஆனந்தமாம். அந்ர்தம்—பொய்,

தகஷிணமூர்த்தி துதி.

வேதவே தாந்தமெலா மிகவுணர்ந்து

‡நால்வர்மயன் மிகலா னாதன்

பாததா மரைபணிந்து பானேயிம்

மயலொழிநூல் பகர்கென் றேத்த

மோதவா கமத்தொளிரு முப்பாத

நிலைவிளக்கி முதிர்வே ரின்பப்

போதமோர் நிருக்காத்திற் புரிந்தளித்தோ

விருந்துணைத்தாள் போற்றி வாழ்வாம். (க௭)

‡ நால்வர்— சனகர் சனந்தனர் சனாதனர் சனற்குமாரர்,
மோதம்—இன்பம்.

திருநந்திதேவர் துதி.

கயிலை மால்வரை காத்தயன் மான்முனோ

ருயமுன் வந்து பணிதா வுட்புகு

நயம வர்க்கரு னாபக னந்தியம்

புயம லர்ப்பதம் போற்றி யிறைஞ்சுவாம்.

(க௮)

உலகசுந்தரி துதி.

முன்னான் மகிடை நியபகைகண்
 முருக்கிச் சுரா நியர்ப்புரந்தாங்
 கின்னாட் பாண்டி வளநாட்டி
 விலங்குஞ் சோழ புரத்தமர்ந்து
 †தன்னார் சுரா நியரையிடர்
 தடிந்தோம் புலக சுந்தரிதன்
 பொன்னார் கமலத் துணையடிகள்
 போற்றி நலனார் தின்புதுவாம்.

(கரு)

† தன் ஆர் நார்—தன்னையடைந்த நார். தன் நார் நர
 ரெனக்கொண்டு தன்னிடத்து அன்புள்ள நாரென்பதும் ஒன்று.

திருஞானசம்பந்தர் துதி.

உமைமுலைப்பா னேருட்ட வுண்டுமான்
 றிருப்பெயரா யொளிர்தி லாச
 மிமைதருமைந் தெழுத்தெழுது மினைத்தாளங்
 லகக்கொண்டு மின்னும் பற்பல்
 கமைதருமற் புதத்தாலுங் குகனேதா
 னெனும்வாய்மை காட்டி யாளும்
 விமலனருட் சம்பந்தன் விமைமலர்த்தா
 மரையினைத்தாள் விரும்பி வாழ்வாம்.

(கக)

திருநாவுக்கரசர் துதி.

தீசமணிழிவு மதுமுதலாஞ் சமயமெலாங்
கடந்தேறுந் தனிரா சாங்க
விமலநிறை சைவநிலை மேன்மையுநே
ரரசனுக்கும் விளக்கி மான்ற
வமனொழித்தவ் வாசுயவே யவண்புகுந்து
பற்பல்செய லருமை காட்டி
நமையருளு நாவரசர் நளினமலர்த்
திருவடிக ணாமந்து வாழ்வாம்.

(௧௭)

தீசமண்சமயத்தினிழிவும் சைவசமயத்தின் மேன்மையும் அச்
சமணர்போதனையிலகப்பட்ட அரசனுக்கும் நேரே விளக்கி, அவ்வா
சன் மயங்கிவிற்கும் அவ்வமணரை ஒழித்துச் சைவஞ்சார்ந்துய்தற்கா
கவே அச்சமண்சமயத்திற்புகுந்து பற்பல அற்புதச்செயல்கள் காட்டி
யருளிய நாவரசரென்க.

சுந்தரமூர்த்திகள் துதி.

திருக்கயிலைச் சிவனுருவே திகழாடி
தனில்வந்துஞ் செகமெ லாமுய்ந்
தருட்கமழு நெறிசேர வவனருளி
னாருருவி னடுத்தம் மாண்பு
பெருக்கியவ னேயிவரும் பிரணவவெண்
களிறுகைத்தப் பிரான்றா னென்னுந்
தெருட்குறிசுந் தாமூர்த்தி திருவடிக
ளனவாதஞ் சிந்தை சேர்ப்பாம்.

(௧௮)

தான் சிவரூபியாயிருந்தும் உலகம் சைவநெறி சார்ந்துய்தற்
காகவே திருவருளினால் நரரூபியாய்வந்து சைவநெறி விளக்கி முடி-
விற் கயிலையிற் செல்லுங்கால், சிவனுக்கேயுரிய பிரணவரூப யானையி-
லேறிச் சென்றமையாலும் சிவனே தானென்னும் தெளிவைக் குறிப்-
பித்தருளிய சுத்தரமூர்த்தி என்க.

திருவாதலூரடிகள் துதி.

கயிலையின்முற் றறிகார கனங்கொடுவீற்

நிருத்,தருளுங் கருணை வாய்மை

நயனிறைநந் தீசுரனே நானிலமுய்

வான்வாத நகரிற் போந்தே

யயனெறிநீர்க் தருணைநிசீர்த் திடப்புரிந்து

பற்பலவா மற்பு தத்திண்

செயல்விளக்குந் திருவாத லூடிகள்

சீரடிகள் சென்னி சேர்ப்பாம்.

(க௯)

சண்டேசுவர் துதி.

வேத முதல்வன் சிவனேயா

மெய்ம்மை தேர்ந்து சைவநெறி

நீதி நிலைநீன் றுலகினரந்

நிமலம் பூசிக் துறுபயன்கொள்

சீத நலந்தா னேயருளுந்

திறல்கூர் தலைமை மேற்கொண்டு

நாத னணிவாழ் சண்டேசர்

நறைமென் கமலத் தாள்பணிவாம்.

(௨௦)

உண்மை நாயன்மார் துதி.

பெண்மையோர் பாகத் தெம்மான்

பேணுமன் பினரெ வர்க்கு

மண்மையோ னெனலோர்ந் துய்வா

னவனிபல் குலத்து வந்து

நிண்மைசேர் பணிக ளாற்றித்

நிருத்தொண்டத் தொகையின் மேவு

முண்மைநா யன்மார் பாத

முளத்தமைத் துவந்து வாழ்வாம். (உக)

செவபெருமான் எந்தச் சாதியினரானாலும் மெய்யன்பினர்க்
குச் சமீபித்தருள்கின்றவனென்பதை உலகர் நேரே தெரிந்துய்தற்
காகவே பூமியில் பலசாதியிலும் அவதரித்தருளித் திடபத்தித் திருத்
தொண்டுகள் செய்தருளி அத்திடத்தினுற் சுந்தரர் திருத்தொண்
டத்தொகையிற்சேர்த்துத் துதிக்கப்பெற்ற உண்மைநாயன்மாரென்க.

சேக்கிழார் துதி.

உலகெலா மேற்கொண் டுய்வா

னுலகெலா மேற்கொண் டன்பர்

நலனுலாந் கதைப்ப ரப்பை

நவின்றருள் குன்றை வேந்த

ரலகிலா மகிமை வாய்ந்த

வருண்மொழித் தேவர் தூய

மலர்நிலாஞ் சேவ டிக்கண்

மனநிலாம் வகைசெய் துய்வாம். (உஉ.)

சிற்சபேசர் திருவருளால் சிதாகாசத்தெழுந்த உலகெலாம்
என்னும் திருமந்திரத்தைச் சிரமேற்கொண்டு, அன்பர் கதைப்பரப்
பை (திருத்தொண்டர்புராணவிரிவை) உலகெலாம் மேற்கொண்டாய்
வான் நயின்றருளிய ... வேந்தராகிய ... தேவருடைய ... சேவடியி
னிடத்து நமது மனம் கிலவும்படி வைத்துய்வாமென்க.

சந்தான குரவர் நால்வர் துதி.

வெண்ணெய்மெய் கண்ட நாதன்
விரைமல ரடிகள் போற்றி
நண்ணரு ணந்தி யாசா
னூண்மலர்ப் பதங்கள் போற்றி
தண்ணரு ணிகம ஞான
சம்பந்தர் தாள்கள் போற்றி
வண்ணவின் மன்ற வாணன்
வழுத்துமா பதிதாள் போற்றி.

(உ௩)

அரதத்தசிவாசாரியர் துதி.

புரத்தவர் சைவ நீக்கிப்
புத்தராக் கரியத் தீமை
யிரித்திடக் கஞ்ச னூர்வை
ணவர்குலத் தெய்திக் காய்ந்த
வெரித்திக முயபி டத்தி
னிருந்தருட் சைவ மேன்மை
தெரித்தரு ளரதத் தாசான்
சேவடி சென்னி சேர்ப்பாம்.

(உ௪)

அரி—விஷ்ணுமூர்த்தி, சைவநெறியில் நின்ற திரிபுரத்தவர்
களை, அந்நெறியினீங்கச்செய்து புத்தர்களாக்கிய தீமை நீங்கும்படி
சிவனருளால் கஞ்சனூரில் வைஷ்ணவர்குலத்திலவதரித்துப்பழுக்கக்
காய்ந்த இருப்புப்பீடத்திலிருந்துகொண்டு “காயத்திரிவல்லபத்து
வாத் உயர்காயத்திரிக்குரியபொருளாகவின்” என்பது முதலிய
பற்பல ஏதுக்கூறி உள்ளபடி சைவநெறியின் மேன்மையை யாவருக்
குந் தெரிவித்தருளி, அவ்வைஷ்ணவமுதலிய அந்நிய சமய சீராகா
ணமும் சைவஸ்தாபனமுஞ் செய்தருளிய அரத்தத்தசிவாசாரியரென்க.

பட்டினத்தடிகள் துதி.

பரையிதய கமலமதாய்ப் பொன்மன் றுதி
பரிவாரஞ் சூழநடுப் பயிலு மாண்பின்
விரவுமிடை மருதினிறை மகாலிங் கேசன்
மிளிர்மகனா யற்புதங்கள் விளக்கித் தம்பா
லருள்விளையாட் டுடனமர்ந்து பொருள்பெ ருக்கி
யருங்கவிதந் தொருங்குநிலை யளித்துப் பேரின்
பிருநலனுந் தரப்பெற்ற பட்டி னத்தெம்
மிறைவரடி நறைமலர்க ளிறைஞ்சிவாழ்வாம்.(2௫)

உமையம்மையின் இருதயகமலமாகி விளங்குவதும், பொன்
மன்றமுதலிய பற்பல சிவஸ்தலங்களைத் தனக்குப் பரிவாராலயங்க
ளாக்கொண்டு நடுநாயகமாக விளங்குதலால் இடைமருதுரென்னுங்
காரணப் பெயர் பெற்றதுமாகிய திருவிடைமருதூரில், அதனை விளக்
கும் மகாலிங்கநாமம் பூண்டு அனவாதசாந்தித்தியராய் வீற்றிருந்

கக

சோழபுர புராணம்.

தருளுகின்ற சிவபெருமானே தமக்குப் புத்திரராய்வந்தருளிப் பற்பல
அற்புகத் திருவிடாயாடல்கள் செய்து பதினாறுவயசு வரையிருந்து
“காதற்றலூரெயும்வாரா” தென்ற கவிதந்து மனம் ஒருப்படுகிலையளித்
துப் பாழுத்தி தரப்பெற்ற பட்டினத்திறைவரென்க.

இலக்குமி துதி.

புரந்தரு னில மேனிப் புங்கவ னிதய பீடத்
திருந்துபொன் னொளிப ர்பி யவன்செய வியல வென்றும்
விரிந்தபல் பொருளுந் தந்து மேதக வுலகம் போற்றுந்
திருந்துசெவ் கமலத் தன்னை செய்யதாள் சிந்தை செய்வாம்.

சரஸ்வதி துதி.

புதிதநான் மறைகள் *போற்ற
பூர்வவா சீசர்ப் போற்றி
யினியபே ரருளி னுல்வாக்
கெவர்க்குமெஞ் ஞான்று நல்கு
நனிசிறப் புற்று வாழு
நாமகண் ஞானச் செல்வி
யனகவெண் கமலத் தன்னை
யடிமலர் முடிமேல் வைப்பாம்.

(உஎ)

* போற்று அபூர்வ எனப் பிரிக்க.

அகஸ்தியர் துதி.

சிவகையோத் தமைமுன் னேரிற்

தெரிதா நிறையிற் காட்டி.

யவனுல குபவைத் தாளு

மருந்தமி மெவற்று மேலாய்த்

திவளுமின் னிசைத்தென் வாய்மை

(1) தேற்றிய னூறந் தாண்மா

தவன்மல யத்தெங் கோமான்

சலசத்தா'டலைக்கொண் டிய்வாம்.

(௨௮)

(1)தேற்று இயல் தூல் எனப் பிரிக்க. இயல்—இலக்கணம்.

ஆன் மாதவன் என்க.

குரு வணக்கம்.

சிவநிய மங்கள் யாவுஞ் சிறிதுமா சுறாநி லக்கிச்

சிவநிறை வுற்று முன்று திகழுமாச் சிரமம் பேணிச்

சிவநெறி விளக்கு நாவ லேசர்வன் றெண்டர் சீர்மெய்ச்

சிவகுரு 0 மூவர் தூய சேவடி சென்னி சேர்ப்பாம். (௨௯)

0மூவரில்—நாவலர், பிரமசரியம், வன்றெண்டர் கிருகஸ்தம்.

மெய்யப்பசுவாமிநன் சந்தியாசம் ஆகிய மூன்றாச்சிரம நிலைநின்றவர்க

ளென்க.

அவைபடக்கம்.

மாண்புறு புலவோர் தம்மி

லொருவனா மதித்தற் கேய்ந்த

வேண்புலஞ் சிறிது மில்லே

னீண்டவை யடக்கங் கூறின்

வீன்புக லாகு மென்றே

வெருவினே னாத லாலச்

சேண்புல வோர்ப்ப ணிந்தத்

திறலின்மேற் றொடங்கி னேனான்.

(௩௦)

ஆகத் திருவிருத்தம் ௩௦.

உ
சிவமயம்,

திருநாட்டுப்படலம்.

——(o)——

எம்மொழிக ளினுமேலா 0 மிருமொழியிற்
காடினிய விசைமிக் கேய்ந்த
வம்மொழியாம் வடமொழிபோ லாநினிமை
யெனும்பொருள்வாய்ந் ததன்மே லோங்குஞ்
செம்மொழியா யின்னிசைசேர் திருத்தமிழே
செழித்தெங்குந் திகழா நிற்கு
மும்மையுல கும்போற்று முதுபாண்டி
நாட்டுவள மொழிகி ன்றேமால், (க)
0 இருமொழி—வடமொழியும், தென்மொழியும்.

(வேறு.)

உலகினி லரச ரெல்லா மோர்ந்துசெய் துய்வான் வேதத்
தலையொளிர் பரம னேசுந் தரப்பெரு வழுநி யாகி
நிலவுயி ருயத்திதம் மாறு நினைவுமின் றிறைஞ்ச வாணை
செலவுச் செலாழும் போற்றுஞ் சீரது பாண்டி நாடு, (உ)

ஆகி உலகெலாமும் ஆணைசெலப் போற்றுமென்க. போற்றல்—
காத்தல்.

சத்தியே சத்த லோச்சார்த் நியக்ஷிஞ்சிதாத்த னென்னு
மெய்த்திறன் விளக்கு வாளாய் மேதகு தடாத கைப்பேர்ச்
சத்தியே புடங்கு சார்சுந் தாற்களித் நியக்கும் வேத்து
மெய்த்திறன் வாய்க்தெந் நாட்டு மிளிர்வது பாண்டி நாடு. (௩)
தந்தைதாய் பொருள்கண் மைந்தர் தமக்குரித் தவர்பின்னெ
ழுந்துநா ளுரைத்த தித்த முதல்வன்றன் னரசு கந்த [ன்று
மைந்தனுக் கருள வச்சேய் மகிவய முறமேற் கொண்டவ்
வுந்தா சியற்றுஞ் சீர்த்தி யொளிர்வது பாண்டி நாடு. (௪)

முதல்வகுதிய சுந்தரபாண்டியனென்க. கந்தமைந்தன்—உக்கிர
பாண்டியன். உகந்தமைந்தனென்பதுமொன்று.

சத்தெனும் தந்தை சித்தார் தாய்நடுச் சேயா னந்த
மொத்தசச் சிதாடி னந்த மேதொடர்ந் துலக ளிக்கு
நத்துசீர் வேறெந் நாடு நாடரி தாகத் தன்பால்
வைத்தொளிர் கின்ற திந்த வளம்பொலி பாண்டி நாடு. (௫)

சத்து சித்து ஆனந்தமாகிய முப்பொருளுமே தந்தை தாய்
மைந்தனென்னும் மூன்று ரூபமாகி உந்திருந்து உலகளித்தருளிய
எவராலும் விரும்பத்தக்க சிறப்பை, வேறெந்த நாடும் நினேத்தற்கும்
ஆரிதாகத் தன்னிடத்திலேயே வைத்துக்கொண்டு பிரகாசிப்பது
இப்பாண்டிநாடு என்க.

குடக்கினிற் சேர நாடு கொங்குநா டாநி மேவ
வடக்கினிற் சேரணு டாநி வயங்குறக் குணக்குந் தெற்குந்
தடக்கடல் பாவ நாப்பட் டனிப்பெரு மணியாய் வானுங்
கடக்குப்பல் வளங்கண் மல்குங் கவினது பாண்டி நாடு. (க)

விண்ணுலகவைக்குமேலாய் விளம்பரிதாய்விண்ணோர்க்கு
மண்ணருஞ் சிவலோ கம்மோ ரரசுக்கீந் திம்மண் ணோர்க்கு
மெண்ணுமெப் பொருளு மெண்ணி யாங்கினி தருளும்வாய்
பண்ணலந்தேற்றுசீர்த்திப் பழம்பதி பாண்டிநாடு. (எ)மைப்.

உலகுபன் னூன்கி னுக்கு மோரிறை யெனும்வ லாரி
வலவம ருடைந்து வேண்டி மாரிபெய் விப்பல் யாத்த
குலமுகில் தருகென் றேற்றுக் கொண்டுரைத் தாங்கம் மாரி
மலர்நிறை யளக்குஞ் சீர்த்தி வாய்ந்தது பாண்டி நாடு. (அ)

பொன்மலைச் சிரத்திற் செண்டாற் புடைத்தபின் னடி
தாழ்ந் தேத்து, மம்மலை பொன்னெ லாங்கொண் டருள்
கெனவேண்ட வேண்டுஞ், சொம்மெடுத் தடைத்து மீனத்
துசநிநீஇ யாணை யுய்த்த, செம்மல்செய் யரசின் மேன்மை
திகழ்வது பாண்டி நாடு. (சு)

அம்மலை—அம்மேருவினதிதெய்வம். சொம்—பொருள்.

வெள்ளிவெற் பிறைசொ ரூப வியனந்தி வாத லூரம்
வள்ளல்செய் யமைச்ச நீடு மாற்செய் யாசு மன்பு [அந்
கொள்ளுலச் சிறைப மைச்சங் கொண்டுல கெல்லாம் போற்
தெள்ளுசீர்படைத்தநிந்தத் திருத்தமிழ்ப்பாண்டிநாடு. (க௦)

ஊரொலா நீதி வாழ்க்கை யுளமெலாஞ் சோதி வேட்கை.
பேரொலாந் சிவநா மங்கள் பேச்செலாந் தவநே மங்கள்
சீரொலாந் திகழும் வாய்மை திசையெலாந் புதழும் தூய்மை
(1) யாரொலா முழவு நீடு மாங்கெலா முழவு கூடும். (கக)

எங்கணுந் தருமம் பல்கு மெங்கணும் பொருள்கண் மல்கு
மெங்கணு மின்பம் புல்கு மெங்கணு மன்பே நல்கும்
பொங்குமிந் நாட்டின் மன்னும்பொதுவள மெவரு ளைப்பார்
நிங்கண்மும்மழைமுன்னாய சிறப்பொருவாநிசைப்பாம்.(கஉ)

மாபினி லடுத்தார்க் குண்மை வழங்கலு மன்றி யியாப்
பொருளர்பாலடுத்தத்தோகிப் பொருள்வநிது றதறஞ்செய்
துரியவின் புறகென் றோறி யுப்த்திடும் பூறி மேனிக்
குவர்போற்சென்றுகொண்முக்குரைகடற்புக்கதன்றே .கங

(வேறு.)

புக்கமுதி லொலித்துவரிப் புனன்மாந்நி யுவரொழித்
துப் போற்றி யுண்ணத், தக்கநறு நீராக்கித் தனிமலயத்
தின்னிறையத் தந்த தன்மை, யக்குாவ ரருளினிடித்
துரைத்தனைய செல்வரிடத் தளித்த லின்றித், தொக்கபொ
ருள் கொண்டதனைத் தூய்தாக்கிச் சிவார்ப்பணஞ்செய்
தொன்மை போலும். (௧௪)

எப்பொருளுஞ் சிவார்ப்பணஞ்செய் தேறுகர்கென்
றருணால்வா யிலக்கல் போல, வப்புனலப் பரணைநிக ரகத்தி
யமா முனிவரன்வா முசலத் துச்சி, யிற்பொழிவொன் செல்வ
வியல் பிதன்பெயருந் தெரித்திடலோர்ந் திலங்க றங்கள்,
கைப்பொருளுந் றளவேசெய் கருணைநின்ற பெரியவர்
போற் கவினுற் றேங்கும். (௧௫)

(வேறு.)

பொருள்படைத் தவா றஞ்செய் யாதப கீர்த்தி பூணுங்
கரிசுநேர் காட்டு கின்ற கரியவார் கலியுண் மேகம்
பொருள்படைத் தவா றஞ்செய் துடன்சுப கீர்த்தி பூணுங்
பெருமைநேர்காட்டுமுற்றும் பெய்துவெண்ணிறம்பெற்றம்ம

குலமுதில் மலயம் பெய்தீர் தூவர்க ளிலிங்கத் தாட்டு
மலர்புன லருவி முல்லை மாலையென் சங்க மன்னஞ்
சுலவனிக் குலந்தா பஞ்செந் தூக்கம லந்தி பம்மா
நிலவுறு சிவபூ சைச்சீர் நிறைநலன் விளக்கு மாங்கண் (க௭)

பெய்தீரானது ஆட்டும் மலர்புனலாக, அருவி முல்லைமாலையாக,
சங்கம் அன்னமாக, அரிக்குலம் தூபமாக. கமலம் தீபமாகச் சிவ
பூசைச் சீர் நலன்விளக்குமென்ற.

நிருவபி டேகித் தோர்க்குச் சிவபா னருளின் வெள்ளம்
பெருகிவந் துதவ னேரே பிறக்கலின் முகிலவ் வெற்பில்
விரிபவெங் கனும்பொ ழிந்த விபத்தகீ * புலனம் பற்ப
லருவியாய்த் துணைநுபார்வந்தணைந்தநுநதியொன்றாகி. (க௮)

பலவென விரிந்து மொன்றும் பாளென வுயிர்முற் றேம்ப
நிலனுறு பொருளை யாமந் நிறைநதி மலய முன்ன
மலைநில மாங்கு நிஞ்சி மாண்புறு நினைப ரந்து
நலநிறை வளம்பெ ருக்கு நலத்தினிற் சிறந்தி லங்கும். (க௯)

அருணிறை பாவ நாச மாறிய தலங்க டம்மிற்
நிறைநெடுங் காத்தால் வாரிச் செழுமலர் தே நீர்தூய்த்
தெருணிறை யன்பு பூண்டு செய்கிவ பூசைத் தொண்டர்
பொருவருஞ்செய்கைகாட்டிப் போந்திடும்பொருளைநீத்தம்.

இங்கில வேடர் வேத மெடுத்துரை குமா வேடர்
பன்னியாய் மணப்பத்தங்கள் பாவையையளித்தோரென்ற
லுன்னுமன் புருக்கண்ணப்ப ருந்திருள் குலத்தரென்றான்
மன்னிறையிவர்மான் பெம்மால்வழுந்துதற்கெளியதேயோ.

(வேறு)

குறிஞ்சி நிலத்திற் திருக்கோயில் கொண்டு வாழ்தன்குரு
பரனா, நிறைந்த குகன்பே ரருட்கடவி னிமல மலய முனிவ
ரன்றன், சிறந்த போன் பாறுபுருந் திறம்போற் குறிஞ்சித்
நினைபாந்து 0 விறந்த பொருளை மேனோக்கி மிளிரு முல்
லைத் தினைபுகுமால். (௨௨)

புகுங்கா * வீரண்டு தினைநாப்பட் பொங்கு தழலாய்
நண்பகலின், மிகுந்து திடரிற் திரட்சிலைகள் விரிந்தி ரவி
வெங்கிற்பாந்து, நகுந்நின் சுரமான் டிணையணைய நறி
காண் டலுமாய்த் தொழியநடந், துகந்து புறவ மெறிர்
கொள்ள வொல்லென் நெழுந்து புல்லுமவண் (௨௩)

முல்லைத் திணையி னுட்புகுந்து † முல்லை நலஞ்சால் குல
மகளி, ரல்லை வெளிறுக் குஞ்சுழவி லணியு முல்லை முதனி
னாமுற், சொல்லும் பொருளெ லாமோம்பு தூநீ ரெங்க

0 விறந்த—மிகுந்த. * இரண்டு தினை—குறிஞ்சி முல்லை
இரண்டுமென்க. † முல்லை—கற்பு. முல்லைமுதல்—முல்லைச்செடி.

னும்பாப்பிச், செல்லும் பொதிய மிசைத் தோன்றித் திக
மும் பொருளைப் போறு. (௨௪)

அண்டன் பொதுவன் பசுபதியா மமல பாம சிவன்றி
ருப்பேர், கொண்டு பசுவோம் பிறைமைமுதற் குலவு நிலைய
ரிங்கிலத்தோர், பண்டு புரிமுத் தொழிவிடையோம் பலைச்
செய் றிடைய னெனுமாலும், மண்டு நிலத்தே வாலவர்க
ளிடைய ரெனும்பேர் வாய்த்தவரால். (௨௫)

உவமம் வியர்ப்பாற் சிவநீக்கை யொவிரு மிவிங்க முறை
பெற்றுச், சிவபூ சனைசெய் தருட்சைவ தெய்வ நெறிசார்ந்
துப்கண்ண, வவினார் தெழுத்தோ னசையிற்சிவனை யழைத்
தா அயர் திருமுலர், இவர்கள் குலத்து வந்தனரே விவியா
ரிவர்கீ ரிவைக்குகரே. (௨௬)

புணர்தல் பிரித விருத்தலொடு புலத்த விரங்க னிக
ழைந்து, நினையு ணனியின் புறற்குடுந் நினைபா மருத
நிலைதுடற்கின் புணவு வகையு னுபர்ந்தின்பூட் றுறகெல்
வினாத்துப் பனைத்திலங்கிப், பனையென் பெயரி னுந்தேற்று
யன்பிற் நெனச்சார்த் ததுபொருளை. (௨௭)

குறிஞ்சியிற் புணர்தல், பாலையிற் பிரிதல், முல்லை யிற் இருத்தல்
குந்தில் புலத்தல், கெய்தலில் இரங்கலென்க.

* அழைத்தவென்னும் பெயரெச்சத் தகர்த்தொக்கது.

மருத நிலமெங் கணும்விரிந்து வளங்கள் பெருக்கி
வருபொருளை, விரைமென் மலர்பொன் மணிமுதல மிலை
ந்து வளையா திகளொலிப்ப, விரிமை புறுதன் னாயகப்பே
ருத்தி புடன்சார்ந் துவந்ததுமேற், பெருகு சாவி விளைவா
திப் பிறங்கு வளனோர் தாங்குரைப்பாம். (௨௮)

(வேறு)

நிறையுமிக் கடற்சார் பூமி நெய்தல்வாழ் பரதர் செய்கை
யறைவதென் மணிமீன் கண்டு மரங்களித் துறுதஞ் சாதித்
துறையினு மசைவி லன்பரம் றாயவீ டறல்வி ளக்கு
நிறைபதி பத்த ரன்னோர் நிகழ்குலத்தலைவரென்றால். (௨௯)

பொருளைநன்னீத்தங்கண்டு போற்றுதாய்முகங்கண்டோடி
வருமகா ரென்ன மள்ளர் மலிகிணை யொலியெழுப்பி
யருகுசார்ந் துரிய காலி னனையநீ ரியக்கித் தத்த
மருவிபகழனியெங்குமடுத்துமுதொழில்செய்வாரால். (௩௦)

அமர்கோ னடிகள் போற்றி யலமுகத் தேறு பூட்டிக்
கமரொழிந் திளகி நின்ற கழனிமுற் றுமுத சாவி
னிமிர்மணியொதுக்கிப்பப் நிறைசெயல்விளக்கிமேலொப்
புமைபுரிபரம்புகைத்தாங் குழவந்நான்விதைத்தல்செய்தார்.

மனநிறை மகிழ்ச்சி பொங்க மள்ளர்கள் விதைத்த சாவி
கனகளத் திறைவெண் மேனி கடுப்பவங் குரித்தெழுந்து

வளமுலை யுலாமனைப் மேனி மானமேல் வளர்க்கு பச்சை
வினவிதற் றிரித்தி யாவுஞ் சிவசுத்தி யெனல்வி னக்கும்.(௩௨)

உலகம் யாவும் லொசுத்திரியமென்பதை விளக்குமென்க.

வளர்தரு சாலிபக்கு வந்தெரிந் துழுவர் கூறக்
கிளருமுத் தியாந் நாறு கெழுதகப் பறித்தெ டுத்துப்
பளகறு செய்க னெங்கும் பறித்தனர் களமர் நாளுந்
விளைபய விழைய வாங்கு வேண்டு வ செய்துவந்தார். (௩௩)

சாலிகள் வளர்ந்தோர் பக்கஞ் சாய்வற நடுவி னிற்கு
மேலவ ரெனநே ராக மேல்வளர்ந் தனைய நீதிச்
சிலநற் பயனுந் ருங்குட் செநிகருக் கொடுதி கழ்ந்து
பாலன கழிக ளின்று பசந்துசெந் திறம்ப முத்த (௩௪)

கழிப்பொறை சுமக்க லாற்றுக் கவிவிறை சாலி யெல்லா
முறித்ததா யடிவ னங்கு முத்தம ரியல்பு போல
விதத்ததண் வயனி லஞ்சாய்ந் திலங்குற விளைந்து முற்றி
யதைத்தெரிந் துழுவ ரன்ன வலர்கதிரிய லுற்றார். (௩௫)

குயங்கொடு கதிர ிந்து குவியரி சுமந்து பல்போர்
நயம்புரிந் தனைய சென்னி நாற்புறஞ் சாய்த்த தன்மேல்
வயம்புரி யேற்றி னங்கள் வளைந்துபன் முறையு முக்கி
யியங்கியபின்பலால மிரித்துநென் மணிகொள்வாரால். (௩௬)

குற்றங்கண் முற்றுநீக்கிக் குணநிறைவொன்றே கொள்ளும்
பெற்றியர் போற்ப லாலம் பிரியமேன் மேல டித்துப்
பொற்றியர் போற்பி றங்கிப் பொலிதரு மிரிய சாவி
யுற்றன முற்றுங்கொண்டு முய்த்துணர் வொன்றுசெய்வார்
நீறுகண்டிகைமெய்வேட நிலைப்போற்பொய்வேடங்கொண்
டேறுவஞ் சுகரை யுள்ளி டின்மைதேர்ந் திரித்தன் பென்று
மாறிலார் தமையே பேணு மாண்பர்போ னெல்லிற் சார்ந்த
வீறலாப்பதடிகாலின் விலக்கிரென்மணியேகொள்வார் (௩௮)

மகமுத லாய நன்மைமாரிலத் தியங்க ளுறு
புகுதரா தோம்பி யற்றார் புயன்மநி முக்காற் பெய்யுந்
தகுதிப்பொற் கோயில் வேந்தர் தம்மினா மெனவக் கோயிற்
ககமகிழ்ந்துதவிவேந்தர்க் காறிலொன்றளந்தளிப்பார். (௩௯)

எஞ்சிய நென்முற்றுந்த மிற்கொணார்ந் தமைத்த பின்னு[வர்
மஞ்சுநேர் டிதேவர்பாத்தூண் வாய்மைதேர்வேளாண் செல்
விஞ்சுதென்புலத்தார்கெய்வம் விருந்தொக்கறெனன்றோது
மஞ்சினிற்பகுத்தளித்தே யறநெறிநிலைநின்றப்பார். (௪௦)

வினையுமிச் சாவி யொன்றோ மேலும்பஃ றுனி யங்கள்
வளரும்வான் கதவி தெங்கு மாபல வாதி பற்பல்
கிளர்பெரும்பயன்களெல்லாங்கழுமியெஞ்ஞன் றுமோவா
துளபலபண்டாரம்போன்றொளிருமிந்நாட்டினெங்கும்: (௪௧)

தேவர்—வள்ளுவர். பாத்தூண்—பகுத்துண்டல்.

இத்திரு நாட்டின் வாழ்வா ரினியசி ஈறங்க னெல்லா
 நத்தின் நியற்று வாசந் நலங்கனெவ் கிடருந் ஞாலு
 மெய்த்திற லன்போர் கா லு மெவிவுறு வறுநி வாப்பா
 லெத்துவ முக்கனேர்தின் றுயிரினும்வளர்த்துவாழ்வார். (௪௨)

(வேறு)

நிருவால வாயாப்ப னூர்பாங்குந் தினிய நிருவேட்
 கங்கொடுங்குந் தருட்புத்தூர் புனவாய், நிருவிர மேச்ச
 ரமாடானைகா னப்பேர் நிருப்பூவ னஞ்சுழிய நிகழ்திருக்
 குந் ஞலந், நிருவாரெல் வேலிறுப் பெருந்துறைமங்
 கனாகோன் நிகழ்தருமுத் தாகோச மங்கைமுத லாகந், நிரு
 நால்வர் போற்றுதலந் திருப்பாண்டி நாட்டிற் நிகழ்தருமிச்
 சிருனாத்த நேவர்க்கு மரிதே. (௪௩)

உ
சிவமயம்.

திருநகரப் படலம்.

நிருமல னித்த முத்த னேயமிக் கிறைஞ்ச வர்க்கு
வானரு ளபூர்வ வாகீச் சுரனருள் வாய்ந்த பாண்டிப்
பெருமைசொல் ளளவிற் றன்றாற் பேணுமல் வீசன் மேவுந்
திருநகர்ப்பெருஞ்சிறப்புந் தெரிந்தவாறுரைசெய்வோமால்(க
திருவறம் வளர்த்த வன்னை திகழிடப் பாகன் வானிற்
சூர்தொழு மபூர்வ வாகீச் சுரனுல கெலாழு முய்ய
வருளுருக் கொண்டு மேவி யமர்நிருப் பதிக டம்முட்
பொருவரும் பறியாஞ் சோழ புரத்திரு நகர மாதோ. (உ)

(வேறு)

அறம்வ ளர்த்தவ ளபூர்வவா கீசரோ டமரும்
நிறமி குத்தபொன் மணியொளி நிறைநிருத் தளியை
முறையி யக்குமா ருயிரெனக் கொண்டதன் முழுச்சீர்ப்
பொறைமி குத்தொளிர் கின்றது சோழமா புமே. (ங)

வான ளாவுபொற் கோபுர வகைகண்மா ளிகைகள்
மேனி லாவிட திருமதில் மண்டப விதங்க
ளான மெய்த்திருப் பணிபுரி யன்பருக் கனந்தந்
தூந லந்தரு நிலையது சோழமா புமே. (ச)

அத்தி ருத்தளிக் குரியபூ சனேகண்மெய் பன்பால்
நித்தி யந்திகழ் னைமித்தி கத்தொடு திகழு
மெய்த்த காசிய மாகம விதிபுரி விப்போர்
சுத்த வாழ்வுற வருள்வது சோழமா புரமே.

(ரு)

அரசர் செய்கையின் மேலும்பல் பெரும்பொரு ளளவா
விரிவி னல்கியே பல்பணி மேலுஞ்செய் தெமக்கை
டுரிய மெய்ப்பொரு ளிப்பணி பேயெனு முறுதி
புரியு மன்பருக் கருள்வது சோழமா புரமே.

(௩)

பதியொ டாகிபா சந்தவீர நிண்டறப் பற்று
மதனை யத்துவி தம்மெனல் விளக்கியங் கவிரு
மிதுன மாதங்க டொறுந்திரு விழாச்செயு மன்பர்
னுதிசெய் வாழ்வுற வருள்வது சோழமா புரமே.

(௪)

பதியும் ஆவியும் என்றுமுள்ள இருபொருள்களையாயினும்,
ஆவி பாசநீங்கிப் பதியுடன் பிரிவின்றி நின்றனையே அத்துவிதம்
என்று ஒரேபெயரால் வேதாந்தசித்தாந்த மெய்த்நிலைல்லாம் விளக்
கும். அதபோல ஆனும் பெண்ணுமென்ற இருபொருளாயினும்
பிரிவின்றி நின்று மிதுனமென்றோரேபெயரால் விளங்குவது மிதுன
ராசி. அத்தகைய ஆனிமாசத்தில் திருவிழா நடத்தலால் அத்துவித
மென்பதை விளக்கியதுபோலவென்றும்.

வேத சாலைக ளாகம சாலைகள் வினாநீர்ச்
சேத சாலைக ளோதன சாலைக டிகழ்பன்

மோத சாலைகள் சிவபுரா னாறிய முழங்கும்
போத சாலைகண் மவிவது சோழமா புரமே. (௮)

சிவனென் றேசிவ திக்கைசே ரன்பர்ப்பூ சித்தாங்
கவரு ணாப்புரி தலிற்சிவ தன்மமென் றறையும்
நிவிய நாயன்மார் பூசனை நிகழ்திரு மடமுன்
புவிபு கழந்திடப் பொலிவது சோழமா புரமே. (௯)

சிவனென்றே பூசித்து என்றியையும்.
சுகல தேவர்மா முனிவர்தீர்த் தாறிதம் முருயிற்
நிகழுந் தூயநந் பசுக்குல மோம்பிபிச் செழும்பால்
மிகவு மாபதிக் குதவலிற் சிவதன்ம மேன்மை
புகல்ப சும்மடம் பொலிவது சோழமா புரமே. (௧௦)

தேவர் முனிவர் தீர்த்தங்கள் முதலியவெல்லாம் தமது வடிவில்
விளங்குகின்ற பசுக்களென்க.

நனைசெய் பூமுதல் வளர்த்தலிற் பசுதர்ம நலனு
யினித பூர்வவா கீசுரர்க் கிலங்குபன் மலர்கள்
வனைய நல்கலாற் பறிதர்ம மாகியே வயங்கும்
புதித நந்தனந் நிகழ்வது சோழமா புரமே. (௧௧)

ஏரி வாவிசு பாதிபன் னீர்நிலை யிலங்கும்
வேரி மாரிபெய் பூம்பொழி லெங்கணு விளங்கும்
நேரி லாதநல் லறம்புரி நிலைபல நிகழும்
பூரி லீடொளி மலிதரு சோழமா புரமே. (௧௨)

ஆசா மாயுந்தை விகவியற் றவனிகற் பகமென்
நிசைத ரம்பிறந் தான்கொனைந் தினிற்கரு வெய்தி
நலைய முக்கண்மக் களைப்பயந் தான்கொள நல்கி
நிலையி லங்கிலைங் கலிநீன யாங்கனும் விரியும் (க௬)

குத மெற்குயி லோமெனூந் தொனியெழக் கூவு
மோதை போடுதக் கின்னாக னீந்தெழுத் துரைத்தன்
மோத மேதகக் கேட்டவர் முனமுப தேச
நாதர் பாற்கொளு மந்திர மிதென நயப்பார். (க௭)

முட்பு றக்கனி பற்பல முறிக்கி வருக்கை
நிப்ப மாப்பொருள் சேமித்து வைப்பவர் சிவனா
நட்பி னன்னதைப் பிறர்க்கெடுத் துதவிடு நலத்தோ
ரொப்ப மந்திகள் வகிர்க்கெடுத் தினங்களுக் குதவும் (க௮)

வானி லேகிகின் றெவிர்தரு வாழையின் குருத்து
மேனி லாவுவெண் மாமநி நாப்பணின் மேவி
வேனி லான்விரி குடைக்கொரு காம்பென விளங்கப்
பானி லாவும் னித்திலக் கோவைபோற் பங்கும். (க௯)

(வேறு.)

நவிலார் தமக்கு நன்மை யெடுத்திசைத் திடித்துக் கூறி
நவிரல் லறஞ்செய் துய்மி னென்றறி வுறகி கழ்த்தி
மேவுநன்கொடைசெய்கிப்பார் போலெழி இன்னிகளும்பைத்
தாவரு மால யிட்டுச் சாறெழுச் செய்வார் பல்லோர். (௧௦)

நாடொறு முதய வெற்பி னண்ணிநின் றத்த வெற்பின்
மாடுறக் கணம்பல் கோடி யோசனை வழிச்செல் பாறு
* வோடினாப் பொழியத் தன்பா லுற்றமர்ந் தேகு கென்னு
நீடுபொன் மதின்மேற்சென்று நிறையொளியிரித்து நிற்கும்.
பெருமிதங் கொண்டு வேணிப் பிறங்கிடா துஞ்சி னோம்பி
னொருவித முயற்கோ முற்று முய்வுறற் கெம்மான் பாத
தரிசனம் புரிது மென்னுக் கங்கைபா தலஞ்சார்ந் தாங்கப்
புரிசைகுழகழக்கி டங்கு பொற்புற வாழ்ந்நி ருக்கும்.(க௯)

(வேறு.)

அரனொரு மலர்மென் கைநின் டளவினி லசைவி லாநின்
லுருநனி லனைந்து நாணு முற்றனை யெனப்பொன் மேரு
வரையினை வடபா லோட்டி வயம்பெறி இரீண்டுவான், பொற்
றருவைபு மிழித்து யர்ந்து தயங்குபொற் றேர்கண் மல்கும்.
பாவருந் தவத்தி னுறை பாதமுந் துதிக்கை மாண்பும்
வருமா னன்பி னோர்க்கு மற்றியா முதிக்கும் போதே
யுரியமவ் வியற்கை மேன்மை யுற்றன மெனுங்களிப்பே
மருவுமு வகைக்கயங்கள் வயங்குக் டங்கண் மல்கும். (௨௧)

எழுபரி நாமென் றெண்ணே வினையது பெயரே யோர்நான்
முழுதுமோர்புலியே சூழ்வாய் முற்றுலகெளமோர் கன்னல்

* ஒடு—வினைத்தொகை.

கழியமுன் சென்று மீள்வ மென்றுசெங் கதிர்தா வுக்கு
மிழியுனாத் தவினொ லித்தாங் கெண்ணிலதூக மல்கும். (௨௨)

மானவர் தாமோ மேலை வானவர் மாயா வஞ்சத்
தானவ ராநி யோருஞ் சமருடைந் தஞ்சி யோடிப்
போனவ ராக வேசெய் பொருவிலா வலிய வீர
ரானவ ரளப்பி லாதோ ரணிபணி யாகிச் சூழ்வர். (௨௩)

பரத்தையர் வீதி.

உலகர்பா தகங்க ளெல்லா முருப்படுத் துதவி வேதா
நிலனிலுய்த் திடுமின் னூர நீதிபொய் மதுமால் வஞ்சங்
கொடிகள வாநி தீமை கொள்கல னாகி மல்கும்
பலர்விழை பரத்தை மார்கள் பயின்மறு குரைக்கலாமே. (௨௪)

நஞ்சினி லமுதுண் டேனு நாகினி விற்புண் டேனு
மஞ்சன மிருனொ ழிக்கு மாடினும் பரத்தை மார்தம்
நெஞ்சினேர் குணங்க ளென்று நிகழ்வுற வறிவொ ழிந்த
மைஞ்சர்கள் புகழ்வா ரன்னார் வஞ்சனை யுரைப்ப தென்னும்.

ஆவண வீதி.

எத்துணை வளமு நீடி யென்றுமிக் கிலங்கு மேனும்
பத்தனத் துள்ளார் யாரும் பயிலுமாவ் காங்க ணித்தாய்
நத்துறு பொருள்களெல்லா நன்றுடன் கொண்டசெல்வான்
மெத்துபல்பொருடொகுத்து விளங்குமாவணத்தொல் வீதி.

பொன்மலை யாதி யாகப் போற்றுபன் மலைக ளென்ன
மன்மலி நெற்கு வால்கண் மாடமுர்க் காதி பன்மாண்
வின்மலி தானி யங்கள் விண்ணளந் திலங்க லாலந்
நன்மலி யாவ ணஞ்சீர் நண்ணுவண் குறிஞ்சி போலும். (௨௭)

எச்சுவை களுந்தா ளின்றி யமைவுறு தியையுப் பாதி
நச்சிடு கற்பூ ராந்த நாடுபல் பொருள்க ளோர்பால்
மெய்ச்சுறு பருத்தி பட்டு விழுத்தகு சுவண நூலின்
வைச்சொளிர் துகிலடுக்குவருக்கங்கள் மலியுமோர்பால். (௨௮)

மாற்றுயர் செம்பொன் தேச மலிநவ மணிக ளோர்பால்
போற்றுக் கணம தானி புனைகுழை வயிரத் தோடு
தேற்றுக் கண் டிகைகள் சூழ்ந்து திகழ்மணி மோதி ரங்க
ளேற்றநா புரமுன்னும்பல் லெழின்மணி யணிகளோர்பால்.

நறுமணந் கமழும் பற்ப னுண்மலர் வகைக ளோர்பால்,
வெறிசெய்தா ரிண்டை தொங்கல் விரைத்தொடை நிரைக
ளோர்பால், மறுவறு வில்வ மாதி மலர்வடித் தெடுத்த பன்
னீர், செறிவிரை கலந்தவ் வாசந் திசைகமழ் சந்தமோர்பால்.

பொன்னினும் வெள்ளி யாலும் புரிந்தொளிர் குடங்
கண் முன்னுப், பன்னுபற் பல்வ கைச்சீர்ப் பாத்நிர குலங்க
ளோர்பால், சொன்னமிஃ தென்னு மாகைத் தொழினயம்
விளக்கு மேனை, மன்னிய லோகத் தாற்றி வயங்குபாத்
திரங்க ளோர்பால். (௩௧)

இத்துனைத் தென்று கூற லெத்திறத் தவர்க்கு மொல்லா
வத்தகு பொருள்க ளெல்லா மாப்பில வாசு யென்றும்
0 வைவத்துல வாங்கி நிப்போல் வழங்கியோர் குறையு மின்றி
மெத்துச் படைத்த வாவ னைத்திறன் விளம்ப லாமே (௩௨
0 வைத்தவென்றும் பெயரசெச்சத் தகர்த்தொக்கது.

வேளாளர் வீதி. வேறு.

சாதுர்வருணத் தார்முதலோர் தமக்கு வேதா கமம்விதித்த
நீதி நியமத் தனாது நிலைகின் றொழுது யுபவுடலுக்
கேதி லுறுதி தருமுனவா மினிய தானி யாதிநரிஇப்
போதலுக்கும்வெளாண்மைப்புதிதர்பெருமைபுகல்கற்பாம்.

துய மாபோ ரிவனெனுதாற் றுணிபு கங்கா குலத்தொ
னும், வாய்மை விளக்கு முமையம்மை மணிப்பொற் கடகத்
திருக்காத்தால், மேய தமக்கே யுவந்தளித்த விபனெல்
விருநா ழிகள்பெற்றே, யேய வழிந் பெருக்கியுல கெல்லா
மோம்பு வாரிவரே. (௩௪)

ஆண்டு தோறும் விளைந்துவரு' மனைத்து மவ்வப் பெர
முதேசி, ரீண்டு தேவ ரீத்துவக்கு மின்ப மறியார் கொல்
லெனுதால், பூண்டு விளக்கு மாண்பினாய்ப் புகனல் லற
ங்க டமிற்புகுத்தி, ரீண்டு பாவு பெருஞ்சீர்த்தி நிலவ வாழு
நிலையினால். (௩௫)

தேவர்—வள்ளுவர். . “சத்துவக்குமின்பமறியார்கொருமுடை
மை, வைத்திழக்கும். வண்டணவர்” என்பது திருக்குறள்.

உழுதுண் டெனவோ தியற்சுருதி யுரைக்கிங் கிவரேயில
க்கியராய்ப், பழுதோ ரணுவந் தமைச்சாராப் பண்பிற் றிக
மும் பரிசொன்றோ, மொழிவே தாக மாறியுகன் முதல்வன்
சிவனே யெனுமுண்மை, வழிமேற் கொண்டு சிவார்ச்சனை
நான் மாயிற் புரிந்து மகிழ்சிறப்பார். (௩௬)

“உழுதுண்டொழ்வாரேவாழ்வார்மற்றெல்லார் தொழுதுண்டு
பின்செல் பவர்” என்பது திருக்குறள்.

சிவனே பதியென் னுள்ளபடி தெளிந்து சிவநிக் காறி
யபெற், றவிர்மா தவமெய் யன்புரிய ராய மாகே சுரர்க்கன்
பாற், சுவைகூ ரமுதூட் டுறுமாகே சுரபூ சனைநா டொறும்
விதியாற், றவிரா தியற்றிப் பொருள்படைத்த தருமாண்
பயன்பெற் றவப்புறுவார். (௩௭)

(வேறு.)

உவணைவேந் துரையு நம்பா வுக்கி வழுதி யன்பா
விவர்கள்வாய் மொழிபை வேதத் திருமொழிபெனவேநம்பி
யவனுடைக் கார்க ணுந்ரு மயிழ்த்தவற் களித்தா லிந்தந்
தவமிசு வேளாண் செல்வர் சீர்த்தியார் சாற்றவல்லார். (௩௮)

துதிநிகழ்நம்பிதொண்டத் தொகையில்வாழ்தகையினோரிற்
பதினொரு நாயன் மார்வான் பரவுவா கீசர் முன்னோர்
முதிர்நலந் தருமெய் கண்டார் முன்னையோ ரிவர்கு லத்தோ
ரிதனின்மேலிவர்குலத்தினிருஞ்சிறப்பிசைப்பதென்னே (௩௯)

வைசியர் வீதி. வேறு,

மன்னவர்தம் பின்னவராய் வயங்குதிதல் வைசியர்மு
வகைச்சி றப்பின், மன்னுதன வைசியர் பூ வைசியர்கோ
வைசியரென் மாண்பு வாய்ந்தோ, ரன்னவகை யவர்செய்
தொழிலிதத்தாலாயினுமிக்கவிர்செல்வஞ்சா, ரன்னலனற்
றனவனிக ராம்பொதுப்பே ரடுத்தனர்சீ ரறைதற்பாற்றே.

அறநெறியே பொருளிட்ட லகிலமுய வழவுசெய லாக்க
ளோம்பன், முறைதனவை சியர் பூவை சியர்கோவை சியர்
செய்தொழின்முன்றின்னோரி, னிறைதனவை சியர்கவிப்பர்
பெருங்குடியாட்சியர்தருமக்கிழவர்நீடு, பொறையர்முதனி
றைபெயர்கள் பூண்டனையபெயர்நலங்கன்பொலிபவாழ்வார்.

மன்னர்முத லோர்நன்கு மதித்திடற்கா மாண்பெல்
லாம் வயங்க லாலம், மன்னர்களிற் பானுகுல மதிவேந்தர்
தமக்குரிய மகுடஞ் சூட்டு, மன்னலனற்றிடுந்தூய்மைவாய்
த்தவரின்வனிகரெனமதித்தம்மாண்பு, மன்னவிபைத்தலிற்
கவிப்பர்மகுடதனவைசியரென்வயப்பேர்வாய்ந்தோர்.(௪௨)

அறிவுகுணம் பொறையடக்க மனைத்துயிர்க்கு மிரக்க
மலி யமைதி வாய்மை, நிறைபுரித முறையொழுக்க நிலை
முதல சிரேட்டமெனா நிறையப் பெற்ற, முறைமையினற்
சிரேட்டியென முதுபெயர்தம் பொதுஅறவம் மொழிம

ரீஇத்தந், நிறனுணரச் செட்டியெனத் திகழ்த்ததுவுந் குகன்
பெயராய்ச் சிறக்கப் பெற்றோர். (௪௩)

தமதுநிருப் பெயராலுந் தமதுகீலை திகழ்வமர் தகுநி
யொன்றோ, வுமைமகிழ்கா யகனென்னு முமாபறியே விநிய
ரிமு னும்பர் தம்மை, யமைவுறவைத் தாள்பரம பதியென
வே தாகமரின் றறைதலாய்த்து, முமைபுகழு வருமன்பான்
மோதசிவ பூசனையின் முதிர்ச்சி வாய்ந்தார். (௪௪)

சிவபூசை கனிபன்பாற் செய்யினுமமு தூட்டுமுறை
செயுமா கேசர், நிவள்பூசை யுஞ்செயினே சிவபூசை பலிக்
குமெனத் தேற்று நூலோர்ந், தவிர்காத னனிநீட வத்
திருத்தொண் டொருவாம லாற்றி மேலு, மலிர்கோயிற்
றிருப்பணிக ளாயவெலா நேயநனி யாகச் செய்வார். (௪௫)

அறநெறியி லீட்டுறுங்கா லனுவும்கிடா துயர்மலைபோ
லார்வத் தீட்டி, நிறைசிவனு லபமுதலா நீடுநிருப் பணிக்
கருள்கா னிமிர்பொன் மேருப், * பொறையளவு பொருளு
ம்னு வெனவளித்தப் பணிநிறைவே போற்றிச் செய்வார்,
முறைபுரியித் தனவணிகர் மூதகுசீர்த் திறனெவரே மொ
ழிய வல்லார். * பொறை—மலை (௪௬)

சுருதிமுதல் சார்முதலர் தொடரவொனு தொளிர்
சோம சுந்த ரேச, வாதனொரு மாமனை வந்தருளும்

பெரும்பேறு வாய்க்கப் பெற்றோ, ரிருவாநி வருஞ்சோதி
பிபிங்கேசன் வன்னிகளை நவந்நி னோடு, மொருவிலருட்
சான்றாய்வந் துறுகலகம் விலக்கியரு ஞாதவப்பெற்றோர்(சௌ)

இந்தகுரீர் வணிகர்களுந் தவதரித்தோ ளைவர்களு
யான்மா டொன்ப, மெய்த்துறவுக் காணியென விளம்பியற்சீர்
வெண்காட்டு கிமல ஞான, சித்திநிகழ் பட்டினத்தெஞ்
பெல்வர்முத லோரென்று செப்பி லீந்த, ஷத்தமவை சிபர்
குலத்தி னொளிர்சித்தியிதன்மேலு முரைப்பதென்னே(சௌ)

அரசர் வீதி. வேறு.

புக்கு முருத்த னமிசொனும் பொற்பு வாய்த்துப் புவி
யாளுந், வக்கு லத்தி னோர்காங்கு வருணத் தவர்கள்
வகைக்கமைய, அரைக்கு ஞானின் விதிவழியே யொழுது மா
செய் திடர்கீக்கித், நிருக்கு றுது மனநீதி நிகழ்த்தும் வேந்
தர் நிறப்புக்கல்வாம். குலத்தினோராகியவேந்தரென்க. (சௌ)

அரசுக் குரிய படைகுடிசு முமைச்சு நட்போ டானாறு
மருவிப் பொலிவி னெஞ்ஞான்று மாறோ ரணுவுஞ் சாராமற்
பாவற் கினிப புரிந்தணைத்தெப் பகையும் புகுதா ததிசேய்த்
நின், வெருவிப் பணிந்து நிறைகொணரும் விதஞ்செய்
வீரம் விளம்பரிதே. (ரு0)

“படைகுடி சுழமைச்சு நட்பா னாறு, முடையா னரசருளே”
ஏன்பது முடியிய ிருக்குறள்களின் நிலைமையென்க,

காட்சிக்கெளிமை முதனலனே கைக்கொண் டிலகர்மகிழ்கூ
நாட்செங்கமலமுதமலர்ந்து நயக்குமின்சொற்புகன்றெவரு
மீட்சி யுறும் லாணைவழி மேனிப் பயன்பெற் றுயசிதஞ்செய்
தாட்சிபுரிந்துகுடியோம்பியறத்தினி றத்தியருள்புரிவார். (1)

“காட்சிக்கெளியன்” “இன்சொலாலீத்தளிக்க” என்பனமுத
லிய திருக்குறள்களின் நீதியினரென்க.

நீதி நூல்க ளொருபாங்கர் நிகமா கமங்கள் விரித்துரைக்
கும், போத நிலைய ளொருபாங்கர் புராண நிகளாய் வொரு
பாங்கர், கோறி()விறைக ளொருபாங்கர்குணியுந்நிறைக ளொரு
பாங்க, ரோது பலமாண் பொவ்வொருபாங் கொளிரும் வள
ராத் தாணியெலாம். (ருஉ)

ஆறு நாயன் மார்கடிகு முறைகண் டகில முயவளித்த
விது சோழர்*மதுநீதி மேலுந் தெளித்தோர் மாக்கதையின்

(1) இறை—குடிகள் ஆறிலொன்று தரும் பொருள். திறை—
அயலரசர் தரும்பொருள். 0 அத்தாணி—அரசர் கொலுமண்டபம்.

* மதுவாகிய முதலரசர் கூறிய நீதிக்கு மேலும் துணுகியாராய்
ந்து மந்திரிகளுக்குத் தெளிவித்து அத்தருமமும் தமது வழியே
செல்லும்படி தமது மைந்தரது மருமத்தில் தோழியுறவூர்ந்த
அரசரென்க. மாக்கதை—பெரியபுராணம்.

பேறு விசேத்த வகபாயர் பேறு மிவ்முன் னருள்வேந்த
தேயுறிறலிக்குலத்தவரேலினிநாமேலுமிசைப்பதெவன்(ரு௩)

வேதியர் வீதி.

அயன்மா முகத்தின் முற்றேன்றி யவன்றே னொரு
பதத்துதித்த, வியன்மு வருணத் தார்களுந்தர மேவு கனி
ட்ட ரெனப்பேணி, நயன ரவருஞ் சேட்டமுறை நயந்து
தமைப்பே னுறத்தழவி, யிபல்பா ரொற்று மைச்சிறப்புற்
நிலங்கு மறையோர் மறுகுரைப்பாம். (ருச)

பலதே வருக்கு மாங்காங்கு முகம னாகப் பகர்தலைமை
நிலைசேர் வேத மோதுவார் நிகம சார சிவாகமங்கள்
மலையா றுண்மைநிலைதெளிக்குமாண்டிமோர்ந்து னுணர்ந்திதழி
மிலைமாதேவனேபறியென் மெய்ம்மைவழிகின் றுய்வுறுவார்,
ஒத லாதி யாறுதொழி லுடையா ரொழுக்க நிலைபிறழார்
மாது பாக னடிக்கன்பே வளர்க்குந் திறல்வை நிகசைவர்
வேதசிவகாயத்திரிவாய்விளக்குந் திருவைந்தெழுத்தென்று
போதசிவதிக்காமுறையேபோற் றுமகாஅசைவரிவர்.(ரு௧[ம்

0௮௬—தொடை. * வாய்—வாய்மை. காயத்திரியும் ஐந்
தெழுத்தும் முறையே போற்றும் மகாசைவரென்க.

(வேறு.)

இந்திறைவே தியர்குலத்தோ ரிலங்கருட்சம் பந்தர்முத
வியப்பு வாப்கை, மன்னுபதின் முவர்திரு மறைஞான சம்
பந்தர் மன்ற வாணர், பன்னுபுக முமாபதிதிப் பழுத்தவிரும்
பிருந்தருளாற் பரவு சைவ, என்னிலேதேற் றரத்த ரெனி
விந்த வேறியர்சீர் நவில்வார் யாரே. (௫௭)

ஆதிசைவர் வீதி.

பிரமணிஹி நார்ப்படிமேற் பெருகுசதா சிவமுகத்திற்
பிறங்கு தோற்ற, மருவியொளி ராதிசைவ மாமறையோர்
கிகமாக மங்க ளாதி, விரிதருநான் முற்றுணர்ந்து விதிவழி
நின் றொருவாநன் மேதை மேவிப், பரமனைமுப் போதிறை
ஞ்சு பரார்த்தமான் மரர்த்தமுதற் பல்கச் செய்வார். (௫௮)

மறையுரைநாற் சாதியர்க்கும் வழுத்துசிவ தீக்காதி
மாண்பு நல்கி, நிறையதிகா ரம்வாய்ந்து நிமலசிவா லயங்க
ளெலா நிலத்தின் மல்க, முறைநிகழு *முன்றங்க மொழி
பூசை முற்றியிரு முதமுற் றோங்க, விறைமகிழப் புரிந்து
சிவப் பிரதிபிதி யாயருள்செய் திலங்குவாரால். (௫௯)

மேதருமிக் குலத்துநித்தீதார் விபன்மணிவா சகர்நாவல்
வேந்தர் முன்னு , நாதன்வருக் கத்தனிச்சீர் நாயன்மார்

* முன்றங்கம்—சித்தியபூசை. உற்சவாதி சைமித்தியபூசை,
பிரார்த்தனாதி காமியபூசைகள்.

நால்வந்தொகை நவில்ன் போர்முப், போற்றினுமே னியைத்
நிண்டு புனிதாரு ணந்திமுதற் போற்று வாய்மை, மாதவரா
மெனிலிவர்கள் மாண்குலத்தின் மகிமைபெவர் வழத்தற்
பாலார். (௧௦)

இக்குலத்தித்தோர், மணிவாசகரும், சிவவர்க்கத்தனியடியார்
களில், நாவல்வேந்தர் (சுந்தரர்) முதலாக நால்வரும், தொகையடி
யார்களில் முப்போதும் திருமேனி தீண்டவாரும், அருணந்திசிவா
சாரியரும் முதலிய மாதவாமெனிலென்றியையும்.

திருக்கோயில்.

முற்புகல்வி நிகளாங்காங் கொவ்வொன்றுப் புறம்பு
றமே மொய்த்துச் சூழப், பிற்புகலுஞ் சிவத்துவிசர் பிறங்கு
திரு விநிநடுப் பெட்டி னன்ப, ரற்பகனா டொறும்போற்ற
வவர்க்கினிய வருவாமுற் றருளி மன்னும், பொற்பினறம்
வளர்த்தவள பூர்வவா சிசர்வாழ் பொன்செய் கோயில். ()

கோயில், சிவத்துவிசர்வீதி நடுவில் மன்னுமென்க.

திருமடங்கள். (வேறு)

நிகம சாரமாஞ் சிவாகம மசைவற நிறுத்தும்
பகவ னுமமா பதிநிறை பதியரி விதிமுற்
சகல ரும்பச வடிமைபென் னுண்மையோர் தகைசார்ந்
நிகவி லாத்திருத் தொண்டர்வாழ் மடங்கள் சூழ்ந் திலங்கும்.

சிவசரியைத் திருத்தொண்டர்.

சமய திக்கைவாய்ப் தாலுருப் புறத்துநேர் தாக்கண்
டமைவி லன்பினுற் றுசராய் மலர்கொய்த லாறி
நிமிர்த ரும்புறத் தொண்டெனுஞ் சரியைந னிறையச்
சுமனத் தாற்புரி சரியையா ளரும்பலர் னுதைவார். (௧௩௩)

சிவகிரியைத் திருத்தொண்டர்.

மாசி லாதமெய்க் குாவனைத் தேர்ந்தடி வணங்கி
யேசி லாச்சம யம்விசே டம்பெறிஇ யிறைவன்
நேச மைந்தரா யருவுரு வகம்புற நிலைசெய்
தேச பூசனைக் கிரியையா ளரும்பலர் திகழ்வார். (௧௩௪)

சியையோகத் திருத்தொண்டர்.

கிரியை கூர்முதிரச் சியிலகத் தருவமே கெழும
விருவ ழிச்செறி காலடைக் தொருவழி யெழுப்பி
புருவ மத்தியா ரமுதுண்டு நடங்கண்டு போற்றி
மருவு சாதக ராஞ்சிவ யோகியர் மலிவார். (௧௩௫)

சிவஞானத் திருத்தொண்டர்.

புறம கம்புற மகமெனு விகற்பமில் புரிதத்
திறம ரீஇகிரு வாணதிக் கைபெறிஇச் சிறந்து
நிறைத ருஞ்சிவ மேயன வரதமு நேர்கண்
நறைச கச்சிவ ஞானியர் குழாமவ னுள்ளும். (௧௩௬)

(வேறு)

பூமிமெனும் பெண்மணிக்கு நாடெல்ல மவயவமாய்ப்
 பொருந்தா நிற்கு, மாமதனுட் பாண்டியநா டணிமார்பா
 மாக்குளவா லயங்க ளெல்லா, மாமணிக ளாலமைத்த பெரும்
 பதக்க மதனுப்பண் மணியே யாகுங், கோமாமார் சோழ
 புர மிந்தகரின் மகிமைமெவர் கூற வல்லார். (கௌ)

உ
சிலமயம்.

புரணாவரலாறு.

உலகெலாம் வழிபட்டுய்வா னுமையொரு பாகத் தெம்மான்
வலனிலை கரன்கு கேசன் வாபம்வீற் றிருப்ப நந்தி
பொலன்மணி விடைமுடிக்கட் பொலிபும்வேத் திரங்கொண்
மலர்மனுத்தவிசின்மேவிவாழ்வதுகயிலையோங்கல். ()[டேத்த

உந்த நரற்பான் கோடி யோசனை யகல மாவ
தன்னதிற் பாதி யுச்சி யம்புயப் பொருட்டுப்போல
மன்னுசெம் மணிச்சி ருங்கம் வயங்குபர் வொருபான்கோடி
துன்னத னகல மற்றே துலங்குமக் கயிலை வெற்பு. (உ)

சு0-கோடி யோசனை உயாரும் அதனிற்பாதி அகலமுமுள்ள
அக்கயிலை வெற்பினுச்சியில், தாமரைப்பொருட்டுப்போல மன்னுகின்ற
செம்மணிமயமாயுள்ள சிருங்கம் (சிகரம்) பத்துக்கோடி யோசனை
உயாரும் அவ்வகலமுமுள்ளதாய்த் துலங்குமென்க. (ரு)

அச்சிருங் கத்தின் கீழ்க்கே முவிர்பல மணிநி றத்தின்
மெச்சொரு பதின்ம டங்கு விரிந்துபல் சூழ்நி ரைத்தாய்
நச்சுறு சிகர நண்ண நாப்பனின் ரொளிரு மன்ன
விச்சைகூர் சிகரத் துச்சி யிலங்குறுஞ் செம்பொற் கோயில்,

அச்செம்மணிச்சிகரத்தின் அடியில் தம்முடிபொருத்தப் பத்துச் சிவங்களும், அவற்றின்கீழ் நானு, அவற்றின்கீழ் ஆயிரம், அவற்றின் கீழ்ப்பறிஞரிரமாகச் சீழ்ச்சீழ்ப்பதின்மடங்கு அதிகமாக விரிந்து ஒய் பொருளுந் திரை ஒய்வொரு ரத்தினமயமாகச் சூழ்த்த நண்ண அவற்றின் மத்தியில் வச்சியலுள்ள அச்செம்மணிச் சிகரத்தின்மேல் செம்பொற்கோயில் இலங்குமென்க.

அன்னபொற் கோயில் கோடி யோசனை யகலம் வாப்பந்து துன்னுமா வரண மொவ்வோர் சுடர்மணி வகையிற் பல்ல மன்னுறக் கோபு ரங்கன் மானமுன் நுறுப்பெ லாமுந் தன்னிடைநிறையக்கொண்டு,தன்னொளிபரப்புமெங்கும். (1)

இத்திருச் செம்பொற் கோயி லிடைக்கொது வீற்றி ருந்து தீத்தமு மன்பர் போற்ற நிறையருள் புரிந்து வாமும் புத்தல நிதழி வேணிப் புண்ணியன் திருமுன் போந்தா ருத்தம முளிவர் பல்லோ ருபயதா மரைப னிந்தார். (2)

பன்முறை பணிந்தெழுந்து பரமனே நாயி னேம்பல் சென்மமுற் றலையா வண்ணஞ் சிவநெறி பற்றித் தூய நன்மைசெய் துய்தத் காய நற்றவம் புரிந்து வாழ்வான் வின்மலி தலத்தி லொன்று விளம்புதி யெத்தா யென்றார். (3)

முனிவரை யருளி னோக்கி முன்னவன் மொழிவான் 'பூமி தனின்மகிழ் அறநா மேவுந் தலங்கள்பற் பலவ வற்று

ளினியதக் கினமா காலி புரணி யேற்றம் வாய்ந்து
 கனி நிகழ் தருமா லந்த கன்னகர்ச் சிறப்பு மாங்கண். (௭)
 மலிதரு தீர்த்த மாண்பும் வயங்கரு ளிசிக்க மூர்த்தி
 கலனுமெய் யன்பார் சூத நற்றவன் கூறுவானவ்
 வலமுனி வானைச் சார்ந்தம் மாண்புகேட் டுப்பி ரென்றான்
 சூவகுயர்புகன்றானெம்மா† னுறுவர்கேட்டுவகைகூர்ந்தார். (௮)
 திருவடி பணிந்து பல்காற் திருமுனின் தேத்தி யுய்த்தோம்
 பெருமவென் றரிதி னீங்கிப் பிறங்குமச் சூதற் காண்பான்
 பொருவினை மிசத்து வந்தப் புண்ணிய முனிவன் பாத
 மருமலர் பணிந்து வேட்கை வயங்குற விளம்பி னூரால். (௯)
 அத்தகு சவுன காதி முனிவர ரா்வ நோக்கி
 யுத்தம முனிவிர் கேண்மி னென்றுபர் சூத னோதும்
 புத்தமு தனைய காலி புரமெனுந் திருத்த லம்போற்
 நெத்தலங் களினு மேலா யிலங்குமிப் புடவி தன்னில். (௧௦)
 பொருவரு மனைப காலி புரத்தின்மான் மியம்வி ரித்துப்
 பிரமகை வர்த்த நாமம் பிறங்குசீர்ப் புராணங் கூறும்
 புனாதவீர்த் திடுமக் காலி புரத்தின்சீ ருரைத்து நீவிர்
 பரிவுறக் கேண்மி னென்று பகர்ந்தனன் பகருங் காலை. (௧௧).

* காலிபுரம்—காலையார்கோயில். † உறுவர்—முனிவர்.

அனையமான் மியத்திற் சோழ புத்தின்சி ராங்கொர் பாங்கர்
நலிசிநம் தொலிர்த லாலந் நலமினிக் கூறு வாமென்
நினியவச் சவுன காதி யிருந்தவ ரிருந்து கேட்ப
முனிவர்கள் பாயு ரூத முனிவான் மொழிந்தான் மன்கோ.)

(வேறு.)

இத்தகைய சோழபுரத் திருஞ்சிறப்பை வடமொழியி
னெடுத்துத் தூய, மெய்த்தமிழிற் றருகவிது வியன்றமிழ்
நாட் டினர்க்குதவி விடாவா மென்கோ. ருத்தமபுண் ணியசில
னுரைத்தனன் தருட்பதி.நா லோத லாதி, சுத்தசிவத் தொ
ண்டென்று துணிந்தவன்சொன் மறுதுசொலத் தொடங்கி
னேனல்.

(கூட)

அறம்வளர்த்த வன்னையுட னபூர்வவா கீசர்திரு வருளி னா
லீச், செந்வளத்தன் சோழபுரத் திருக்கோயிற் றிருப்பணி
வன் சிறப்பச் செய்து, நிறையருட்பெற் றொருவாத நேய
யிரு தூயகுண நிலைய னாக, நறையொழுக்கு மிதழிமுடி
நாயகவித் திருத்தலத்தி னயந்தெஞ் ஞான்றும்.

(கசு)

அன்பினரா யடுத்திறைஞ்சு மவரெவர்க்கு முடனெளிதி
னருளும் வாய்மை, யின்பநல நிறைமுறைதேர்ந் தினிமேலு
முலகொலா மெய்திப் போற்றி, மன்பரம னருள்பெறற்கிம்
மான்மியஞ்செத்தமிழ்மொழியின் வான்மான்பென்றே, தன்
புனிதஅளத்தெண்ணித்தலையளியாலனையனினுசாற்றினுனல்.

இதுபுகன்ற லுத்தமன்வை சியர்குலத்தா னிக்குலத்தா ரெழிற்சோனாட்டின், முதுபதியாங் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தி லமர்ந்திருந்த முதக் கோரிக், துதிவணிக ரனைவருந் பெருங் குடியாட் சியரென்று தொன்னூல் சொல்லு, மறிதருமில் வைசியரைங் காணியிரு பாணிரண்டு வயங்கு பட்டம். (௧௬)

உடையர்குல சேகரமாபுரம்ராச நாரணமா புரத்தினோடு படர்வீர பாண்டியபு சம்புகழி டங்கொடுத்த பட்டினஞ்சீர், தொடர்தருதே சுகநார யணபுரமே பைங்காணி தொருமில் வைந்தின், மிடைகுலசே காபுரக்கா ணியரொன்பான் பட்ட முற்றி விளக்கம் வாய்ந்தோர். (௧௭)

பாமிகுமொக் கூருடையார் பகரரும்பாற் கீளையாராம் பட்டினத்துச், சாமிபெரு மருதாரார் கழிவாஅ சக்குடிகங் கிணிக்கூர் சாற்று, மாமிருநற் பேரசெந்தூர் சிறுசேத்தூர் திருவேட்டூர் வயங்கு கின்ற, தேமணிள நலமொன்பா னுங் குலசே கரபுரத்திற் திகழும் பட்டம். (௧௮)

குலசேகரபுரக்காணியாளருக்கு, ஒக்கருடையார், பட்டினசாமி யார், பெருமருதாரார், கழிவாசக்குடியார், கிங்கிணிக்கூரார், பேர செந்தூரார், சிறுசேத்தூரார், திருவேட்டூரார், இந்நலமுடையார், என்னும் ஒன்பதும் பட்டப்பேர்களுென்க.

ஒன்பதினிற் திருவேட்டூர்க் குரைத்தகுல சேகரபு ரத் தொண் காணி, நன்பொதுவா மிராசநா ராயணபு ரக்காணி

நவில்தி நப்பா, மண்புழி விரபாண் டியபுரத்தி லுறையூர்
மண் ளுநுப்பாந் கூர்கல், கிண்புதரு மணலுரே மண்ணுரே
கண்ணுரே யின்க ருப்பூர். (௧௯)

மேற்புழிய ஓன்புல பட்டங்களில் ஒன்றாகிய திருவேட்பூர்ப்
பட்டத்தார்க்கு மற்றொன்மரொடு பொதுவாயுள்ளது குலசேகரபுரக்
காணி. தந்தையுக்கெ சிறப்பாயுள்ளது ராசநாராயணபுரக்காணி என்க.

வெழுநாத்தூர் சிறுநாத்தூர் மாணநழி வரசன்மரு
தேற்றி வம்பா, புமொருபான் பட்டமுள புகழிடங்கொ
டுத்தபட்டி னத்திற் பொப்பு, மருவுறுநு டாமணிமா பு
மொன்றே யுரித்தாகி வயங்கும் பட்டம்விரவுறுதே சிகநாரா
யணபுரத்திற் குறித்துபுகழ் வேண்டு பாக்கம். (௨௦)

விரபாண்டியபுரக்காணியாளர்க்கு, உறையூர், அரும்பாக்கூர்,
மணலூர், மண்டூர், கண்ணூர், கருப்பூர், குளத்தூர், சிறுகுளத்தூர்
கழிவாகல், மருதேந்திரபுரம்என்னும் பத்தும் பட்டப்பேர்களுன்க.
புகழிடங்கொடுத்தபட்டினக்காணியாளர்க்குச் சூடாமணிபுரம் என்
னும் ஒன்றே பட்டப்பேரென்க. தேசிகநாராயணபுரக்காணியாளர்க்
குப், புகழ்வேண்டுபாக்கம், கழிசல்லூர் என்னுமிரண்டும் பட்டப்
பேர்களுன்க.

வளர்கழி நல்லுயென் பட்டமியன் டாய்ப்பொலிய
மன்னி னாக், கிளர்வணிக ரையதிருக் காவிரிப்பூம் பட்டி
னத்திற் கெழும வாழ்கா, ளளவில்புகழ்ப் பாண்டிகாட் டரு

ணிறைநற் குலவணிக ராட்சிவேண்டி, விளைநதவிச் சோ
ணாட்டில் விறல்வழுதி சென்றனை ய வேந்தன் தன்பால். (௨௧)

வேண்டியனு மதிபெற்று மேவுபெருங்குடியாட்சி விகி
ட்ட ராகி, யாண்டுறையும் வைசியரை ய தழத்துடன்வந்
தனைப்பகற்று மகந் தன்னி, லீண்டுறுமா விருத்தியவ ரிலங்
கெழிற்சோணாட்டினிற் பெற் றிருந்தாங்கிந்தப், பாண்டியினு
மொன்பதுநம்பாமகிவன்றிருக்கோயில் பல்கு மூர்கள். (௨௨)

திருவிளைசை யிரணியனார் திகழ்மருதங் கூராய சிவக
ணேச, புரமெழினை மம்மாற்றுர் புகழிருப்பைக் குடிவே
லன் குடிபொற் சூரை, பரவுவயி ரவன்புரமொன் பானுமவர்
பரம்பனாயிற் பணிமேற் கொண்டே, யருளு யமா தொடர்
காணி யாட்சிமுறை புரிந்துவர வளித்தான் மன்றே. (௨௩)

உயிரிளைசைக் காணியின ரொக்கூர்பட் டினசாமி யோது
சீர்த்திச், ரெயன்மலிபுக் திருவேட்டூர் சிறுசேத்துர் பேர
செந்தூர் கிங்கி னிங்கூர், நயமருவு பெருமருதூர் கழுவொலு
சக்குடியா நவில்பேர் மேவி, யிபலுறுமின் விருநான்கா
யிலங்குமெழிற் பட்டப்பே ரினைபந்து ளாரால். (௨௪)

திருவேட்டூ ருடையரென்த் திகழ்பட்டத் தார்க்களை
சைத் திருந்து காணி, தருவாய்மைப் பொதுவிரணி யூர்மரு
தங் கூர்க்காணி தமதா மென்ப, வருணைம மாங்காணி யாள்
ரிள நலமுடைய பட்டத் தாராம், பெருமாற்றுர்க் காணியி
னார் பேனுறையு ருட்பாக்கூர் பிறங்கு கண்ணார். (௨௫)

மணலூர்மண் ணர்கருப்பூர் வண்குளத்து ரிவ்வேழு
வளர்பட் டத்தா, தொழுமிருப்பைக் குடிக்காணி யினர்கூடா
மணிபுரப்பே தொழிற்பட் டத்தார், கணிலேலன் குடிக்காணி
யார்கழி நல்லூரங் கவின்பட் டத்தார், அணிசூரைக்
குடிக்காணிபார்புகழ்வேண் டியபாக்கமாம்பட்டத்தார். (௨௬)

போற்றவயி ரவன்கோயிற் புத்தக்காணி யாளர்கிற
ஞாத்தார் பொற்சீ, தோற்றமரு தேத்திரபு ரங்கழி வாசலென
விபம்பு முன்று, தேற்றமிது பட்டத்தார் செப்பெயிற் விவ
ரணமான் சிறப்பெஞ் ஞான்றுத், தோற்றமுறு மாசோம சுந்
தாநா யகனிந்தத் தூய்மை மேவி. (௨௭)

வருவணிகர் மாபினிலோர் மைந்தலுக்கு மாமனென
வந்து முன்னுட்பாடிமவ ரவர்குடிப்பேர் பட்டப்பேர் காணி
யின் பேர் பகர்ந்தா னென்று, திருவிளையா டற்கதைபுந் தேற்
ற்றெயில் வணிகர்கறிற் திகழு மேன்மை. மருஷமிருப் பைக்
குடியாம் வளர்காணி யிற்கூடா மணிபு ரப்பேர். (௨௮)

மருவியோளிர் பட்டமியை வணிகமணி களிற்சுந்தா
மணிப்பேர் வாய்ந்த, வொருபுருட னருந்தவத்தா லுதித்தி
ஷ்டு பைத்தரினமுன் னுறுசி ரேட்டன், பொருணிகறையும்
வெள்ளைப்ப பூபன்முனிக் கதைதருமா புகன்றசிலன், வரு
யனைபன் றிவையர்கண்மு வருமுடனா யவ்வாறே மகிழ்ந்து
ரைத்தார். (௨௯)

தனையார்களின் தாமணிசீர் தருமாதப்பன்னருணைசலப் பேர்ச் செல்வ, ரணையறம் வளர்த்தவனை யபூர்வவாஈசர்திரு வருளி னாலே, மனைவிமகார் குலந்தழுவ வளர்பொருள்கண் மிகமல்க வண்குபேரன், புனைவுறுமவ் வளத்தினுமேற் புகழ் பெருக நீடுழி பொலிந்து வாழ்க. (௩௦)

இத்தருபுண் னியசீல ரிசைத்ததுநற் சிவதரும மென் ப தொன்றோ, நத்துமிவ ருளத்தென்று நயந்தரவீற் திருந் தருளு நாத னானே, யுய்த்ததுமா மெனமேற்கொண் டுரைத் திடுமிந் தூற்பெயரவ் வுமைகோன் மாண்சீர்ப், புத்தமுதார்த் துய்யுநிலை புரிந்தருளுஞ் சோழபுர புராண மென்க. (௩௧)

இத்தொகைய புராணவகை யியைதேவ துதிநாடு நகர மேர்க்கு, மத்தகைய புராணவர லாறுதலந் தீர்த்தநல னருளு மூர்த்தி, மெய்த்தருசீர் வாணிசெயல் விசயபுர சோழபுர விசேட மென்றோர், பத்துளவா மிவையைஞ்ஞாற் திருபா னைந் தாய்விரியும் பாவாலென்க. (௩௨)

இன்னதிருச் சோழபுரத் திருங்காதை தமிழுலக ரின் புற் றோதி, நன்னருந் நவின்மளித்தா நாவலர்க ணனிபரவு நலங்க ளெல்லா, மன்னு றசீர் வன்றொண்ட மாதவதேசிகர்ப் போற்றி வருமாணுக்கன், தொன்னலுர்காமை நகர்ச் சொக்க ளிங்க தேசிகனுந் தூயன் மாதோ. (௩௩)

ஆகத் திருவிருத்தம் ௧௪௩.

தலவிசேடம்.

உலகெ லாமும் போற்றியவன் னான் பொலி நுத் சோழ
புரமெ னுந் தீர்த், மலநித் தலத்தி லுடமெழி மின் வயக்கு
புரான வ னாற் று, கிணை யுநாத்தா மினிபனை பிலவுதலத்
தத் தருவ லங்க, வலவில் னைமுற் று வாய்பரிதே யறிந்தாங்
கொருவா றதைறிப்பாம். (க)

அரு ளா னாகெ னாமுய்வா னெல னாறு ா னுன்காடல்
புரிநீர் மதுவா யெண்டிசையுட் புலிக ளீர நிசையுந் துப்
பிரிப்பா னனை, தாத்தபுர்த்து விளங்கு நனை லெத்தலமும்
பொருநிலாது சோழபுரம்புரி யிற்சிறந் த பொலிதருமே (உ)

புரமன், னுடல் புரி நீர் முகவிய துப்பில்லா அற்புகமகிமை
எனவெ னாயல், துராதனாத்த மதராசகரம் திருமகயிலைமுதலிய
நிருத் தலத்தெனத்தினுஞ் சிறத்தெ. இத்தகுநிறப்புடாய்த்த மதரா
புரிமன் னுடல்நிசையுடன் மகாநிசை சிறத்தானும். இப்பெருஞ்
செய்யிசையுடன் மகாநிசையின் முன்றுயோசனை துரத்திலுள்ள
சோழபுரம் பத்தலக்கவினுமெலாய்ச் சிறத்து வினக்குமென்க.

அகில முபயல் ஸுறம்வனார்க்க வன்னை யபூர்வ வாகிசர்
நிலை வலத்தத் தனவாத நிவாச ராதி கிலவுதலாற்
மகவ ிவர் கருமித்தத் தலஞ்சார்ந் திட்ட சித்திகனெப்
பாகனாநிறையப்பெற்றின்பெருகிச்சிறந்துவாழ்வுறுவார் (ங)

சோள புரமென் நீருராமஞ் சொலக்கேட் டவர்கொன்
வனர்கண்டோர், மீளுறுது வசித்தவர்கள் விதழறிற் புரிநல்

லறம்பலவு, நீளுமாண்பு நிறைபொருளு நீதி முறைசேர்
தருமின்புங், காண மிடற்றே னாளுள்வீடுங் கலந்து வாழங்
கனம்பெறுவார். (ச)

சேட்டவர், சொன்னவர், தரிசித்தவர். வசித்தவராகிய நால்
வகையினரும் முறையே அறமும் பொருளும் இன்பமும் வீடுமாகிய
நான்கும் பெறுவரென்க. சோழ—சோளவென்றாயது.

விரவு சோழ புத்திருந்து விரதசீல ராபொருடார்
மருவுதவஞ்செய்வாரேனை வயங்குதலங்கடொறுஞ்சென்று
புரையு றுது பல்லாண்டு புலன்க ளொடுக்கி யுடல்வருந்த
வரிது புரியு நற்றவப்பே றனைத்தும் பெறுவார் சாதமிதே. (1)
உலகர் பருவ முறைக்கிபைய வும்பர் பலர்க்கு முபசாரத்
தலைமைகூ றும்பொதுவியல்புசார்ந்துஞ்சிவனேதியேயனென்
றுலைவிலுண்மைபுராவேதமோதுசாலைதாபனஞ்செய் [நீற்
திலகப்புரப்போரிருமைநலனெல்லாமெய்தியின்புறுவார். (கூ)

வேதபாடசாலைதாபித்து அம்முறைவிளங்க வளர்த்துவருவோர்
இம்மை மறுமை நலனெல்லாம் பெற்று வாழ்வாரென்க,
சிவனே பரம பதியேனைத் தேவர் நாரா தியர்சீவ
ரவனு ளடிய ரெனும்வாய்மை சிறப்பி னறைசி வாகமமப்
பவனு ரருளே முற்கொடுனார் †பாவனூல யந்தாபித்
தவிர் பூசனைசெய்யிப்பவரின் பனைத்துமார்ந்துநனிவாழ்வார்.

†பாவன ஆலயம்—பரிசுத்தசிவாலயமாகிய சிவாகமபாடசாலை
தாபித்து அங்குப் படித்துவருகின்ற சிவதீக்ஷாவாண்களாகிய மாசே

சுரர்களைச் சிவஞாயே பாலித்து அம்மந்திரங்களாற்பூசித்து அன்ன மிதெலாகிய மாநேசரபூசனை செய்விப்பவர்கள், இம்மை மறுமையின்பமும் மேல்முத்தியின்பமும் பெற்று வாழ்வாரென்க.

சிவபூ சனையி னும்மதுமூற் திருத்தொண் டொறுதி தெரித் தருண்மா, தவர்பூ சனையே லெனவனைய தகைசால் குருபூ சனையினமூற், திவண்மா மடால யத்தியலச் செயுமெய்யன்ப ரிகலமூற், தவிர்வாழ்வினரா யமர்த்தொருவா வாமலமோக்க நிலைபெறுவார். சிவபூசனையினுமேலானகுருபூசைஎன்க(அ)

அசா மெனினு முற்றவத்தா லானுக் கணியு மலர்தரு மிவ், வசா மோம்ப லெவற்றினுமே லாமென் தனைய நந்தவ னத், திசையு மணக்குச் திருப்பணியிச் சோழபுரத்திற் செய்வாரென், டிசைபோற் தருஞ்செல் வம்பெருகத் திகழின் பனைத்துஞ் சேர்த்தொளிர்வார். (க)

மிருக வருக்கத் துட்பிறந்தும் விமலன் முடிக்காட் டின் சுவைப்பா, தருநன்னலத்த தெனப்பசுக்க டமைநன்றோம்பி யங்கிறைபான், மாபி னளிக்கும் பணிமுதல மல்கப் புரிமெய் யன்புடையா, ரரிய நலங்க ளெல்லாம்பெற் றளவா வின்ப வாழ்வுறுவார். (க௦)

மன்னு சோழ புரத்திலறம் வளர்த்தா ளெனுந்தன் பெயரினும், மன்னை காட்ட லாவியவை வறங்கள் புரியி னொன்றனந்த, மென்ன நிலைந்தன் பருளிர்ப்ப வீண்டி வளர் பல் லறங்களெலா, நன்ன ரியற்று செல்வர்பெறு நலங்க ளிவையென் றைப்பாரார். (க௧)

ஆகத் திருவிருத்தம் கஅச.

தீர்த்தவிசேடம்.

(௦)

தீர்த்தம் வேணியிற் சேர்த்த சிவனருள்
கூர்த்த சோழ புரலங் கூறினோம்
சீர்த்த வித்தலத் திற்நிகழ் தீர்த்தத்தி
னேர்த்த மேன்மை யினியிசைப் பாமரோ. (க)

வாணி லாவு மலாயன் னாவில்வாழ்
வாணி முன்ன ரபூர்வவா கீசர
தானு பூசனை தான்செயத் தந்தது
சேனு லாவுசீர்ப் பாபதி தீர்த்தமே. (உ)

நாம டந்தை நலந்திகழ் வாவியிற்
றோம டங்குறத் தூய்மையிற் றோய்ந்தவர்
தாமு டன்பெறு வார்நலஞ் சார்தருந்
தேம ணந்தொளி ருந்திரு வாக்கரோ. (ங)

காண்ட றிண்டுதல் கைக்கொடுட் கொள்ளுத
லாண்டு மூழ்கல்செய் தாரரு ணான்முறை
பூண்டு கேட்டல்சிற் தித்தல்பு லன்மெளி
வீண்டு நிட்டைபெற் றின்புற வாழ்வரால். (ச)

மாத மும்முறை மாரிபெய் மாமுகில்
பேது றுதொரு வாறு பிறழினுஞ்
சீத கீர்வன மென்றுந் திகழ்தரும்
போத நாமகள் கண்ட புனற்றடம். (ரு)

- வாணி திர்த்தமென் றோதினர் மாண்மனம்
பேணி னோர்கண் டவர்படி. பேற்றினர்
தாறு வபரு ளான்முறை சார்வரால்
பாணி ளாவுநற் பாதப் பயனரோ. (௬)
- மனைவி மக்கள் வளர்பொரு ளாதிபா
பெய்ய வேண்டி முழுஞூ மித்தட
நனிப ளித்திடு காடுகின் போகங்கள்
நினைபு முற்றினு நேருற நல்குமே. (௭)
- இன்ன வாணி யிலஞ்சியி னுடொறு
நன்னர் முற்கு நலம்பெற ளற்றவ
முன்ன ராற்றினர்க் கல்லது முற்றறு
தன்ன நிற்றின மாடுவ ரான்றவர். (௮)
- பிறவி முகைய ராயினும் பெட்புநீஇ
முறையி னுளு நியதியின் முற்கினக்
குறையு முற்றொழித் தேயினங் கோதற
நிறையும் விற்பன ராக்ஞமந் நீர்த்தடம். (௯)
- வேண்டு னும்பொருள் யாவையு மேதக
விண்டு டன்றருஞ் சீருணர்ந் தித்தடந்
தேண்டி வந்துதோய்த் திட்டநற் கித்திகள்
பூண்டு ளார்பலர் மேலும் புகல்வதென். (௧௦)

மூர்த்திவிசேடம்.

— 0 —

தவளாம் புயம்வீற்றிருந்தருளந் தகுசிர் வாணி தன்பெயரா
லவிர்மா தீர்த்தநலனொருவா றறிந்தாங்கிசைத்தாமளப்பருமச்
சிவமா தலத்தி லனவாதஞ் சிவமேதாவீற் றிருந்தருள்செய்
பவனா மழர்வ வாசை பாம மூர்த்தி நலம்பகர்வாம். (க)

வேத வேதாந் தாறியெலாம் விண்டு வாழி விபுதரெலாம்
பேத மேக மெனப்பிணங்கிப் பேதுற் றிடர்கூர் சம்பரெலா
மோத வரிதா யுன்னரிதா யொளிர்ச்சுத் தாத்து விதசைவ
சிதசித்தாந்நிகட்கினிதாய்த்திகழும்பிரமமெனுஞ்சிவமே. (உ)

நிலையார் பொருளொன் றேயென்று நிராலம் பாழி வே
தாந்தஞ், சிலவே கூறு மதுபிரம சிவமொன்றேயென் றுண
ர்த்தலலா, விலவே றென்று மென்றஃதன் றெனுமெய் பல
வே துக்களிநா, லுலையா னுணர்த்தி நிறுத்திடுசித் தாந்தத்
திலங்கு மொளிர்சிவமே. (ங)

நித்த மாகி நின்மலமாய் நிருவி கார நிர்த்தொந்த
சுத்த மாகி நிராலம்ப சோதி யாகி நீட்களமாய்ச்
சத்து சித்தின் பாகியுமா தாச மாகி யாதேய
வத்து யாகிநிறைந்தெந்ரு மருவி யருள்செய்வதுசிவமே. (ச)

உருவமருவமுருவருவமெல்லாங்கடந்தொள்ளொளிமயமாய்
விரவு சிவமே யுருவாதி மேவு முலகர் தனைநேர்கண் [ளாற்
டொருவில் வழிபா டெளிதியற்றி யுப்கென் திரங்குதிருவரு
பொருவிலருளேயுருவாகப்போந்துதலந்தோறிருந்தருளும்.

அகள சிவமே யுலகருய வருளாற் சகள நிலைகாட்டி
யீகவி லாது வயங்குதலா விரண்டு நிலைபு நெய்யொன்றே
பகவி லாம லுருகிவிரி பண்பு மதுவே கடினமதாந் [ரோர்.
தகவும்போலாமலதுயர்வு தாழ்வின்றெனப்போற்றுவர்சான்

இன்ன முறையிற் பற்பல்வடி வினனா யாங்காங் குலகருய
மன்னு கோயில் கொண்டருளி வயங்கும் பரம சிவனெங்குந்
துன்னு தலங்க டமின்மேலாய்த் துலங்குசோழ புரத்தன்பர்
முன்னுமிலிங்கமேனியனாப்முதமேவுறவிற்றிருந்தருளும். (எ

ஒளிரு மகேச வுருவையைந் துதன்மேற் சாதாக் கிய
மைந்தாய், மிளிரு மிவற்றுட் பூசாதி விழைவி னேர்செய்
துலகுப்பவா, னெளிதி னிலங்குங் கருமசாஅ தாக்கி யம்மா
மிய்சிலிங்க, மனிசெ யுருநான் கருநான்கி னுப்ப னாமந்தா
ரருடருமால். (அ)

மகேசரவடிவம் (உரு) இம்மகேசரத்தவத்தின் மேலுன்னது
சாதாக்கியதத்துவம். இது, சிவசாதாக்கியம், அழார்த்திசாதாக்கியம்,
மூர்த்திசாதாக்கியம், கர்த்திருசாதாக்கியம். கர்மசாதாக்கியமென்னு
மைத்துவத்தைத் தாம். இவ்வைந்தில் உலகெலாம் பூஜாதிகளால் வழி

பாடுசெய்தற்கெளிதாய் விளங்கும் கர்மசாதாக்கியமாகிய இவ்விவிலங்க
மூர்த்தியே, பிரமவிஷ்ணுருத்திரமகேசுரஉருவம் நான்கிற்கும், விந்து
நாதம் சுத்தி சிவமாகிய அருவம் நான்கிற்கும் மத்தியதாய உருவும்
அருவுஞ்சேர்ந்த ஒருவடிவினதாயமர்ந்து அருள்தருமென்க.

சாற்று முருநான் கருநான்குந் தானே யெனும்வாய்
மைபைநேரே, தேற்று மனைய வருவுருவாய்த் திகழுமிவிலங்க
மெனிலிந்தப், போற்று மூர்த்தி தருகலங்கள் புகலுமாண்
பெப் புலவோர்க்கு 0 மாற்ற வரிதே யொருவாறில் கறிந்த
வளவி னறைகிற்பாம். 0ஆற்ற—மிகவும். (௬)

ஒருவில் வளஞ்சால் சோழபுரத் துயிரா யொளிருந்
திருக்கோயில், பெருக வனைய வுயிர்க்குயிராய்ப் பிறங்கு
மபூர்வ வாசே, ரருளை விழைந்தாங் களிபெருக வடித்தொண்
டாற்றுந் திருத்தொண்டர், மருவி நாளும் புரிதொண்டின்
வகையெஞ் ஞான்று மலிதருமே. (௧௦)

(வேறு.)

வைகறை யெழுந்து தூநீர் மரபினின் மூழ்கி யன்பான்
மெய்கமழ் திருவெண் ணீறு விரியுமுத் தூளஞ் செய்து
பொய்கடி சிவதிக் கைச்சீர் பொலியமுப் புண்ட ராதி
செய்குல வைந்தெ முத்துச் செபதின சியமஞ் செய்து. (௧௧)
குளிருநீர் குடத்தெ டுத்துக் கொண்டுபொற்கோயி லெய்தி
யிளிர்ந்து வலகிட் டாங்கு மெழுக்குவண் சுதைக்கோ லங்க

னொளிர் நிருவிளக்கானெய்யா தியவற்றாலுவப்பிற்செய்வோ
பளகிரிசாலோகாதி பதம்பெற்றீஇ யினிது வாழ்வார். (௧௨)[ர்

அலகிடல். மெழுகல், கோலகிடல், விளக்கிடலாகிய நான்குஞ்
செய்வோர், முறையே சாலோக சாமிப சாளுப சாயுச்சியமாகிய
நான்குபதங்களும பெற்று வாழ்வாரென்க.

உயிலும் தியம சில ராய்த்திரு நந்த னஞ்சார்ந்
தயிர் தருந் தூய பூங்க டையின்மல ராய்க்தெ டுத்துச்
செய்திகழ் மாலை யின்டை செறிதொடை கண்ணி யாதி
திவள் பணிசெய்யுஞ்சிலர் சிவமணஞ்சேர்ந்நுவாழ்வார். (௧௩)

தூயரு ளபூர்வ வாழீ ஈரொ னுந் திருப்பே ரோர்கால்
வாயுள முறச்செ பித்தோர் வழுவமம் வாக்கு முன்னு
மேபசெல் வங்க ளெல்லாம் விரவுறப் பெற்று வேந்த
ராயவ ரெவரும் போற்று மருங்கவிச் செல்வ ராவார். (௧௪)

நிருவபி டேகஞ் செய்வான் செம்பொனற் குடங்க ளாதி
தருபவர் திறையு மின்பத் தனிக்கட றிதோத்து வாழ்வார்
பரவுநன் மணமார் தூய பாத்திரத் தந்தி யற்று
முரியாணவத்தினுற்றலொழித்துமெய்வாழ்வுசார்வார். (௧௫)

பெருகொளி *மாத்ரி பாதி பிறங்குபொற் பாத்தி ரச்சீர்
வரிசைதந் தவர்மெய்க்குஞானம் வயங்குசீர் பெற்றுவாழ்வார்
விரியொளிப் பளித தீப மினிர்மணிக் கலன்க டந்தோ
ரொருவருஞ்சிவத்துவப்பேறுற்றுவாழின்பஞ்சார்வார். (௧௬)

மகாதீபாதிகள் விளங்குதற்குரிய பொற்பாத்திர வரிசைகளாவன, தீபக்கால், ஒன்றன்மேலொன்றாகப் பல அடுக்குகளுக்கேர் மகாதீபம் நாகதீபமுதவியனவாம். பளிததீபம்—கற்பூரதீபம்.

ஒவியறி தூரத் தோரு முணர்ஔெரு மணிஔைக் கண்டை நிலவொலிக் காளந் தானை நிகழ்நிறுச் சின்னந் தாள மிலகுமின் னிசைசெய் நாக சின்னமத் தளமுன் வீந்தோர் குலவுநா தாந்த மாண்பு கூடுமின் புற்று வாழ்வார். (௧௭)

*கோளகை மகுடந் தோடு குண்டலங் கவச முந்நூ லாளொளி மதராணி யார மங்கதங் கங்க ணங்கள் வான்மதிச் சுடிகை நாகா வரணமுன் னணிக டந்தோர் நான்மதிமுடியோன்சோதி ரூபராய் நயந்துவாழ்வார். (௧௮)

சுற்றுஔொன் மதிலெ டுத்தோ ருட்புறப் பகையின் சூழ்ச்சி முற்றெழித் தருணி லத்தின் முடியா சாகி வாழ்வார் பொற்றிணி மண்ட பாதி புரிந்தவர் பிறவி வெப்ப மற்றிளைப் பாதி யெம்மா னருணிழல் வாழ்வு சேர்வார். (௧௯)

கிளரொளி நிறைக ரூப்பக் கிருகநல் லத்த மாடம் வளர்மகா மண்ட பஞ்சோ பனமண்ட பங்கள் செம்பொ னொளிமணி வகையிற் செய்தோ ருரைமுறை சாயுச் சியாதி வினையுமின்பொருவானான்குமெய்நிலைஔெற்று்வாழ்வார். (௨௦)

ஔைக்கண்டை—கைம்மணி, *கோளகை—சிவலிங்ககவசம்.

குலமணி நிகழி ராச கோபுரங் கருப்ப வின்மே
 விலவொளி விமான மாறி நிமிர்தாப் புரிந்தோ ரிம்மை
 நலன்முழு தார்ந்து மேன்மே னற்பதம் புருவோர்க் கேணி
 யிலகுறக்காட்டியேற்றுமிறைமைசானிலையில்வாழ்வார். (உக)

முறைபறம் விழைந்தோர்க் கீயும் முலபண் டார மென்றே
 யறையொளித் தரும ரூப மாம்பிடை யிராண்டி செம்பொ [ங்
 னிறைமணிகளிற்செய்திந்தோர் நிகழ்த்துமத்தருமமெல்லா
 குறைவறு மேவல் செய்யுங் குலவா சாகி வாழ்வார். (உஉ)

மருப்பிரண் டாயி ரத்த வளவயி ராவ ணம்மு
 ருருப்பர னூர வெள்ளி யுருமணி பொன்வே றங்கம்
 விருப்புறப் புரிவென் னாளை விமலனுக் களித்தோர் வானத்
 திருப்பவன்முன்னோரேவல்செய்வாசிருந்துவாழ்வார். (உ௩)

வெள்ளிபொன் மணிக ளாற்செய் விழுமிய காம தேனு
 வொள்ளறம் வளர்த்த வன்னை யூர்தா வளித்தோ ரிம்மை
 யெள்ளரு மன்ன மாதி யென்மைபின் பார்ந்து மேலு
 முள்ளன வெல்லாமாந்தி யுமைபருட் பெருக்கின் வாழ்வார்.

இம்மையில், அன்னாதிசயனாத்தமாகிய எண்போகங்களும் அனு
 பவித்து, மறுமையில் மேலுமுன்னனவாகிய சுவர்க்காதிபோகங்
 களும் அனுபவித்து அதன்மேலும் உமையருட்பெருக்காலாகும்
 முத்தியின்பமும் பெறுவரென்க.

பரியரி யன்ன முன்னும் பற்பல்வாகனங்க டந்தோர்
மருவுவ ரவ்வவ் ஷின்ப மாசற நன்கா ராய்ந்து
புரிசுனோதனங்கீ ரான்னம் பொருஷின்முர்க் கான்னமாடம்
விரவுசம் பிர நானி கோமுன் னாவி ணம்பும், (௨௫)

கீரம்—பால், முர்க்கம்—பருப்பு, மாடம்—உழுந்து, சம்பீரம்—
எலும்பிச்சம்பழம். நாளிகோரம்—தேங்காய், இவைமுதலியவைகள்
சேர்த்த ஒதனவர்க்கம்—வர்க்கான்னங்களென்க.

ஒதன வர்க்க மண்ணித் துறுசுவை யபூப வர்க்கம்
மோதக மாடா பூப முர்க்கநன் மதுவர்க் கங்கள்
சீதன கனூபு பங்க டிருந்துசந் திராபூ பங்கள்
கோதது திரட்டுப் பால்சட் குலிசுவை நானு கோணம்.(௨௬)

அண்ணித்தல்—இனித்தல். மாடாபூபம்—உழுந்தாலாகிய
வடை, கனூபம்—இட்டலி, சந்திராபூபம்—தோசை, சட்குலி—
முறுக்கு, நானுகோணம்—தேங்குழல்.

பலவகைக் கதலி சூதம் பலவுமா னுதிரை ரந்தம்
மலிதரு திராட்சை†வெள்ளின் முதற்கணிவருக்கந் தெங்கின்
நிலவிள நீரி ளங்காய் நிறைவகை நிவேதஞ் செய்தோர்
வலிபதற் போத நீத்து மன்னுபே ரின்பின் வாழ்வார்.(௨௭)

0 நரந்தம்—நாரத்தை, † வெள்ளில்—விளா,

(வேறு.)

இத்தஞ்சூர்த் தருமமெலா மிபந்நிடுபற் பலர்பெறும்பே
நிலிநி சைத்தா, மத்தரும மத்தனைபு மளப்பில்பொரு ணனி
யள்ளி யள்ளி நல்கி, மெய்த்தருமப் பணிநிறைவே மிகநோ
க்கி புடனானும் கிருப்ப மேன்மேல், வைத்தியலப் புரிவிக்கு
மாதகுபே ரன்புநிறை மாபி னோர்க்கு. (௨௮)

அறம்வளர்த்த நாயகிபா லபூர்வவா சேரர்தா மளவாச்
செல்வ, நிறைபெருக்கு நீடாபு ணிலவுறுசற் புத்திரர்க ணீடு
வாழ்க்கை, முறையனித்துப் பேரின்பு முழுதருண்மென்
றொருசொல்லான் மொழிய லாமத், துறைவகுத்தின் னின்ன
வெனச் சொல்லெவர்க்கு மரிதெனினுஞ் சொல்வதென்னே.

பனாதரும வர்த்தனியெம் பரமனன வாதமுயிப் பல்வ
ளஞ்சா, லுரியநிருச் சோழபுரத் துவந்தருள லோர்ந்திவண்
வந் துவகை மிக்கு, மருவியோரோர் பணிபுரிந்து வாம்பெற்
றோர் பற்பலாவ் வகைமுற் றோக, லரிததனும் சிவசரித்தி
ரம்மேயின் டறித்தவா றறைகிற் பாமால். (௩௦)

ஆகத் திருவிருத்தம் ௨௨௪.

சரஸ்வதிப் படலம்.

தருமவருத் தனிபாகத் தாணுவபூ ருவவாகீ
சுரர்மகிமை யொருவாறு சொற்றனமேற் பாரதியப்
பரமனருட் பங்கயத்தாள் பணிந்தேத்தி வரம்பெற்ற
சரிதமவ னருளியக்குந் தாத்தினள வுரைத்திடுவாம் (௧)

ஐந்தொழிலு நினைப்பளவி லாற்றுபர னுலகமெலாந்
தந்திடுமத் தொழிலியற்றச் சதுமுகனைத் தந்தவனை
யுந்தெழிற்சத் தியலோகத் துறைதாவைத் தவனையிபக்
குந்திறல்சேர்சுத்தியெனக்கொடுத்தனன்வாணியையவற்றிக.

அந்நிலையி னமர்வாணி யகிலமுமாங் களித்திடுங்கான் [ர்ச்சி
மன்னுணர்வொவ் வென்றாமேல் வாய்ப்புறுமை வகையுண
யின்னிலவு சீவர்களிற் பகுத்தறிவோ ரேற்றமுளார்
துன்னுமவருண்ணினைவுபிறர்தெரியச்சொல்லவேண்டும். (௩)

அன்னதனுக் கின்றியமை யாததுவாக் காமனைய
நன்னிலையச் சீவரொல நண்ணுறுமா புரிதொழில்செ
யின்னிலைநாம் வாசீச னெனநிகமா கமங்களுலாம்
பன்னுபர மேசனடி பணிந்தருளாற் பெறவேண்டும். (௪)

அப்பாளை யெப்பறியி லடைந்திறைஞ்சிப் பெறுதுமென
வொப்புறநின் றோர்காலை யுலகுருவ னும்புருடற்

கிப்புவியிற் பஹைல்க விலங்குமுறுப் பாயடங்கத்
நிப்பியமா மதுரைமொன்றே யடங்காதுநிகழ்தருமேல். (ரு)

ஓதுபுகு டன் னுடற்கு னடங்காம லுச்சிகடந்
தேதிகழ்ப்பன் விருகிவன்மே விலங்குதலாற் றன்பெயர் து
வாதசாந் தம்மெனவே மறைமுதலால் வழுத்துறுமம்
மேதருவீர்த் திருப்பறியே பொலத்தினுக்கு மேலாமால். (க)

இனையதிருத் தமிழ்மதுரை பெண்டிசையுட் டியிலை
தனைமருவித் திகழ்தருமீ சானறிசை தனிலிலங்கும்
புனிதநிறை தருசோழ புராதனி லனவாத
நனியருன்செய் வாசைர் கனிமலர் ஈடிபோற்றி. (௭)

நனைத்தநலம் பெறுவென நிச்சயித்தா னுறுதியினு
லெனத்திகழுஞ் சோழபுர மெப்தவழிக் கொடுசென்று
வினைத்துயர்தீர்த் துயிர்க்கருள விமலனுவந் துறைதலங்க
ளனைத்துமடைந் தாங்காங்கு மமலனடி பணிந்தேத்தி. (௮)

எந்நாட்டுஞ் சிறந்தொவிரு மெழின்மிகுபான் டியனாடா
நன்னாட்டு வந்தறுபா னுன்காட்டு நவிறுதொகை
யின்னாட்டு தன்னருட்சி ரிபல்சோம சுந்தான்பால்
வின்னாட்டு கயற்கணிமொ டுறைமதுரை மேவினளால். (௯)

தன்னருட்சிரினியல்பை கச திருவினையாட்டுத்தொகையினால்
நாட்டுசோமசுந்தானென்க.

0 மேலாகத்திகழ்தரும் என்க,

அணியறிநு மதுரைநக ரணிபணிபாய்ச் சூழ்ந்திலங்கும்
புனைமறுகொவ் வெருகுமற் புதியவிதற் நிரையாக்கொ
ணனைதருதா மரையாக நாப்பனுறு பொற்பொகுட்டா
மினியறிநு வாலவா யெனந்திருக்கோ யிற்புகுந்தாள். (௧௦)

மதுரைநகர், தாமரையாக, அதன்பொகுட்டாகிய கோயிலென்க.

அத்திருக்கோ யிற்குயிரா யனைத்துயிரி விதயகம
லத்துறைதல் விளக்கிபாங் கவிர்சோம சுந்தரன்றன்
புத்தலர்ச்சே வடிபணிவான் புகழ்பொற்றா மரைபடிந்து
சித்திவிநா யகற்பணிந்து சிந்தனைமுற் அறப்பாவி. (௧௧)

உலகெலாஅந் தந்தருளு மொருதாயங் கயற்கண்ணி
மலாடிகள் பணிந்தேத்தி மகிழ்சோம சுந்தரன்றாள்
பலமுறையும் பணிந்துறிநு முன்னின்று பரவிப்போந்
திலகுறிநுச் சோழபுர மேகோக்கி வருகின்றாள். (௧௨)

(வேறு.)

அன்புநின் அந்த வருண்முன்வர் திர்ப்ப வறிவினாந்
தேகுறுங் காலை, முன்பல சகுன முதந்தர விருபான் முழங்கு
பைங் கிள்ளைகள் பூவை, யென்பன சிவசங் காமகா தேவ
விந்துசே காகங்கா தரவென், நின்முற மொழிதல் கேட்டு
மெய் யன்பா லீதுநன் னிமித்தமென் றிசைத்தாள். (௧௩)

உலகைமீ தூர வடுத்துவந் தெல்ல யுடனில முறப்ப
ணிந்தொளிமிக், கவிர்மணித் தூல விங்ககோ புரங்கண் டஞ்

சலி செவ்விமே லாகப், புவிநீளிற் பலகா விறைஞ்சியெம்
பெருமான் பொற்றிருக் கோயிலுட் புகற்கு, நவிலிதிப்படி
யே நான்முன் னுவ நவீந்தியாங் கெய்துவா னயந்தாள், (௧௪)

அநீயகோ யினின்மேற் நிசையிற்காற் கடிக்கை யள
வுறு தூஞ்சென் தவனோர், நனைமலர் வானி நீனைத்தமாத்
திரத்தி நவனெலாந் திகழ்தாக் கண்டா, அநீயதற் புத
மோ யாவையும் படைக்கு மிறையவன் சத்தியா மிவட்கப்
புனைதடந் தவளாம் புயங்கன்காட் டதலப் பூவைக்கா தனந்
தால் போனும். (௧௫)

அருளாவம் புயங்கன் பலவுட னடுத்தாங் கவிர்தலவ்
†வயனவ னன்னை, மருவுநன் மாண்பும் வாணிதன் கொழு
நன் மாமிசை யடுத்தவர் மகிழ்கூர், தானியைந் துலகி ரென்
செய லோர்க்கித் தகையினீர் கணவன்மா மிகளுக், குரியா
யினங்கி யொழுக்கந் பயன்பெற் றுய்மினென் றுணர்த்தலு
மொக்கும். (௧௬)

அறிநிறை யொருங்கே யொலித்தெழு மோசை யாங்
குடன் சார்ந்நியாக, வளர்பல தவனைக் குல்கள்கைத் தாள
மானுற வெண்சல சத்தோர், ஒலிர்தரு 0 மாள மிலங்குற
வுடனும் கோர்வா லுறுதல்கண் டுவகை, வினையநம் பாத்கு
நாம்புரி வீணை விபன்பணி போன்மென விபந்தாள். (௧௭)

† அயனும் அடன் அன்னைபுமென்க. அன்னை—தூலக்குமி.

மரானம்—அன்னம்' அது அவ்வாணியையும், வரால்மீன் வீணையையும், தவளைக்குரல் தாளவிசையையும், வண்டிசைசுதியையும் ஒத்தலால் அத்தொருதியைக்கண்டு நாம் புரியும் வீணாகானத் தொண்டுபோலுமென வியந்தாளென்க.

ஆங்கொரு வெண்டர மரைச்சிறு சங்க மலையெறி புன லுற வளியாற், பாங்கலர் தனிற்சார் தரவுற விதய பங்கய வெண்மலர் மிசையத், தேங்கொளிப் படிக விங்கபூ சனையாந் திகழ்தரு மந்தரியாக, வோங்குறு செயலாக் கண்டன ஞுவ கை யுத்திதோய்ந் துறுதியுற் றனளால். (கஅ)

வெண்டாமரையில் ஒரு சிறுசங்கமானது, தன்மீது அலையாலெ றியப்படும் புனலுறவும், காற்றினால் பக்கத்துள்ள அலர்கள் தன்மேற் சாரவுமிருத்தலை இதயபங்கயமாகிய வெண்மலரில் விளங்கும் படிக விங்கபூசனையாகிய அந்தர்யாகச் செயலாகக்கண்டு உவகையுற்ற னென்க. அந்தர்யாகம்—உட்பூசனை.

சடப்பொரு ளாமித் தடஞ்சிவார்ச் சனையின் மருதிநேர் காட்டவு நாமிய், விடத்தினிற் பாணித் திடுதலொல் லா தென் றெண்ணிவல் விரையினு சமித்தத், தடத்தினிற் பூதி கண்மணி தரித்துத் தன்கருத் துதவுசங் கற்பந், தொடுத்து ரைத் தந்நீர் நாபிமட்டாகத் தன்னியஞ்சவிகிரஞ்சுடி. (கக)

பாணித்தல்—தாமதித்தல். தன்கருத்துஉதவுசங்கற்பம்— தான் கருதியவெல்லாம் தரவேண்டுமென்ற சங்கற்பம்,

கருதுபிரானா பாமமுஞ் சகலீ கரணமுங் *கண்செவி
வாய்முகம், குரியனெழ் துவார முடிவா சே ரொளிரதம் வளர்த்
தரு ஞ்மைபூந், திருவடி திறையன் பொடுபராய் மூழ்கித்
நிகழ்பல வகையருந் கிபங்கள், புரிபதன் மேலு மூழ்கினா
னச்சீர் புகல்விதி யாவையுந் போற்றி. (௨௦)

கரையிவரந் தீரந் துடைத்துட னுதலிற் கருதுவெண்
வீற்றொளி கவினக், குருமலி தருவெண் பட்டுடையிப் பின்
னுங் குளிருமா சமனஞ்செய் துடலிற், பரவுமுத் துள னம்
புரிந் ததன்மேற் பகற்றிரி புண்டாம் பரித்துத், தருமனுச்
சகித மிபற்றனுட் டான சந்திவந் தனமுறை தந்தாள். (௨௧)

பசுத்துவ நீக்கிச் சிவத்துவப் பேறு பயக்குநீ நிமித
லிந் தாறு, மிசைத்ததன் னாருள்வாய்ப் பிலக்குகண் மணிபு
மினிதலி கெனுமுறை பேணி, நசைக்கொளப் புனைந்தைந்
தெழுத்துருப் பலகா னவிற்தியஞ் சலிகாஞ் சென்னி,
மிசைத்திகழ் தாச்சென் றிணையரீர்த் தடத்தின் மினிந்தரு
கீழ்க்கா யதனில். (௨௨)

ஐங்கரத் தமலன் நிருத்தளி கண்டாங் கடுத்தவன் பிர
னவா கார, துங்கநன் மேனி காண்டலு மன்பு தூண்ட
வல் வினாந்தனி துன்னி, செங்கம லத்தாள் பன்முறை பணி
ந்து சித்தினிற் கரத்துணை சேர்த்தி, யெங்களு யகவெண்
டிங்கள்வே னிபதூ யிபமுகத் திறைவவென் றேத்தி. (௨௩)

*பிரானாயாமமும் சகலீகரணமும் கருதிச்செய்தென்க.

உலகெலா முனைமுன் பணிந்துவேட் டனமுற் றுறப்
பெற்றி வாழ்தல்கண் டேழை, யிலகுநின் மலர்த்தா ளிறை
ஞ்சினன் வேட்ட தெய்துமா வருள்கென வேண்டி, நலன
ருள் வாடி சுரந்திருத் தளியி னண்ணுபு தூலவிங் கத்தைக்.
0 குலமுனர்ப் பணிந்தக் கோபுர மதனுட் குலவலிற் றிருந்
தருள் புரியும். 0 குலம்—கோயில். (௨௪)

அருளதி கார நந்திதே வன்றா ளன்புறப் பணிந்தருள்
பெற்றுண், மருவியைங் காத்தெம் வள்ளலை வணங்கி மன
நிலை நிறைதர வழுத்தித், தருமயிற் கான்சே வடிபணிந்
திடப நந்திமுன் சார்ந்தடி தாழ்ந்து, விரியறம் வளர்த்த வன்
னைதாள் பணிந்து மேதகு துதிபல விளம்பும். (௨௫)

(வேறு.)

உலகெ லாமு மீன்றருளி யோம்பு தாய்நீ யாதவினு,
விலகு நாத னிடம்பிரியா தினிய மொழியா லெவ்வுயிர்க்கு,
நலன்முற் றருள்கென் றுரைத்தியக்கி நவைதீர்த் தருள்வ
துன்னியல்பே, பலகி லாநல் லறம்வளர்த்த வனையே யெனையேன்
றருள்வாயே. (௨௬)

மலரின் மணம்போற் சிவனருளாய் மன்னிப் பிரியா
தமர்ந்திருந்து, மூலக மாண்பெண் வடிவினுறு முதனுக் கே
ற்ப வரன்புருட, நிலைய னாக நீயரிவை நிலையுற் றருள்வ
தோர்ந்தடைந்தே, னலகி லாநல் லறம்வளர்த்த வனையே
யெனையேன் றருள்வாயே. (௨௭)

தக்கன் நவத்தாற் றடக்கமலச் சங்கா யெடுப்ப மஃ
ளாகி, மிக்க குடிலை நீயெனலு மிளிர்ந்தா ரகமே யுருவாநன்,
மக்க ளாஸித்தாய் தக்கன்மகண் மைமாற் றினையென் பதும்
வயக்கு, மக்க ளாஸித்தா ளறம்வளர்த்த வனையே யெனையே
யென் றருள்வாயே. (௨௮)

தடாகத்தின்ன கமலத்தின்மேல் பிரணவாகாரமாயுள்ள சங்க
மாயிருந்து, அத்தக்கன் எடுத்தபின் மகனாகி, அதனால் நீ பிரணவ
ரூபி என்பதும், பிரணவரூபமக்களைத் தந்தாயென்பதும், அச்சங்கம்
மகனாய் மாறினதுபோல நீயும். அத்தக்கன்மகனாயிருந்தமை மாற்
றினையென்பதும் வயக்குகின்ற அனையே, அக் கண்டினித்து ஆன்
அனையே என்க. அக்கண்—அந்த உண்மைஞானம்.

சகல புவனங் களுத்தருமோர் தாய்நீ யிமையத் தட
மலரின், மகளிற் போந்து முற்றையிருள் மலர்தோ றிலங்கு
மாண்விளக்கி, தருமங் வாச மேனையுஞ்செய் தவத்துக் கிர
ங்கி யருள்புரிந்தா, யகில நலஞ்சா ளறம்வளர்த்த வனையே
யெனையேன் றருள்வாயே. (௨௯)

மலையத் துவசன் மனையொடுசெய் மகாங்கி முவான்
டொருமகளாய், நிலவித் திரிலோ கமும்புரக்கு நிலையு மடுத்
தார்தொல்லமுக்கு, விலகித் தாய்மை பெறவளிக்கும் விமல
வாழ்வும் விளக்கினையா, லலகற் றொளிர்நல் ளறம்வளர்த்த
வனையே யெனையேன் றருள்வாயே. (௩௦)

அணையே நீ, எவ்வித அழுக்கும் நீக்கி எவற்றையும் சுத்தமாக்கும் அக்கினியில் மூன்றுவயசு மகளாய் விளங்கியதனால், நீ மூவுலகும்புரக்கும் கிலையும், அடுத்த சீவர்கட்கு அநாதிமலவழுக்குநீங்கிச் சுத்தநிலை பெறும்படி அளிக்கின்ற வாழ்வும் விளக்கினையாதலால் எனையேன் தருள்வாயென்க.

பரம னருளே யவனிடத்தோர் பன்னி யெனச்சார்ந்த
தளப்பிலுயிர், மரபி னோம்பு தாய்நினக்கம் மகிழ்ந னளித்த
திருநாழி, வருநெல் லதுகொண் டேயாவும் மல்கப் புரந்து
கற்புநிலை, யருமை தெரித்தின் னறம்வளர்த்த வணையே
யெனையேன் தருள்வாயே. (௩௧)

படியோ ரிரண்டே தந்துலகெ லாமும் பாலிக் கென
யாவு, முடையா னுரைத்த துறுமோவென் றுலக மலையா
திகபரத்தி, நெடிகா ரின்பே யுயிர்க்கருள்வா னெல்லி யாசத்
தளித்தனனென், தடியார்க் குணர்த்தி யறம்வளர்த்த வணையே
யெனையேன் தருள்வாயே. (௩௨)

யாவுமுடைய சிவபிரான், உயிர்களுக்கு, இகபோகபரபோகமா
கிய இருவகையின்பங்களை யருளும்படியே, இரண்டுபடிநெல்லென்
வியாசத்தால் (முகார்திரத்தால்) தந்தனனென்றுணர்த்தி என்க.

செழியன் மகளாய்த் திருப்பாண்டிச் செம்பொன் னாடு
செழித்தெவற்றும், விழுமிதாக மணிமகுட மிலைத்தின் னருட்
செங்கோலுலக, முழுதூர் திகழ வரசுபுரி முதல்வி யாயம்
முறைதெரித்தா, யழிவி லாநல் லறம்வளர்த்த வணையே
யெனையேன் தருள்வாயே. (௩௩)

பாவு முயிருக் குயிராகம் பாமற் குயிரா யுளத்தமர்ந்து,
 விசு பிரபஞ் சோர்முகனாய் விரியைத் தொழிற்கூத் தன
 வாதம், புரிய வொருபா னின்றாட்டும் பொருளி லருண்மா
 சத்தியேனு, மரிய சிவையே யறம்வளர்த்த வணையே யெ
 னையேன் றருள்வாயே, (௩௪)

சீவ வொவர்க்கு மெஞ்ஞான்றுத் திருத்தி வளர்க்குத்
 திருவருளே, மேவ வளிக்குத் தொழிலேநீ மேற்கொண்
 டமர்கின் ருயேழைக், கோவி லருள்செய் கென்றறிபா
 துடைத்தேன் யாவும் பொறுத்தாரு, மாவ விடந்தார்த்
 தறம்வளர்த்த வணையே யெனையேன் றருள்வாயே. (௩௫)

என்று துதித்தா ளனையதுகேட் டெமது கண்ணிற்
 திகழ்வாணி, ஸன்று நினது துதிமகிழ்ந்தோம் நாடி நீயின்
 டுற்றசெயல், மன்றி னடஞ்செ யெம்பெருமான் மகிழ்ந்து
 முடிக்கு நம்முனநீ, நின்னு துதிசெ யிப்பதிக நிகழ்மாண்
 பொருளோர்த் திசைப்பவர்கள். (௩௬)

அன்பி னொடுகேட் டின்புறுவாடாரூர்தீர்த் திகவாழ்
 வணைத்தார்த்தே, யின்ப விடு மருவுவர்தீ யெண்ணி யாக்ரு
 வாசே, ஓமுன்ப னடிசார் கெனவருள முதமிக் கூர்ந்து
 துதிவாணி, பின்பும் பலகாற் பணிந்துவிடை பெற்றா ளா
 ன்மு னுற்றா ளால். (௩௭)

* எவர்க்கும் அளிக்கும் என்றியையும். † அருர்—துன்பம்.
 ஓ முன்பு—வலி.

(வேறு.)

திருமுனஞ் சேர்ந்தாள் செறியொளிப் பிழம்பாய்த்
திகழ்சிவ விங்கநேர் கண்டாள், பரவச மானாள் பன்முறை
பணிந்தாள் பரவுமின் பக்கடல் படிந்தா, ஞ்ரைசெய்வாய்
குமுற நாத்தழு தழுப்ப வுச்சிமேற் செங்கைகூம் புறதின்
நிருவருக் கரிதா யெழுந்தசெஞ் சோறி யிலிங்கமோ விவ்
வுரு வென்றாள். (௩௮)

கின்னரு ளதனும் பிறர்க்குவாக் களிக்கு நிலைபெற
வேண்டியிங் கடைந்தே, நென்னொரு வாக்குங் குமுறுகின்
றதுவா கீசரின் டிறுமுனமுன்னாட், பன்னுநான் மறைக்கா
னத்திலென் யாழைப் பழித்துடைந் தொழிதரப் பணித்தா,
ளின்னிசை மொழியா னின்னருட் டேவி யிங்கென்வாக்
குடைந்த தென்செய்கேன். (௩௯)

0 திருமுனம் குமுறகின்றதென்றியையும். மறைக்காட்டில்
நிந்தேவி தனது இன்னிசைமொழியால் என் யாழைப்பழித்துடை
யச்செய்தான். ஈங்கு—(வாக்குக்கு ஈசனாகிய உனது) திருச்சநிதி
யில் என் வாக்குடைந்தது என்செய்வேன் என்க.

எனக்கொரு செயலின் றெவையுநின் செயனீ யின்ன
ருள் செயினலா லேழை, நினைத்தலு மிசைமோ நினையருச்
சித்து நின்னரு ளாற்பிறர்க் களிக்கு, மனைத்துவாக் குறு
வா 0 வினைப்பித்தாய் நீயே யண்ணலே யபூர்வவா கீசா,
வினைத்துய ரொழித்தீண் டருள்கெனப் பரவி மேலருச்
சனைசெய விரைந்தாள், (௪0)

0 கினைப்பித்தாய்நீயே—என்னை நினைக்கச்செய்தவனும்நீயே.

பூசனைக் குரிய பொருளெலா மீட்டிப் போற்றுசீர்
 மொழுகத் தைவ்கை, யீசனைக் குகனை யறம்வளர்த் தவனை
 யின்புற முன்புபூ சித்தாங், காசனைத் தொழிய வபூர்வவா
 சீச னருட்டிரு முன்னணித் தாக, நேசனை யாது வடதி
 சை நோக்கி நிலவுறவிருந்திது நிகழ்த்தும். மொ—யானை(சக

சொமிசைக் ஠ுட்டி யஞ்சலித் தியற்றிக் திகழ்கண
 பறிகுரு வணக்கங், ஠கரைபிரா னுயா மம்புரீஇச் *சகளீ
 காரணமுன் புரிகர நியாச, மரபினிற் புரிந்தைம் பூதசுத் தியு
 மேல் வயங்குமங் கந்தியா சமுஞ்செய், துரியதன் நேகஞ்
 சிவமய மாக்கண் டொளிரிரு தயகம லத்தில், (சஉ)

஠ுட்டியும் அஞ்சலித் தும். கணபதி வணக்கமும் குருவணக்க
 மும் இயற்றி என்க. ஠ கரை—சொல்லப்படுகின்ற, * சகளீகாரண
 முறைப்படி முன்பு காரியாசம்புரிந்து பின்பு பூதசுத்தியும் அதன்
 பின் அங்கியாசமும் செய்தென்க.

தேசுறு படிக லிங்கமுன் பாத்தி யாசம னுர்க்கியஞ்
 சேர்த்தங், வாசன மூர்த்தி மூலமுன் மனுக்க ளான்முறை
 யகத்துறப் புரியும், பூசனை முடித்துப் புறத்தினுஞ் செயுமா
 புரிந்தருள் கென்றுகண் ணப்பித், தீசனங் வாணை தந்த
 தா நீனைந்தாங் கின்புறீஇப் புறத்த஠ி தியற்றும். (கூக)

பாத்தியா சமனூர்க் கியங்கண்முன் றொளிகூர் பசும்
 பொன்வட்டகைகளிற் றுபித், தார்த்தநீர் பூசைப் பொரு
 ளிடஞ் சுத்தி யாத்தெளித் தெண்சமக் காரஞ், சேர்த்திறந்

நிருமஞ் சனகட மணிபொன் செறிமண மலர்முதற் செறித்
துச்சீர்த்தயிர்த் நியுஞ்ச யம்மது வபிமந் திரித்தமு தம்
மயந் நிகழ்த்தி. (சச)

நிருமஞ்சனகடத்தில் நவமணி பொன் மலர் முதலியவைகள்
சேர்த்து, யிர்த்தியுஞ்சயமந்திரத்தால் அபிமந்திரித்து அத்திருமஞ்
சனகீரை அமிர்தமயமாக்கி.

தவ்ரீனடிக்கீழி தயமல ரிட்டா சனஞ்சிவ முர்த்திதா
பித்து, முன்னுதற் நிலகஞ் சந்தனக் தியற்றி முக்கண்மந்
நிரம்புகன் றுச்சி, யின்னலர் முலத் தணிந்துதற் சிவமா
பெண்ணுபு சங்கிதா மதுக்கள், மன்னுநன் மனத்தாற் செ
பித்துறு *மான்ம மந்திர சுத்திகள் வயக்கி. (சரு)

0 அடிக்கீழ் மலரிட்டுச் சிவாசனமும் இருசயத்தில் மலரிட்டுச்
சிவமூர்த்தியும் தாபித்தென்க. * ஆன்மசுத்தியும் மந்திரசுத்தியும்
விளக்கியென்க.

மனுநிறை விசேட வருக்கிய நீர பூர்வவா கீசர்வாழ்
சோதி, நனிநிக ழிலிங்க முடிதெளித் திலிங்க சுத்தியம் முறை
யிது னவிற்திப், புனிதநற் குடிலாந் தாசன மதுக்கள் புகன்
றுநன் மலர்நிறை காரெஞ், சினிலுயர்த் 0தடிக்கீழி ழிட்டுமே
லும்பு வியைகாம் புருநடு வெழுப்பி. (சசு)

அடிக்கீழ்—சிவமூர்த்தி இருவடிக்கீழ். பூவியை கரம்—புட்பம்
கிணற்த அஞ்சலிகரம். அதனைப் புருவநடுவரையுயர்த்தி அதனுள்
அச்சிவமூர்த்திவந்ததாகப் பாவித்து அச்சிவலிங்கமூர்த்தியில் கீவே
சித்துஎன்க. கீவேசித்தல்—சேர்த்தல்.

ஹரிர்சிவ முர்த்தி தீயெடுத்தஞ் சலிமே லுச்சிசேர்த்
தூர்த்துவ முதமுன், மிளிர்முத னாமந்தம் முகிழி மைந்து
வெண்பிறை நதி முதல் விளங்கிக், குளிருமைஞ் சடிலம் பதின்
கா மாநி குலவுதன் பளிங்குருப் பதினா, திளமைநல் வயசார்
வித்தியா தேவ மேத்தமம் முர்த்தியி னனமத்தே. (சௌ)

*மேலும் புத்தபந்தாரத்த அஞ்சலிகாத்தை உச்சிவரை மெல்ல
வயர்த்தித்தித்தி அதனுள், *சாணமுதலிய ஐந்துமுதல்களும் ஐம்
முத்தவழிநீளும் ஐந்து மந்திமுதலியனவணிந்த ஐந்துசடைகளும்
பத்துக்கூடங்களும் பளிக்குமயமான திருமேனியும் பதினாறுவயசு
யொளவனப்பருவமும்பொருத்தியவித்தியாதேகம் வந்ததாகப்பாவித்து
அதனை அச்சிவமுர்த்தியிலமைத்தென்க.

கிராமலர் திறையஞ் சலிகாஞ் கிரமேன் மென்மெலத்
துவாதசாத் துத்திற், பரிவுற வேற்றி யக்காத் துட்பல் பானு
கோ டியிடுவொரி பரப்பும், பொருவினிட் களவி யாபக சிவ
மன் புகுந்ததா தீனைந்துசெங் காத்தை, புருநடு மிறுத்திப்
பன்மறி யொளியும் புகுந்துடன் கலந்ததா தீனைந்து. (சஅ)

பின்னர்ப் புட்பாஞ் சலிகா மெல்லப் பிறங்குமச் சதா
சிவ னைந்து, சென்னிநே ரிழிச்சிச் சத்தியோ சாத கிரத்துறு
பிரமார் திரத்தின், முன்னெறிப் புகுந்தந் டிடுக்கள சிவமா
முர்த்திமா விதயதா மரையின், மன்னிவீற் றிருப்ப தாகக்
கண் டுடனாச் ச வாகதங் கெவ்வென வழுத்தி. (சகூ)

0 திஷ்கனசிவமாகிய மூர்த்திமான் என்க. மூர்த்தி—தேகம். மூர்த்திமான்—அத்தேகத்தையுடையவன். † சுஆகதம் கில—நல் வாத்து அல்லவா.

மேலுமீவ் விலிங்கத் திருந்தருள் கென்று வேண்டியா வாகன மாநி, நாலுமாவ் கியற்றி யழைத்தவொ டிருத்த வய ந்துநேர் முகஞ்செய றகைத, லேலவைந் தருக்கி யம்புரிந் தியயா நியநியா சம்மிவிங் காநி,சாலுமுத் திரைபாத் யாசம னுர்க்கி யம்பத முகமுடி தந்து. (10)

அழைத்தலாகிய ஆவாகனம், இருத்துதலாகிய தாபனம், நேர் முகமாக்கலாகிய சந்திதானம், தகைதலாகிய சந்திரோதனமென்னு நாலும் ஆங்கு—அந்தந்தமுறைப்படியுயற்றி, அதன்பின் ஐந்துசிரங் களிலும் ஐந்துஅருக்கியமும் இருதயாதிரியாசங்களும் இலிங்கமுத் திரை முதலியமுத்திரைகளும் புரிந்து, பாதங்களில் பாதத்தியமும், முகங்களில் ஆசமனமும், சிரங்களில் அருக்கியமும் தந்துஎன்க.

விரவுநிர் மாலி யங்கழித் தொருபூ மிளிர்நிரு முடிய னிந் தெண்ணை, யரிசிமா லவரிச னப்பொடி நெல்லி யரும் பொடி பஞ்சகௌ வியமே, யிரதவைந் தமுதம் பலபஞ்சா முதமே விபம்புநான் முறைகண்முற் றியைந்த, சுரபியி னனும்பாலாடைசார் தயிர்நெய்சுவைமதுவொடுசருக்கரையே.

0 அரிசனம்—மஞ்சள். இரதஐத்துஅமுதம்—ராசபஞ்சாமிர்தம். அது, பால் தயிர் நெய் சர்க்கரை தேன் ஒன்றாய்ச் சேர்க்கப்பட்டது. நூல்களில் சொல்லிய விதிமுழுதுமியைந்த சுரபி என்க. சுரபி—பசு.

இச்செய்யுளிற்குடங்கி அய்யோசைத் திரவியங்கள் வரிசையாகச் செய்யமுறை கூறப்படுகின்றன. அவையாவன, முதலாவது நல் வாசனைசேர்ந்த எண்ணெய். (சுகந்ததலம்) உ. மாப்பொடி கரைத்தநீர். கூ. மஞ்சள்பொடிநீர். ச. செல்லிப்பொடிநீர். இ. பஞ்சு கொவியம். க. ரசபஞ்சாமிர்தம். எ. பலபஞ்சாமிர்தம். அ. பால். கூ. தயிர். கஃ. செம். கச. தேன். கஉ. சர்க்கரைகரைத்த நீர்.

நிங்களும் புறநீர் நுகரா துளைமுற் நிகழ்பழங் கனினுறு மிரகு மோங்குதெங் னொநீர் வினாவகை பலசேர்ந் தொளிர் கறுஞ் சந்தனக் குழம்பு, பாங்குவில் வாதி மலர்களின் வடித்த பனிதரு புனிதநீர் விவ்ஹ், தேங்குநீர் சுவனோ தகமணியுத க் திகழ்மண மலர்நிறை ஈத்தகம். (ருஉ)

கக. கருப்பஞ்சாறு. கச. மாம்பழ மானுளம்பழமுதலிய பல வகைப் பழங்கள் தனித்தனிபிழிந்த சாறுகள். கஃ. இளநீர். கஉ. பல வாசனைசேர்ந்த சந்தனக்குழம்பு. இவ்வாறு தைலாதிசந்தனூந்தமாகிய பதினாறாம் அய்யோசைத்து, இவற்றின்மேல் பனிநீர், வில்வோதகம் சுவர்னோதகம். ரத்னோதகம் சுகந்தபுஷ்போதகமாம். வில்வோதகம் வில்வங்களை முன்னரே ஒருபாத்திரத்துள்ள நீரில் ஷூர்த்துவைத்து அதற்குரிய சமன்காரஞ்செய்யப்பட்டநீர் என்க. சுவர்ணம் ரத்தினம் புஷ்பங்களும் இப்படியே அமைத்தன என்க.

சுகத்திர வேக நாராகள் கவைமாத் தருமருப் புதகநற் சங்கி,னகத்துறு மளக முருத்திர கலச மதிவிசே டார்க்கியோ தகமு, மிகத்தனித் தனியே மறுப்புகன் ருட்டி விளம்புமன்

னவற்றிடை யிடைப்பல், வகைச்சுவை நிவேதனம்புகை
திபம் வளைத்துமுன் னரும்பினும் வயங்க. (௫௩)

சகஸ்நிரதாரை ஏகநாரை கவைமிருகக்கொம்பினுள் அமைத்த
நீர், சங்கத்தமைத்தநீர், ருத்திராகும்பநீர், விசேடார்க்கியநீராகிய
இவைகளை மிகுதியாகத் தனித்தனியே அத்தந்த மந்திரம் புகன்று
அபிஷேகித்து இடைஇடையில் பலவகைநிவேதனங்கள் முன்னும்
பின்னும் அபதிபங்கள் வயங்கப் புரிந்துஎன்க, அடுத்தசெய்யுள் முத
லில் புரிந்து என்னும் சொல்லை இங்குக்கூட்டுக.

புரிந்துடன் திருவொற் றுடைமென் மெலவி ரம்புலர்
வகைமுறை போற்றித், திருந்துவெண் ணீறு சந்தன மறுகு
திகழ்தரு மச்சுதை வில்வம், பெருந்தகை யிதழி யாநிய
வணிந்து பிறங்குபீ தாம்பர டுவயம், விரித்தொளிர் மணிப்
பூண் சுவண*மூப் புரிநூல் விதங்கள் பற் பலமுறை மிலைந்து.

0 துவயம்—இரண்டு. இரண்டுவஸ்திரமே அணியவேண்டும்.
ஒன்றுமாதிரம் அணியப்படாது. * மூப்புரிநூல்முதலிய பற்பல
விதங்களாகிய ஆபரணங்களை முறையாகமிலைந்துஎன்க.

தொகையின்பூப் பாண ஞாயிரு பாணன் கேழொடுமைந்
தெனக் துதைந்து, திகழுமு வகைத்தத் துவங்களுக் கதிப
சுவனுக்கு வணக்கமென் றோதுந், தருமது வொடுபுட்பாஞ்
சலித் திரயந் தந்துபின் றண்டமே முண்டம், புகலூர்வந்
திரபங் கிகளில் யாங்கம் போற்றுபோ காங்கபூ சனைகள் (௫௫)

கூட-மான்னுத் தொழையினவாய, உ.ச. ஏ. டி. எனத்திகழும் மூன்று
வழையினவாய தத் துவங்குந்ருக்கு அதிபதியாகிய சிவனுக்கு நமஸ்
காரம் என்னும் பொருளுடைய ஆக்மதத்வாதிபதயே சிவாயநம,
வித்யாதத்வாதிபதயே சிவாயநம, சிவதத்வாதிபதயே சிவாயநம என்
னும் மூன்றுமந்திரங்களுடன் ஒருகரங்களிலும் சுசுத்தபுஷ்பங்களை
நிறையக்கொண்டு அஞ்சலியாக சிரமேலுயர்த்தித் திருவடியில் அப்
புஷ்பங்கடாக் அடிவலையிய புஷ்பாஞ்சலிநீட்டிரையம் தந்துளன்க.

மனுமுறை புரிந்தாள் பணித்தொஞ் சாத்து மாண்புடன்
வயங்கினள் குடிசை, யினைமுனம் வளாத லெனநூற் தூப
பிவிபடுவதற் திபதே நிலக்கி, யனகனா னனத்துஞ்சிரத்துமா
சமனூர்க் கியாமலித் தவிர்பல வகைய, புனிதன் னிவேத
னங்கனெண் சமக்கா ரங்களும் புரித்ததன் மேலும். (௫௩)

என்சமன்காரம்— தீர்ஷணம், புரோஷணம், தாடனம், அப்பி
யுஷணம், தானத்திரயம், திக்குபந்தனம், அவருண்டனம், தேனு
முத்திரை என்க.

மிருத்தியுஞ் சயாம் திரத்தபி மந்தி ரித்ததன் விடத்து
வம் விலக்கி, வாத்திரு வழக மாக்கியெம் பெரும வயங்கு
மித் திவேதன வகையா, தாத்நினுண் டருள்கென் றன்புரை
பலகாற் றத்துதற் போதமத் தானு, கரத்தளித் திடலோர்த்
தனையவை யாவும் கனிவினை வேத்திபங் கண்டாள். (௫௪)

நிவேதிக்கின்ற அன்னமுதலிய பொருள்களிலுள்ள விஷத்தன்மையை நீக்கி அமிர்தமயமாக்குவது மிர்த்தியுஞ்சாயமந்திரமென்க. நித்தியதிரும்பத்தனாகிய சிவபிரானுக்கு அன்னுதிகளை நிவேதிப்பதன் கருத்து, நிவேதிக்கின்றவர்கள் தங்களிடத்துள்ள தற்போதத்தை யேற்றருளுகவென்று பன்முறை பரிந்துவேண்டி. அதனை அத்தானுலின் திருக்கரத்திற் கொடுத்தலாமென்க. இவ்வாறு நிவேதித்தற்கு முன் ஆபங்கொடுத்தல், அப்புகைபோலுங் கரியமலவலியை நீக்கியருளுகவென்று வேண்டுகுறிப்பும், தீபங்கொடுத்தல் அவ்வொளி போலும் சிவஞானத் தந்தருளுகவென்று வேண்டுகுறிப்பும், கற்பூர தீபங்கொடுத்தல் அக்கற்பூரம் அவ்வொளிமயமாகல்போலச் சிவத்து வப்பேறு தந்தருளுகவென்று வேண்டுகுறிப்புமாமென்க.

முன்னரா சமன மருக்கியம் புரிந்தான் முதிர்நலுந்
னாபதி பங்கன், பின்னருந் தந்தா னிரைநிரை யாகப் பிறங்
குமா தீபமுற் பேசு, மின்னுப சார வனையெலா மியற்றி
யிருந்திரி சுபர்ணமென் திலக்கி, நன்னரின் ஓவேதம் போற்
றுசீர் வில்வ நவையறத் தெரிந்தெடுத்ததனை. (௫௮)

ஓ வேதம் திரிசுபர்ணம் என்று விதந்துபோற்றும் சிறப்பினதா
கிய வில்வமென்க.

ஆயிரத் தோரெட்டருட்சிவ நாம மன்பிஞ்சூர் துறைத்
ததி வினாகள், மேயநற் றபடிக் தெரவ்வொன்று நனைந்தே
வினாவுறான் மென்மெல விமலன், அபசே லடி யி லணிக்ருதி

விடக்கைத் துறைமலர் கொடுவலக் காத்தி, னேயமார் தரு
கண் மகரிவடங் கொண்டு நிமலவலவத் தெழுத்துள நிலவும்.

0 பரமர்—சத்தனக்குழம்பு. இதனில் வில்வங்களை நனைத்து
நனைத்து வினாயாமல் மெல்லமெல்ல அருச்சித்தனனென்க. * ஐச்
தெழுத்தை வள்ளத்தில் தியானமுறையுடன் நிலவும்வகை செபித்து
வனஅநித்தசெய்யுளின்தொடங்கும்சொற்களுடன்சேர்த்துக்கொள்க.

வகைசெபித் திடக்கை மலர்வலக் காங்கொண் டருங்கிய
வட்டகை வாரீர், தகையினக் காத்துட் கொண்டுயிர் கரு
மஞ் சாற்றாமச் செப்பல முழுதப், பகவன திடஞ்சேர்ப் பறு
புறத் தெரிக்கும் பண்பதா யவ்வலக் காரீர், நகைமலர் வாத
காத்தவன் கொளுமா நல்கியஞ் சலிகிர நயந்தான். (௯௦)

0 உயிரையும், கர்மங்களையும், அச்செப்பலையும் அப்பகவ
னிடத்திற்சேர்த்தலைப் புறத்தேவினக்குவதாய், அவ்வலக்காத்துள்ள
நிராயும் மலரையும் அவன் இடக்காத்தில் வந்துகொள்ளும்படி
நல்கி—தத்தஞ்செய்தென்க.

நிருமுறைத் தெளிவாஞ் சிவாகமவகைய நிருமுறைகளைச்
சிவன் வலத்துங், குரவனை யிடத்துஞ் சிவமது முறையிற்
குலவுபூ சனைபுரிஇ மேலும், மலர்கிறை புட்பாஞ் சலித்திரை
யம்மல் வள்ளல்சே வடிபுற வயக்கிப், பலமுறை வணங்கி
பெழுந்தருட் சோழிப் படிவகை பார்த்திவை துதிப்பான்.

வேறு.

கங்கைமதி யெங்கும்வினா கமமுநறும் பொன்னிதழி
கமல னாழி, புங்கவர்த மங்ககிரை புரக்குமரி கண்கூர்மப் புற
முன் னாப, நன்கலனாத் தரித்தவற்றா னுடருந்தன் பீடில
க்கு நாதன் வெற்பின், மங்கையறம் வளர்த்தவள்பால் வயங்
கருள்வா கீசனினே மலர்த்தாள் போற்றி. (கூஉ)

விடையாணைப் பிழற்கரிதாய் விழுமயிர்போ லாறியற்
பிர் விளக்கும் விண்பொற், சடையாணை விரும்பார்க்குஞ்
சார்முறையின் மேன்மேலுந் தளரா தீயுங், கொடையாணை
யுலகுயுமா நிகமாக மங்களின்வைத் தோது நான்கு, நடை
யாணையறம்வளர்த்தாணாயகனைச்சேயடியைநமந்துவாழ்வாம்.

0 கருகிறமும் மேல்நிமிராது கீழ்ச்சாய்ந்துவிழுதலுமுடைய
பிறர்மயிர்போலாமல், பொன்னிறமும், மேல்நிமிர்ந்து ஆகாயத்தை
கோக்குதலுமுடைமையால் சுவர்ணகேசி வியோமகேசி என்னுநாமங்
களாலும் தனது இயற்கைச்சீர் விளக்கும் சடையாணைஎன்க. நான்கு
நடை—சரியை கிரியை யோகம் ஞானமென்னும் நான்குமுக்கங்
களை, உலகெலாம் மேற்கொண்டயுய்ய்ப்படி வேதாகமங்களில் வைத்
தருளினவனைஎன்க.

கங்கைபரித் துருப்பமெலாங் கழன்றுலகர் மோக்ககினை
கதுவுஞ் சீத, மங்கலவாழ் வருண்மோக்க தாதாதா னேயெ
னுநான் மொன்பு மந்நீர்ப், பொங்ககந்தை யொருநாளியு

எடங்கமறைத் தருள்வீரப் பொலிவுத் தேற்றஞ், சங்காணச்
சோழபுரத் தனிமுதலை யிணையடிபைச் சார்ந்து வாழ்வாம்.

0 மாண்பும், அத்தீரினகத்தை அடங்க மறைத்தபொலிவுமென்க.

மதியமலித் தெவராலு மாற்றரும்பே ரிடாற்று மை
யின்வத் தாரை., யதிவினைவிற் றுங்கியொரு நிலையுறவைத்
தாளருளு மறிவை*மாய்த்துப், பொதியிருளொ ழித்தொளி
செய் ஓனதா தாவுந்தா னென்னும் பொற்பும், விதியினு
ணர்த்தபூர்வவாசேனருளெஞ்ஞான் லும்கிழைந்துவாழ்வாம்,

பொன்னிதழி புணர்தரியா தியர்குடிலைப் பொருளாகார்
புகலன் னாந்தா, ரந்திலைதேற் றுவிதழி யைந்திகழுகள் குடி
லைவளை வமைந்த கம்பி, மன்னியெழுத் தைந்துரிப னேகுடி
லைப் பொருளெனும்வாய் வயக்கு மென்னு, நன்னிலைதேற்
றபூர்வவா சேர்திரு வடியினைக னாமத்து வாழ்வாம். (100)

அமரொலும பலிந்தனைய ரகம்பிரம மெனமயங்கி யலை
யா தத்தோ, நயர்களுலும் பிதன்றோ வதித்தியர்கா நித்திய
னின் னாத னெயென், றமைநலத்தி னுணர்நிலைதா னுவகை
வெறுப் பற்றொளிரு முண்மை தேற்றும், விமலனருள் வாகி
சன் வினைமலர்த்தாள் சிரமிசைத்தாம் விதஞ்சார்ந்துப்வாம்.

* மாய்த்தல்—மறைத்தல். 0தார்—மாலை. 5 வாய்—வாய்மை.

0 நிலையும் உண்மைபுமென்க.

0 அரிவிழிவேயர் தவன்மீனா யசுரனைக்கொன் றகந்தை யிற்செ யலங்க னைக்கக், கரிமுகனை யுப்த்தகந்தை கடிந்த வன்கண் பிடுங்கிவந்து கழுவிற் சாத்து, மரபுமவன் விழியி னல் லாழிபெற லனைந்ததுவு வயக்குஞ் சோழ, புரனிலறம் வளர்த்தவன்புற்போற்றருள்வாகீசனடி போற்றிவாழ்வாம்,

அரியின் விழியை வேய்த்து, அதனால் அவ்விநாயகர். விஷ்ணு வாகிய மீனின் அகந்தைச்செயல்நீக்கி அம்மீன்கண்ணைப்பிடுங்கிவந்து சாத்தியதும், அவ்விஷ்ணு தான் சக்கரம் பெறுதற்காக நேரே சாத்தியதும் வயக்கும் வாகீசனென்க.

கமட0 வெளிர் மிலைந்தவனைம் பிறவியினிக் கிரகமுறு சுடமைக்கேற்ப, நிமிருமவ னவ்வுருவுற் றுறுசெருக்கிற் புரியிடர்க னைக்கி யவ்வோ, டமைவுறுநீர் பதக்கமென வருள் வீர பத்திரனா லாய தோர்க்கும், விமலனறம் வளர்த்தவள் பான் மேவுபான் சேவடிகள் விரும்பி வாழ்வாம். (௧௬)

0 வெளிர்—முதுகு அது, அவ்வாமையின் முதுகாகிய ஒந். 9 அவன்—அவ்விஷ்ணுவானவர், பிருகுமுனிவரால் அநேகயோனிகளிற் பிறந்துலையும்படி சபிச்சப்பெற்று வருந்திச் சிவபிரானைப் பூசித்து வேண்டி, அவனருளால் அப்பிருகுமுனிவர் அநேகமென்ப தொழிந்து பத்தியோனிகளிற் பிறந்தொழிகவென்று கூறிய ஆணையின்படி அப்பிறவியுறுங்கால் ஐந்துபிவறியில் அதுக்கிரகமும், ஐந்தில் நிக்கிரகமும் பெறுகவென்று சிவபிரானருளிய கடமைக்கேற்ப வென்க. மச்ச கூர்ம வராக வாமனநரசிம்மமைந்தும் நிக்கிரகமுறையில் அருளப்பெற்றன.

வாழ்பெயர்வன் கேழவினின் மருப்பொளிரும் பொருப்பு
நிகர் மாந்தர னின்ற, மாலைய கேழலுமாய் மாறெழித்த
செருக்கினுள் மாறும் காலே, வேலமலன் போந்தகந்தை
விட்டியருப் பொடித்துவந்து மிலைந்த தோர்க்கும், நீலகா
னறம்வளர்த்த நிமலைநா யகனடிக னினைந்து வாழ்வாம்(௭௦

† அளிந்து—நூர்க்குமென்க.

ஆவணியு அட்டரையு மருட்பெருக்காற் அட்டடக்கி
யாட்கொண் மாண்பு, முறடிவரின முனிவர்விட வலிதொலி
யா லுலகிடர்செய் துறுத னோக்கிக், காமிகசைவைத் தொலி
செவியிற் கவர்ந்திடர்தீர்த் தருள்புரிந்த கவினும் தேற்றும்,
விரிகருணைவாகிச விமலனடிக்கமலமுளம்விளங்க வைப்பாம்.

0 மாண்பும் கவினும் தேற்றமென்க. † அரிணம்—மான்.

உடையாணை யடுத்தவர்துள் புடைத்தாணை யயன்சிரங்
கொய் யுகிராஞ் செய்ப,படையாணைப் பெருகருளே படைத்
தாணை பறம்வளர்த்த பாவை மேவும். புடையாணை யேழை
யிடர் புடைத்தாணை யுளமுருகிப் போற்றார் பாங்க, உடை
யாணை நடுவேணி யடைத்தாணைச் சோழபுரத் தடைந்து
வாழ்வாம். (௭௨)

விண்டுபுனை அளபமவன் பிருந்தைமயன் மிக்கினைந்த
விளக்கு நின்சீர், மண்டெழின்மு விதழ்வில்ல மிச்சாளு
னங்கிரியை வழங்க லோர்க்கும், பண்டுறுமே னைப்பொருள்க

னொவ்வொன்றி னியன்முற்றும் பகர்வார் யாதே, யண்டர்
கொழுஞ் சோழபுத் தரசேநின் சரணமெனக்கரண மாமே.

(வேறு.)

என்று போற்றிமே லும்பல முறையடி யிறைஞ்சி
நின்ற வானியை நோக்கினன் றருளுமந் நிலை
வின்று நீநமைத் துவாதச மஞ்சரி யெனுமித்
துன்று தோத்திரம் புரித்தனை மகிழ்ந்தனந் தோகாய் (எசு
கிம வாகமத் துள்ளுது நமதுசீர் நிலைமை
திகழு மாவிகக் கித்துறி தினந்தொறு நேயத்
தகவி னோதுந ரிம்மைசேர் நன்மைகள் சார்ந்து
மிகல்ச ருங்கலில் பேரின்ப ளிடுமே வுலரால், (எடு)

இனிதி னக்குவேண் டும்பொருள் யாறியம் பென்னு
நனிம கிழ்ந்தரு டருநிரு வாசக நலங்கேட்
டனகன் முன்பினும் பணிந்தெழுந் தஞ்சலி புடவின்
றெனைய ளித்தயன் சத்தியா வைத்தரு ளெந்தாய் (எசு)
முற்று மோர்ந்தருண் முதல்வனீ யென்னுள முன்ன
மிற்றென்றோர்ந்துமென்வேட்கையாதென்றெனை வினவும்
பெற்றி வேண்டுவார் வேண்டுவ தேயருள் பிரானென்
றுற்று னைத்தருள் சுருதிமாண் புணர்த்துநாக் கருத்தோ.
எனைவி னுபரு ளெந்தையே சிவர்க ளெவர்க்கு
நினைவு வாயின லுணர்த்துது பயன்பெறு நிலைமை

தனைய வித்தியங் குறப்புரி தலைமையென் றனக்கே
யினிது நீதா நனிவிழைத் தெய்தினே னீண்டு. (௮௮)

அனைய வாக்கரு னீயிருந் தருடல மனேக
மெனினும் வேதவா கமமெலா முதன்மையி னிசைக்கு
மினிய நாமம்வா கீசநா மம்மிதே யேழை
நினையும் வாக்கரு டாற்குறு பொருத்தமாய் நிலவும், (௮௯)
ஆத லாவினை யப்பெயர் கொண்டிருந் தெருளிச்
சேத மாதலத் தடைந்தடி யருச்சனை செய்தே
னாத நீயருள் கென்று வேன் டினள்பினு நமந்தான்
மாது பாறிய னுளமகிழ்ந் தவட்குது வழக்கும். (௯௦)

வாணி கேண்மறி நின்விழை வின்வகை வாக்குப்
பேணி நீயுயிர்க் கருணிலை தந்தனம் பிறங்கு
மாணி லாவு வாக் கிறைவியென் பெயருந் வாய்ந்து
பூனின் பார்தா வாழ்கவென் றின்னருள் புரிந்தான். (௯௧)
அமல னாருள் பெற்றுள மகிழ்ந்தவ னடிக்கீழ்
நிமிரு மன்பொடு பணிந்தொரு வாறவ னின்னு
கமலன் பாங்குறிஇ யானரு னிலைநலன் கழறி
யெமைய னிப்பவ னருணினைந் தினிதுவீற் றிருந்தான்.

அருள்—இத்தலமென்க,

இன்ன மாண்கதை யோதூர் கேட்குந் ரெவரு
நன்னர் வாக்குமுன் னாயபன் னலனெலா நயப்ப
மன்னி வாழ்ந்திவண் டிருவரு னிலைநிறை வரனா
லன்னை பாறியன் சேவடி நீழல்வாழ்ந் தயர்வார் (அக.)

ஆகக் திருவிருத்தம் ௩௦௮.

விசயபுரப் படலம்.

பொலிபல் வளஞ்சார்ந் தொளிர்சோழ புரப்பே சார்ந்
நிந் நாளியலித், தலனிந் கலைமான் முன்போந்து சார்ந்த
பேறு சாற்றினமித், நிலக தலமுன் னுள்விசயன் சேர்ந்தா
ரருள்சார் நிறனிதனா, னிலவு விசய புரப்பேரா னிகழ்ந்த
வாய்மை நிலைமொழிவாம். (க)

கண்ண னணித்தாய்ப் புறத்தெவருங் காண வுடன்
சார்ந் துதவவமைத், துண்ணின் றவனை யும்மியக்கி யொரு
வா தந்நாள் வாக்களித்த, வண்ண முதவு சிவனருளான்
மாறு கடிந்து நிலம்புரந்தா, ரெண்ணு சீர்ப்பாண் டவரைவ்
ரெனல்பா ரதந்தேற் நிடும்கிரித்தே. (உ)

செயிரான், பாண்டவரைவருக்கும் முற்பிறப்பில் உங்களுக்கு
காமே கின்று பகைநீக்கியருள்வோமென்று வாக்களித்தவண்ணம்,
அவர்களுக்கு அணித்தாயுடனிருந்து உதவும்படி கண்ணனை எவருங்
காணப்புறத்திலிருத்தி அவனையும் உண்ணின்றியக்கிப், போர்க்களத்
தில் சூலபாணியாய்ப் பிறரறியாதபடிமுன்னின்று அப்பாண்டவரது
பகைவர்களை அடித்துச் சாய்த்தல்முதலிய பற்பலஉதவிகளைச்செய்து
வந்த அப்பரமனது திருவருளால் மாறுகடிந்து நிலம்புரத்த பாண்
டவசேன்க.

அவரு னானோ பகமணிமா யவிரும் விசய னறிவு0கிறை
யுவனை வாய்மை நூர்மைபரு னொழுக்கம் வீரந் தீர்த்மவளி
1 அழிவை கருண நீதிகலங் காமை யஞ்சாமைதுணிவு[சொல்.
நவமான் பன்பு சிவார்ச்சனையேர் சாந்தந் பிதானம்புகழின்

0 அறிவுகிறை கூறவே இனம்பற்றி ஓர்ப்பும் கடைப்பிடியுங்
கொள்க. இக்கால்கும் புருடர்க்கு முக்கியகுணமென்க. அருளும்
ஒழுங்குமுமென்க, 1 கவிதை—கொடை இது, இன்னார்க்குத்தர
னென்னும் வரையறைபின்றித் கொடுப்பது. 2 தானம்,—இன்
னார்க்கென்னும் வரையறைசெய்துகொடுப்பது.

பெரியார்ப் பணிவு முகமலர்ச்சி பேது றுமை சிதநிலை
யொருவா ண்பா ருயிரோம்ப லுறவு தழுவ லுயர் கேள்வி
யரிதாய் கல்வி சிற்றினஞ்சே ராமை யழுக்கா றுமைமுதல்
விநியாணவங்களைல்லாமுமேவிப்பிரியாவிதம்வாயத்தோன்(ச

கண்ணன் சிவோகம் பாவனையின் கனத்தா லெல்லாந் தன்மேனி, நண்ணல் காட்டி யெனையேநீ நவில்பூ சனைசெய் கென்றதனை, பெண்ணு சிவனே புகன்மொழியா மென்று நாளுஞ் சிவபூசை, யண்ண லாக மஞ்சொன்முறை யன்பி னாற்றி யின்புறுவோன். (௫)

உண்ப தன்முன் மலர்பறித்திட் டுண்கவெனவோ தருட் சுருதிப், பண்பு வழுவா தரிமாயா ரூபந்தனையும் பாவனையா, லென்பு ராரி யுருவாக்கி யியற்று பூசைத் திடநிலையை, வெண்பொற் கயிலை நேர்கண்டு மேவு முவகை விறல்வீரன்.

உலகு புரக்கு நிலைமையுமவ் வுமைகோ னருளி னல துதனித், தலைமை மாற்கின் றெனும்வாய்மை தனையக் கண் ணன் சார்ந்துடனாய்க், குலவு கயிலைப் பாசுபதங் கொடுப்பித் தருள்வா னப்பரனை, யிலக வேண்டி விளக்கிடவலி தெய் தப் பெற்றோ னெழில்விசயன். (௭)

எவரும் வெருவ நிகரின்றி யியற்று சமரின் மாற்றார் செய், தவறு கண்டுஞ் சிவன்முடியி தழிதாண் டிலனென் னுயிரிழக்கு, மவநி யுறினு மெனுந்திடனோ ரணுவு நழு வாப் பேரன்பி, விரிவரு மபிம னெனுமைந்த விரிவன்றுக் குணஞ்சார்ந் தியன்மகனும். (௮)

எளிய ரிடர்தீர்த் துடனோம்பு யிபற்கை நலங்கூ ரவ் விசய, னளியி னொருவிப் பிர்க்கடுத்த வலக்கண் விலக்கு

வான்முன்றோ, ஞெளிசொப் சயனக் கிருகப்பாங் குறு
காண்டிபமாங் குற்றெடுத்தித், தளரும் பனவ லிரைகவார்த
தறுகட் பகைவர் வலிமுருக்கி, (க௯)

நினமீட் டளித்தப் பனவனிடர் நீக்கி யுவகை நிலையு
றச்செய், ஞரிப தன்முன் சயனப்பாங் குற்ற தீமை யொ
ழித்திடுவான், புரைநீர் தீர்த்த யாத்தினாநாம் புரிந்து வருது
மெனத்துணிந்து, திரிவின் மனத்தா னகர்தின்னுந் திருத்த
நோக்கிச் செல்கின்றான். (க௧௦)

சூர்க ளாண்டி லொருபாதி சூரு மற்றோர் பாதிபுவி
நாரும் பூசுத் திட்டசித்தி நண்ணி வாழ வருள்புரிந்தெம்
பாமன் கேதா ரேசான்வாழ் பதியிற்றூரீர்முறைதோய்ந்தவ்
வான்சே வடிபூ சித்தேத்தி யரிநி னீங்கிச் சென்றனனாள்(க௧

அகந்தை நீக்கித் தன்வேணி யடுத்துத் தூய்தாம்
வகைசெய்தா, னுகந்திங் களித்த கங்கைசூர்ந் தொளிர்சீர்க்
காசிப் பதியணைந்தச், சுகந்த நீர்தோய்ந் தகிலேசர் னுணைத்
தாள் பூசித் தினிதேத்தித், திகந்தம் பாவு சீசைலஞ் சென்
றான் குன்றச் சிவநேசன். (க௧௨)

திருத்த முறையிற் றோய்த்தனைய திருப்ப ரூப்ப தேச
னடி, யருத்தி யுறப்பூ சித்தேத்தி யவிரிந் திராநீ லச்சிலம்பி,
விருத்தற் பணிந்து வடகாட்டு நிலவு தலங்க ளாங்காங்குத்,
கருத்துந் துறச்சென் றமலனடிக் கமல மிறைஞ்சிச் செல்
கின்றான். (க௧௩)

உலக ரெவர்க்குங் கண்ணாருளு மொருவ னமக்குக் கண்ணளித்த, தலைவ னபது கண்மணியா தவினம் மணிமை சார்ந்தொளிர்கென். நிலகு திருமுன் னெஞ்ஞான் றுமிருத்தி கொடுவீற் திருந்தலைய, நலனங் கெவர்க்குந் தெரித்தருளுநாகுன் திருக்கா ளத்திநகர். (௧௪)

சென்றங் கடைந்தார்க் கெம்பெருமான் சேர வளிக்குந் திருவருளே, யென்றுங் காண நீர்வடிவா யிலங்கு கின்ற தென்றன்னோர், நன்று கூறும் பொன்முகடி நதிநேர் கண்டா னருடோய்ந்தாங், கொன்று முளத்தான் முறைபடிந்தா னுவகை நியதி யுறப்பிரிந்தான். (௧௫)

(வேறு.)

தென்கயி லாய மென்று திருந்துநால் செப்பும் வாய்மை நன்கிலக் கலைய வெற்பி னண்ணிமேன் முக்கண் ணப்பன் மென்கம லத்தாள் சென்னி மிசையுறப் பணிந்து போற்றித் தன்கருத் துருகா திற்பத் தணப்பரி தாகி நின்றான். (௧௬)

பின்னொரு வாறு நீங்கிப் பிஞ்ஞகன் கயிலை நின்றந் தன்னொரு 0தலையி னுணந் தந்தையாம் பரன்ற னக்கோ ரன்னையென் றழைத்த பாட்டி யணைதிரு வாலங் காட்டி லுன்னுமன்புகைப்பச்சென்று னூர்த்துவநடனங்கண்டான்.

0 தலையினல் அனை ஆலக்காடென்க.

திருவடி பணிந்து போத்து திருநக்தி திருவா யூதி
 வருபுன லெந்த நாளு மறுதல கெலாம்ப ரந்து
 விரிநிரு ளுற லென்று விளங்குநீர்த் தலத்த டைந்தெம்
 பாமினப் பணிந்து போத்தர்ப் பாங்குறப் படாா தின்றான்.
 உலகெலா முறையிற் பூசித் துப்தெந் காட்டத் தானே
 நிலவுலா விபநிர் வேணி நிமலனைச் சிவாக மஞ்சொ
 னலனுலா முறைபூ சித்து நண்ணியிற் திருந்தெஞ் ஞானு
 மிலகுதா மாட்சி யன்னை யினிதருள் காஞ்சி நண்ணி. (கக)
 பாடிமே கம்ப நாதர் பதமலர் பணிந்து போத்தர்ப்
 புவுசெய் மால்சம் பத்தர் பொன்னடி போத்தி யன்னார்
 தருசிவ சாரு பம்பெற் அபந்தமேற் தளிசார்த் திசன்
 திருவடி யிறைஞ்சி யாங்குத் திகழ்தனி பலவும் போத்தி. (உ0

இருவர்புன் வடிவிற் சார்த லீடிதொழல் பன்னி ரண்
 டான், டொருமுறை வலம்பு ரிச்சங் குறுதனேர் காட்டு
 வேத, கிரியெனங் கழுக்குன் றெய்திக் கிளர்வனை நீர்முற்
 ரேய்த்தவ், வொருமலை யிவந்தெம் பெம்மா னெண்மலர்ப்
 பதங்கள் போத்தி. வளைநீர்—சங்கதீர்த்தம். (உக)

உலகெலா முடைமை யாக்கொண் டொற்றியூ ருறையு
 மெம்மான், மலாடி பரவி யென்போர் மாணிழை வடிவாய்ச்
 சைவ, நிலைநல னெவருங் காண நேருற விளக்கு சீர்வாய்த்,
 திலகுவண் மயிலைக் காபா லீசர்சே வடியி றைஞ்சி. (உஉ)

இவ்வணர் தொண்டை நாட்டி ஸிபைதலந் தீர்த்த மெல்லா
செவ்விதற் போற்றி யிசன் திரிபுந் தீய முவ [ஞ்
ருபுவுறத்தேர்ப்போர்க்கோலந் ஸுற்றமை மானந்தான்றேற்
றவ்வதி கைவீ ராட்டத் தடலனை யடுத்தி றைஞ்சி. (உ௬)

தேர்மேற் போர்க்கோலத்துடன் உற்றனையை, அத்தேர்
வடிவாப் விளங்கும் (கர்ப்பக்கிருகமேலுள்ள) விமானமும், (போர்க்
கோலத்துடன் விளங்கும்) தானும் (சிவிரானும்) தேற்றுகின்ற
திருவதிகைவீரட்டானமென்க.

நாம்பர மென்ற கந்தை நண்ணுமே கான்ம வாதத்
0திம்பருக் கரிய னென்ப தேற்றவல் விருவர்க் கெட்டா
தாம்பெருஞ் சோதி யாய்சின் றருளரு னுச லஞ்சார்ந்
தோம்புறச்சூழ்ந்து முன்வந் தொண்மல ரடியிறைஞ்சி. (உ௭)

காசியின் மேலென் சீர்நேர் காட்டுநன் முதுகுந் தேத்தி
தேசுறு காழிச் சேயின் சிற்றடி கன்று மேயென்
ருசுறு சிவிகை பாதி யருடிரு வசத்து றைக்கு
நேசம் தூயச் சென்று நிருமல னடிகன் போற்றி. (உ௮)

நிருத்தயிழ் வேதங் கட்டுப் பண்முறை தெரிப்ப. மன்றி
னிருத்தன ருளாற் போந்தந் நிமலன்முன் பண்வ ருத்து
விரித்த*பெண் மணியெ ருக்கத் தம்புலி யூரின்மேவி
யருத்தியி னமலன் சேய்ய வடித்துணை வருத்திப் போற்றி.

0திம்பர்—தீயவர். *பெண்மணி அவதரித்தளருக்கத்தம்புலியூரென்க.

அருளிஞர் கயிலை யின்க னானுரு வாய்ந்த னித்தாய்
மருவுசந் தரர்மு வாண்டு னைந்தா யாதி சைவ
குரவார்நன் மாபிற் போந்து குலவுசீர் நாவனுநர்
திருவிரு ணந்தி யாசான் திருத்துறை யூரும் போற்றி. (௨௭)

0 அருணந்திசிவாசாரியரவதரித்தருளிய திருத்துறையூரென்க.

ஆண்டவ னடிமை வாய்மை யருணைநி யகில மெல்லாம்
பூண்டியு மாவி ளக்கிப் *புராரியப் புத்தூர் நின்று
மீண்டுவந் துருநேர் காட்டி மேவுநத் தாரை நேர்வைத்
தீண்டருள் புரியும் வெண்ணை யிருப்பறி சென்றி றைஞ்சி.

* புராரியானவர் பிராமணராய் மணம்வந்த புத்தூர்க்கு வந்து
சுந்தரர் தமக்கு அடியவரென்று கூறி அசனில், அகிலமெல்லாமும்
ஆண்டானடிமைத்திறக்கதும் உண்மைநெறியாகிய திருவருணிறை
ந்த சைவநெறிபூண்டு உய்யும்படி விளக்கி அப்புத்தூரினின்றும்
மீண்டுவந்து தமதுருவ ரேரோட்டி அடிமைகொண்டு அச்சுந்தர
ரைத் தமது திருவருட்டுறையென்னுந் திருக்கோயிற்றிருச்சந்திதி
யில் நேர்முகமாக எப்போதும்வைத்துக்கொண்டு அருள்புரியும் திரு
வெண்ணையல்லுரென்க.

அற்புகத் திருள்வி லக்கி யருணைநி நிறுத்த நால்வர்
துப்பினேர் நோக்கு தீக்கை தூயநான் முறையிற் சைவ
மற்பின்மேற் கொளச்செய் சுந்தா னுரியர் நால்வர் முன்னுச்
செப்புமெய் கண்டான் பெண்ணு கடப்பதிசென்றி றைஞ்சி.

அற்புதச்செயல்களால் திருட்சமயவலிவிலக்கி அருட்சமயநலன் விளக்கி அசைவறதிருத்திய சமயாசாரியர் நால்வரின் துப்பினும் மேலாக நேரில்நோக்கும் அருட்பார்வையாகிய சட்ச தீக்ஷயினாலும், தாயதூல்களாகிய சித்தாந்தநூல்களினுபதேசமுறையினாலும் அவ்வருட்சமயமாகிய சைவநிலையை அன்புடன்மேற்கொள்ளும்படி செய்தருளிய சந்தானாசாரியர் நால்வரின் முதல்வராகிய மெய்கண்டாரது திருப்பதியாகிய பெண்ணாகடமென்க. தப்பு—வலி.

வாமன ரூப தன்னை வணங்கித்தான் வஞ்சித் தேற்ற பூமிசொற் றவறா தீந்த புண்ணியன் றனைய ரத்திற் றோமுற வீழ்த்த பாவந் தொலையுமால் வழிபட் டேத்துங் கோமுத லமரு மாணி குழிபுகுக் திறைஞ்சி யேத்தி. (௩௦)

0 மாலானவன், வாமனரூபியாய்வந்த தன்னை வணங்கி, அம் மாலாகிய தான் வஞ்சகமாயாசிட்ட பூமியை, அவ்வஞ்சகந்தெரிந்தும் தருகிறேனென்று முற்கூறிய வாக்குத்தவறாது கொடுத்த பூமிதான நிரவஞ்சக புண்ணியனாகிய மாபலியை, அரத்தில்—பாதலத்தில்வீழ்த்திய பாதகந்தொலையும்படி ஆம்மாலால் பூசிக்கப்பட்ட பசுபதியாகிய கிஷ்பிரான் அமர்ந்தருளும் மாணிகுழியென்க. வணங்கி சுந்த என்னியையும். மாணி—பிரமசாரி.

கூற்றனைக் கடந்த நாதன் கோலல்வி ரட்ட மாறி
யேற்றசீர்த் தலங்க ளெல்லா மெழிநடு நாட்டு னேத்தி
போற்றுசீர் பார்த தில்லைப் பொற்பதி யெல்லை சார்ந்து
தேற்றமீ தூரத் தாழ்ந்து திகழுமந் நகருட் சென்றான்.(௩௧)

சிவமய மெனல்வி ளங்கச் சிவவதிரு முன்னி லங்கு
சிவகங்கை தோய்மாண்பாற்றிச் சிவசிவவெனச்செ பித்துச்
சிவனடி பரவி யுள்ளஞ் சிவந்திகழ் தாமுன் முழுகிச்
சிவநிய மங்க ளாற்றிச் சிவனருள் மணிமன் றெய்தி. (௩௨)

பொன்னொளிபாப்பியாண்டும்புறத்திருளிரித்துக் கண்டோர்
மன்னகத் திருனித் தின்ப வாழ்வருண் மன்ற வாணன்
தன்னுமைந்தொழின டஞ்செய்துயருளுருநேர் கண்டான்
தன்னையு மறந்தா னந்த சாகரந் தனிநி னேத்தான் (௩௩)

பன்முறை பணிந்தெ முந்து பரவினன் பிநிவாற் றுது
தன்மணங் குஞ்சி தப்பொற் றுளில்வைத் தொருவா நேகி
நன்மணங் காழி வாழ்வு நயந்தருள் பெரும னம்பின்
முன்மணந் தவத ரித்த முதுதிருக் தோணி போற்றி. (௩௪)

மருந்தளித்துடலுயிர்க்கண் மருவுநோய்தீர்த்தெம்மெம்மான்
பொருத்துபுள்ளிருக்குவேனார் புவனத்தாய் மயிலாய்ப் பூசித்
நிருந்தருண் மாயு ரஞ்சண் டேசுராவத ரித்த
பெருந்தகைச்சேய்ஞ்ஞனிரிப்பிரான்கழல்பணிந்தி றைஞ்சி.

காழிச்சே யிலிங்க மெங்குங் கண்டுளே காது திற்ப
வாழிச்சைப் பிரம வித்தை யன்னைநேர் வந்த னைத்துக்
காமுற்ற மருங்கிற் கொண்டுட் கதுவிபா லயம்பு குந்து
கேழுற்றவ்வுவினென்றுங்கெழுமுடிவண்காடுபோற்றி. (௩௫)

சீகாழியிலவதரித்தருளிய சேய்—சுப்பிரமணியராகிய ஞான சம்பந்தக்குழந்தை, திருவெண்காட்டுக்கு வரும்போது அந்நகர்க்கு வடக்கிலுள்ள மணிகர்ணிகைநதிக்கரையில் நின்றனொன்று, அந்நகரிடங்கனெல்லாம் சிவலிங்கவடிவங்களே இடையீழன்றிப் பரம்பி விளங்குதல்கண்டு உட்செல்லாது அக்கரையிலே நின்றனா, அத் தலத்திலமர்ந்தருளும் பிரமலித்தியாநாயகியாராகிய அம்மையார் அங்குவந்து தமது இளங்குழந்தையாகியசம்பந்தரை எடுத்தினைத்து மேகலையணிந்த தமது மருங்கில் (இடுப்பில்) வைத்துக்கொண்டு கோயிலுட்புகுந்து கேழுற்ற அவ்வடிவத்துடன் (அக்குழந்தைஇடுப்பிலிருக்கின்ற வடிவத்துடன்) தமது கோயிலில் எக்காலமும் விளங்குகின்ற வெண்காடென்க. அவ்வடிவத்துடனிருக்கும் அம்மையாரைப் பிள்ளையெடுக்கும் நாச்சியாரென்று கூறிப் புத்திரப்பேறுமுதலியன லீரும்புவார்பலர் அபிஷேகனைவேத்தியாதி நியம பூசனைசெய்வித்து வேண்டினின்று சற்புத்திரப்பேறுமுதலியனபெற்று வாழ்கின்றார்கள்.

புரத்தலை யரிக்க ளித்தப் புரவிட ரின்றிச் செல்வான்
வரத்தனி யாழி தந்தோன் வாழ்நிறு வீழி காழித்
திருத்தலத் துலகெ லாமுய் திறனுறப் போந்த சேயா
பிரத்தருபொன்கொள்சீராவடுதுறையெய்திப் போற்றி. (௩௭)

படிந்தவர் பாவந் தீர்க்கும் பாவன கங்கை பாவந்
கடிந்திட மாம கத்தீர்த் தம்படிந் திறைஞ்ச சீர்சால்
குடந்தைசேய் முத்துப் பந்தர் கொண்டுவந் தருள்பட்டிச
பிடந்திகழ் சத்தி முத்த மேத்தமர் நீதி நல்லூர். (௩௮)

தீவலஞ்செயைங் கரன்ம கோற்ச வங்கொடு வாழ்மு தன்மை
வலஞ்சுழி குகன்கு ருத்து வந்திகழ்த் தோ கம்ம
கலஞ்சிறுத் தொண்டாற்று கணபதிச் சாந்தொல்சீர்ச்ச
கலஞ்செய்சேய்விடந்தீர்த்தின்பிற்கலப்பித்தமருகல்பொற்றி

தீ வலம்—சர்வவல்லபம். † சிறுத்தொண்டர் அகலம்
ஆற்றுகின்றியையும். அகலம்—விரிந்ததிருத்தொண்டு. 0 சீர்ச்சக
லம் செய்சேய்—சகலசிறப்புஞ் செய்தருளும் சம்பந்தர். அவர், வணி
கன் வீடம் நீக்கியருளி அவன் குறித்தபத்தினியுடன் இன்புற்று
வாழும்படி மணஞ்செய்வீத்தருளுதற்கிடமான திருமருகலென்க.

அரகநான் போது கின்றே னென்றா னழைக்கு முன்னர்ப்
பரசுவெண் கயிலை யின்கட் பரணருள் பெற்று டன்சா
ருரிமைநேர் விளக்கி யெம்மா னெண்கழ னிழற்பு குந்த
பொருவில்ப்பும்புகலூர்சார்ந்து பொன்னடிபணிந்துபோற்றி.

திருநாவுக்கரசர், முன் கயிலையில் பரமணருள் முழுதும் டெற்
றுச் செவ்வையச் சேவன்முத்தநிலையராய் வீற்றிருத்தருளிய உரிமை
யை, இப்பூமியில்வந்தபின்னும் எப்பொழுதும்மாறாத அச்சேவன்முத்த
நிலையினராயேயிருந்து முடிவில் அப்பரமன் அழைக்கு முன்னரே
தாமாகவே, நான் வருகின்றேன் (புண்ணியனேவுன்னடிக்கேபோது
கின்றேன்) என்று பாடிக்கொண்டு கழனிழற்புகுந்த புகலூரென்க.

(வேறு.)

ஆரிதயாம் புயநகரா பகிலவியா பகநகராய்த்
தோடியார் சிவானுபவத் திருவமுதார் தருநகரா

யோர்குடிலை கணேசரன்வீற் திருந்தருண்மூ லாதாச்
சீர்பாவு ராய்த் திகழூர் திருவாரூர் சென்றடைந்தான்.

ஆரூர் என்னும் சொற்பொருள், பூமியின் இருதயமலமாகிய
நகர். எங்கும் நிறைந்த சர்வவியாபகநகர். சிவானுபலம் துரும்புகர்
என்பன முதலியனாம். ஆர்—பூமி. ஆர்தல்—நிறைதல் நுகர்தல்,
குடிலே—குண்டலினிசத்தி. அச்சத்தியுடன் கணேசன் வீற்றிருந்
தருள்கின்ற மூலாதாரநகரென்க. ஏர்—எழுச்சி.

தேவநீர்த் தாம்படிந்து சிலதியமார்ச் சணையாதி
யாவனசெய் தருட்கோயி லண்ணுபுகோ புரம்பணிந்து
பாவனதே வாசியன் பணிந்தேகி யுட்புகுந்து
மூவர்முதற் பாய்ந்திரு மூலட்டா னஞ்சார்ந்தான். (௪௨)

பன்முறைமூ லட்டானப் பன்னடிகள் பணிந்தேத்தி
வின்மவிசீர்த் திருவிநி விடங்கப்பேர்த் தியாகேசர்
முன்மருவி சத்துசித்தா னந்தமா மூவனகத்தாஞ்
சின்மயசோ மாக்கந்த திவிபவரு ளருக்கண்டான். (௪௩)

திருமுன்பு பணிந்தெழுந்து தியாகேசா விண்ணுமொரீஇக்
கருமதிக ழிப்பூமிக் கண்ணுற்ற யண்ணுல்வான்
பருகுபோ கக்குரித்திப் பாரறஞ்செய் துய்நிலைத்தென்
றொருவிவிழைந் துலகுய்ய வுணர் த்துதிரு வுளக்கருத்தோ.

தியாகேச அண்ணலே, விசேடித்தோதும் விண்ணுலகையுந்
இக்கர்மபூமியிற் வந்தருளினையே இது, அவ்வேட்கையர் சிறப்பித்

அக்கூடும் அவ்வின்னுலகங்களெல்லாம் அற்பபோகங்களையனுபவித்
தற்கேயுரியதன்றி அவற்றை வெறுத்துச் சிவபுண்ணியங்களைச்
செய்து நித்தியமாகிய பேரின்பம்பெற்றுய்தற்குரியதன்றென்பதும்
இப்பூமியே அவ்வாறுய்தற்குரியதென்பதும் உலகத்தெரிந்து அவ்
வநித்தியபோகங்களை வெறுத்து நித்தியவேட்கையராய்ச் சிவபுண்
னியங்கள் செய்துய்கவென்னுந் திருவுளக்கருத்தோவென்க.

தேங்கோதை சேயுடனித் திருவாரூர்த் திருக்கரிந்
பூங்கோயி லமர்ந்தருளிப் போகாம லிருந்தனையென்
னோங்கார முகன்வலவை யொலிர்முலா தாரதல
மேங்கூவி னுளக்கமல மெனுந்திருவு ளக்கருத்தோ(சுரு)
ஓ எம்—எம்என்றயது. எம்—இன்பம், கூ—பூமி.

தியானேசா சிவனேசர் திருக்கூட்டச் செல்வரிடைத்
தயானேசா வகிலேசா தண்கமலைத் தலவாசா
பயோததியா னிருதயத்திற் பாவணையின் வந்தவருண்
மயாகானே சுபாதிபனே மாதியலும் பாதியனே. (சக)

என்றுதுதித் தொருவரிதா யிறைஞ்சியிரு தயத்தனைய
மன்றன்வடி விருத்தியொரு வாரேகி மறைக்கதவ
மன்றுதிந் தருந்தமிழே யாரியத்துஞ் சீரியதென்
கின்றதுதேந் றாரியதிரு மறைக்காடு கிடைத்திறைஞ்சி.
திருவாஞ்சைசெயுஞ்சீர்த்தாய்த் திகழ்வாஞ்சையெலாமளி
திருவாஞ்சியம்புகுந்து தேவர்பிராண்டியிறைஞ்சிக் [க்குந்
கருவாய்ந்த மகட்கிரங்கித் தாபுமாய்க் காத்தவருட்
கருவாய்க்கிராப்பள்ளிக்கண் னுதலோன்கழல்பாவி. (சஅ)

இவ்வகைவண் சோழநாட் டிருந்தலங்கள் புரிந்திறைஞ்சி
 0 வெவ்வாக்க னும்மிலிங்க மேற்கொடசுத் தஞ்செய்யா
 தவ்விலிங்க தாரிகண்மார்க் கம்பழுதென் றறிவிக்குந்
 திவ்வியகோ சன்னமுதற் றிருத்தலங்க ளுத்திறைஞ்சி,

0 கொடிய அரக்கனாகிய இராணனும், சிவலிங்கத்தைத் தாங்
 கிக்கொண்டு சலமோசனாதி அசுத்தகாரியஞ் செய்யப்படாதென்று
 அதனை ஒரு பிராமணரிடம் கொடுத்துவிட்டுச்சென்று சலமோ
 சனஞ்செய்து சுத்தஞ்செய்துகொண்டு வந்து அவ்விலிங்கத்தைத்
 தீண்டி, அதனூல், மலசலமோசன ஆகார நித்திரை மைதுனாதி எக்
 காலங்களிலும் சிவலிங்கத்தைத் தரித்துக்கொண்டே திரிபவர்களின்
 மார்க்கம் சிவத்துரோகமார்க்கமே என்றறிவித்த இடமாகிய திருக்
 கோதர்ணமென்க.

குளிர்சுரமந் நாடெங்குங் குலைந்தோடக் குலக்காழி
 வளருமணி நிலகண்ட மருந்தருளுஞ் செங்குன்றா
 ரொளிருமவி நாசிபே ஞாஞ்சைக் களமுதல
 நளிர்துளுவங் கொங்குமலை நாடெங்கு நயந்திறைஞ்சி(ரு0

துளுவநாட்டில் கோதர்ணம், கொங்குநாட்டில் திருச்செங்குன்
 னார் அவிநாசி பேரூர், மலைநாட்டில் திருவஞ்சைக்களமென்க.

என்னு மித்திருநா டெல்லா மு மிமையவர்வாழ்
 பொன்னுடும்புகழ்ந்தே த்தும்பொற்பினதாய்ப்புரிதமிழின்
 சொன்னுடு பெருமகிமை துலக்குபுன னிறைவைகை
 நன்னுடு பெரும்புலவோர் நவில்பாண்டி நாடடைந்தான்.

எல்லாம்— ஒருவொலியுடையதென்று அன்பர்களால் நாடப் படுகின்றனவாய் மேற்கூறிய இத்திருநாடெல்லாமும் பொன்னாடும் புழந்தீதெத்தும் பாண்டிநாடென்க.

(வேறு.)

எல்லே சார்ந்துவா னவந்தின மீண்டுவந் திறைஞ்ச
விலலெ முந்தொளி ரேணிகள் வைத்தென மேய்வான்
செல்லு மாலவாய்க் கோபுரங் கண்டுநந் திகழ்ந்தாங்
கொல்லே தாழ்ந்தெழுந் தஞ்சலி காத்தனுட் சென்றான். (ருஉ)
செல்லுங் காலையின் வருகென வழைத்தலிற் சேண்போய்ப்
புல்லுங் கேதனத் தசைப்புமப் புனிதன்வாழ் பொற்கோ
யின்லி லக்குமா ராய்ச்சிமா மனியினீ டிசைப்பும்
நல்ல கண்டுகேட் டறிவினார் தின்பொடு நடந்தான். (ருஉ)

அசைப்பும் இசைப்புமாகிய நன்மைகளை என்க.

அரசன் வேண்டுற வருள்கங்கை நீரின்மே லாய்த்தற்
பரசி யென்றுஞ்சார் தூச்சிவ கணங்களின் பதியாய்
வருகுண் டோதான் வேண்டுறச்சுந்தர வழுதி
தருண் மரண்புறு வைகைசார்ந் தனன்றனஞ் சயனே. (ருச)
படிவி திப்படி படிந்தனன் படியில்வெண் பொடிமெய்
படியுத் தூளனம் புண்டரம் பகர்முறைப் படிசெய்
கடிவில் சுந்திவந் தனமுத னியதிகள் 0கருதிக்
கடிது வந்தனன் கயற்கணி வரன்சின காமே. (ருரு)

0 கருதி—கருத்துடன்செய்து.

மதுரை பேமுக மாக்கொடு வயங்குவண் பாண்டி
யிதமன் மங்கலை களத்திரு மங்கல மெனவே
துநிசெ யாலவா யெனுந்திருக் கோயின்முன் றுன்னி.
விதியி றைஞ்சியுட் புகுந்துபொற் றுமரை வியனீர். (௫௬)

வரன்மெய் நாடியந் நீரினு மரபினி னாடித்
திருவெண் ணீறுகண் மணிபுனைஇச் சிவமதுச் செபித்தெம்
பரம னைங்கரன் சித்திமா முகனடி பணிந்தே
யருளு மங்கயற் கண்ணிசே வடிமல ரிதைஞ்சி. (௫௭)

ஆரிய பாண்டிமங் கலைகளத் தவிருமங் கலத்துக்
சூரிய நாயக சோமசுந் தரன்றளி யுற்றங்
கொருவி லாவநி காரநந் தீசுர னுபய
விமை லர்ப்பதம் பணிந்தருள் வேண்டியுட் புகுந்தான்(௫௮)

கயிலை யாதிய தலங்களிற் றேன் றுமுன் கருணை
யியலு மித்தலத் தினின்முனைத் திலங்குகின் றனனென்
றுயல்வி ளக்கரு னூலெலா முரைத்திடும் வாய்மை
நயவண் மூலவிங் கேசன்முன் பன்முறை நமந்தான். (௫௯)

(வேறு.)

கோம ளந்திகழ் டதாம வண்கயல் கூறு மங்கணி நேசனே
சேம சுந்தர தூய வந்தா சேர்சு தந்தா தேசனே [வாழ்
காம ளந்தகன் மேவு கண்பத காவல் கொண்டருள் கூடல்
சோம சுந்தர சோமசுந்தர சோம சுந்தர நாதனே. (௬௦)

தாமம்—ஒளி. சேம கந்தரம்—(விடமுண்டு யாவரையும்) காத்த
கண்டம். தூய அந்தரம்—சிதாகாசம். காமன்மேவிய கண்ணும்,
அந்தகன்மேவிய பதமுமுள்ளவனே என்க.

நீடு வன்பழி சாடு மிற்றி நேய வந்தித பாதனே, தேடு
விண்கரி சாபம் விண்டொளி சேரு மின்பரு ணீதனே, கோடு
வெண்டிறை பீடு அம்புனல் கூறு கொன்றைமன் வேணியாய்
யிடி. லன்பர்க னாடு மொண்பத மேற நன்றரு ளேணியாய்.

என்று போற்றியி றைஞ்சி யாங்கரி தேகி யன்புற
வென்பொலின், மன்றி றைஞ்சினன் முன்பு தத்தொரு
வாறு வந்தனன் மற்றவன், நன்றி பேரெழில் வீர மாறிய
நன்கு னார்த்திடு பஞ்சவ, என்று தன்மக டனைம னாந்தவ
னன்பின் மேவவ ளித்தனன். (க௨)

அவளு டன்கலந் தனைய கூடல மர்ந்து பல்பக லான
பின், நிவளி ராகவ பிரம கத்திசி தைத்த ளித்தரு ளீசனை.
புவகை யிற்செழு வுன்னி யேகிவிண் னுறுபொ ழிற்றிகழ்
பூவணங், கவினும் வணசுழி யன்மு னும்பதி கண்டி றைஞ்
சிற டந்தனன். (க௩)

இவ்வ னாஞ்செலு மவன்வி ழிக்கெதி ரேகி விண்னொ
ளிர் கோபுரஞ், செவ்வி யிற்றிகழ் சீர்த்தி கண்டரு ளீர்த்தி
டத்தனி சென்றனன், அவ்வ யிற்பொலி யற்பு தத்திரு
வருள்வ ளம்பல் கண்டனன், மெய்வி திர்ப்பொடு கைகு விப்
புற விழிபு னற்றா மேகினான். (க௪)

(வேறு.)

அத்திருத் தலத்தினி லறம்வ ளார்த்தவ
ணித்தன்வா கீசனோ டமர்ந்து நீடரு
ளுப்த் துவாழ் நலனுமுன் னுற்று நாமக
ணத்துநீர்த் தடங்கண்டு நயந்து மூழ்கியே.

(கரு)

வாக்கருள் பெற்றதும் வயங்கு மேனிய
வாக்கமு மாங்குளா ரறையக் கேட்டனன்
தேக்குபே ரன்புமேற் செலுத்த லாலவண்
வாக்கிறை வற்றொழு வாஞ்சை மல்கினான்.

(கரு)

திருத்தளி மேற்றிசைத் திகழும் பாரதி
திருத்தமுன் போந்தருள் சேருஞ் சங்கற்பந்
திருத்தமொ டுரைத்தனன் சிந்தை சேர்தரத்
திருத்தனை யிருத்தியுட் சென்று மூழ்கினன்.

(கரு)

தூயவெண் னீற்றணி னுலக்கி மேனியில்
வாயகண் மணிபுனைஇச் சந்தி வந்தனை
நேயமொ டாற்றியஞ் சலிசெய் நீள்கா
மேயவொண் சிரத்தனாப் விரைந்து சென்றனன்.

(கரு)

வலமுதத் திருத்தளிக் திருமுன் வந்தனன்
மலர்சிவ பரத்துவம் வயங்க யாங்கனும்
குலசிவார்ச் சனைமுதற் குலவு ருக்கள்பற்
பலசெறி கோபுரம் பார்த்தன் பார்த்தனன்.

(கரு)

இத்திருக் கோபுர மிலங்கு வேற்படை
நித்தியன் குரன்மு னின் று காட்டிய
சுத்தமெய் விச்சுவ ரூபத் தோற்றமே
யொத்திலங் குறுமென வுலகை பூத்தனன்.

(௭௦)

ஆங்கொளி ருருவெலா மன்பி னோக்கியே
யேங்குறு முாரிகண் ணிடந்து வீழியிற்
றேங்கொளி யமலற்பூ சித்த சீர்த்தியுந்
தாங்கான் சேவடி மறவி சார்ந்ததும்.

(௭௧)

ஆரியயன் தேடநீ ளருணை யோங்கலும்
சார்கடங் குறைசொலித் துன்ப நீங்கிவாழ்
வரலுற வணைவரும் வந்து நந்திதான்
பரவியுண் ணிழைகயி லாயப் பான்மையும்.

(௭௨)

ஏரியல் கங்கையை யேற்ற சீருமேழ்
வாரிதி மதுரையுள் வந்த வாணையும்
வார்கழை கற்களி லுண்ட மாட்சியு
கார்மிடற் றிறை மணக் கோலக் காட்சியும்.

(௭௩)

பிரணவத் தைங்கான் போந்த பெற்றியுஞ்
சாவணத் தருட்குகன் சார்ந்த சால்புமவ்
வரவணை யவன்பெனு யடுப்பச் சார்ந்தான்
றருவனஞ் சென்றது நடனந் தத்ததும்.

(௭௪)

சாற்றிரா கவன்சிவார்ச் சனைசெய் துய்ந்தது
மாற்றன்முப் புரத்துண்முன் றரசர் திண்மைகண்

டேற்றருள் புரிந்தது மிளையன் வானவர்
மாற்றருஞ் சிறைவிடுத் திறைமுன் வந்ததும். (௭௫)

சேய்பிர மன்றனைச் சிறையில் வைத்தவன்
வாயகந் தைச்சிறை மாற்றித் தந்தையின்
வாய்மடி யிருந்துதா ரகமத் தொல்பர
னேய்செவி தாழ்த்தலு மிசைத்த மாட்சியும். (௭௬)

திருமுலை பொற்கிண்ணத் தளித்த சீர்த்தியு
மருவுகல் லம்பிவா ரிதிசெல் வாய்மையு
மொருமகன் முதலைவா யுதித்த வுண்மையும்
விரவுபுத் தொழித்தருள் விளக்கு மேன்மையும். (௭௭)

இன்னன சிவப்ரத் துலமி லக்கியே
மன்னுமவ் விராசகோ புரத்து மல்குமந்
நன்னிலை யுருவெலா நயந்து கண்டிதே
தொன்னிக மாநிய வெனத்து ணிர்தனன், (௭௮)

துலங்குமக் கோபுர தூல விங்கமுன்
னலங்கொளப் பன்முறை நமந்துள் புக்கவ்
ணிலங்கதி காசநந் தீசந் போற்றியவ்
வலங்கைவேத் திரனருள் வாய்ந்து வந்தனன். (௭௯)

வந்தரு னைங்கரன் முன்வ னங்கினன்
கந்தனை வழுத்தினன் கருணை நாயகி
முந்தறம் வளர்த்தரு ளன்னை முன்பணிந்
துந்துபஃ றுதிபுகன் றுடைய நாயகன். (௮௦)

நிருமுனுற் றவடுனாநி நிகழி சிங்கத்து
யருளுருக் காண்டலு மவச னுப்பிழி
வருபுனல் பெருகுற வணங்கிப் பன்முறை
யிருகாஞ் சிரங்குகிந் திடநின் தேத்துவான். (அக)

(வேறு.)

எந்தாய்பா மேசாநிறை யிமைபோர்பணி நேசா
சிந்தாமணி தருவானிதி நிகழ்வானுற நல்கு
மிந்தார்நதி லெசந்தாநிதழிகளேய்ந்தொளிர் வேணி
மைந்தாநிரு வாகீசர வள்ளாலருள் வாயே. (அஉ)

வேதாகம முதலாகிய விபநூலுரை விமலா
வாதாரமு மாதேயமு மாயாவையு மளிக்கு
மாகுவுமை நாதாவளர் போதாமலர் பாதா
மேதாபா வாகீசர விமலாவருள் வாயே. (அங)

அரனுக்கடி யார்களுக்குறை வற்றார்நிறை வாழ்சின்
மருகிப்பொலி வற்றொனும் வரனோர்ந்துளை யடைந்தேன்
கருவிற்புகு தாமல்லுன கழல்வாழ்நல னுறுவான்
விரவுற்றொளிர் வாகீசர விமலாவருள் வாயே. (அச)

ஆறுற்றொளிர் சடையாயரி யழகுற்றொளிர் விடையாய்
தேறுற்றொளிர் நடத்தாய்பா சிவையுற்றொளி ரிடத்தாய்

0 செத்தானு—செம்பொன்.

மாற்றற்றொளிர் வலத்தாய்நிறை வளனுற்றொளிர் தலத்தாய்
விற்றற்றொளிர் வாக்கை விமலாவருள் வாயே. (அந)

எல்லாமுடை மையுமாருயி ரெல்லாமடி மையுமென்
றெல்லாவுரை களுமோதுமெ யிசத்திருப் பேரே
யெல்லாகும ழுத்தொப்புற லெறுழ்வேதமிழ் லக்கு
மெல்லாந்திரு வாக்கை வெளியேற்கருள் வாயே. (அச)

பதியோர்பொரு ளையாகுமப் பதியேயுமை பதிகான்
விதிமாலரி முதலோர்பசு வேயாமெனல் வேத
மிதிகாசமுஞ் சனனாதிபு மிலக்கும்மென வானோர்
துதிகுந்திரு வாக்கை னுயோயருள் வாயே. (அத)

வினைநெர்விருண் மலபாகமன் விரிபேருள் பதிவார்ந்
துணையேத்தொழு தரியாதிய ற்னதாரரு ளலதொன்
றினைமேவில ரெனவேதுணி பிகவாதரு ணெறிசார்
முனையோர்துதி வாக்கை முதல்வாவருள் வாயே. (அஅ)

அயன்மான்முதல் வாணோர்தொழு வருள்காவன்மு அய
வியலார்தொழில் சேர்ப்பேறுற வினிதாள்பர மேசா
கயலார்விழி யான்மாதவி கருணாகரி நேசா
வியனொராளி வாக்கை விமலாவருள் வாயே. (அக.)

வினையார்ந்திடு முயிரோர்ந்துயும்விழைவோங்கருண்மாதா
வினிதோம்புறு முமைசாம்பவி யிடனூர்த்தெழிலார்கோன்

நனையார்ந்தித ழிபையேயந்தவ னலனீந்தருள் வாசீ [ம்.
சனாகாந்தின முறைசார்ந்தரு டனையாய்ந்தொளி சார்வோ
அடியாரிடர் சாராதருள் வதுவேபுரி தொழிலா
யுடையாயுனை யோவாதருள் கெனவோதுதன் மிகையே
விடைகூர்விடை மேலாயொரு*விடையாவிருள்விளிவாம்
படியேயருள் வாசீசர பவமோசன பானே. (௯௧)

(வேறு)

என்று போற்றியி றைஞ்சினன் மேலுமுன்
னின்ற வேண்டின னீடரு ணின்மல
மன்ற னோக்கித் தனஞ்சய மைந்தனே
நின்று நிக்ரு நிறைமகிழ் வெய்தினம். (௯௨)

வேத வாகம மெய்ம்மைவி ளக்கமா
மாத லாவித் துதிநினை மன்புமிக்
கோதி யப்பொரு ளோர்ந்துவ முத்துந
ராத ரத்தொடு கேட்குந ராதியோர். (௯௩)

இம்மை வாழ்கலம் யாவையு மெய்தியே
ய்ம்மை யின்பமு மார்ந்துவர்ப் புற்றொரீஇச்
செம்மை யாயொரு வாதாதி கழ்தரு
மெய்ம்மை வீட்டின்பு மேவுவர் திண்ணமே. (௯௪)

நின்றொ டைவாந்தி யமித்த நீண்முறை
தன்னை யோர்பக வீக்கலிற் சார்பழு

- துன்னை நீங்கியொழிந்தது தூயன்
மன்னு தெவ்வொழித் தின்புற வாழுதி. (கௌ)
- நீவி ரைவரு நேர்ச்வர்க் கத்தொழின்
மேவி யன்னது விடுறம் காந்தடை
யாவ தென்ப ததுபவத் தோர்ந்துவர்த்
தேவி முத்தவஞ் செய்தவைந் திந்திரர். (கௌ)
- அனைய ரோர்கிபத் தாற்புவி யாளா
செனவு நிப்பவி சைத்தன மெம்பகை
துனையொழித்துடன் சார்ந்தருள் கென்றுநல்
விநய மோடுப னிர்த்துமுன் வேண்டினர். (கௌ)
- அவ்வ ரம்முன் னளிக்தன மன்னவா
நிவ்வ யின்னுமக் கேப்பகை நீக்குமா
செவ்வி திற்பிறர் தோவொ னுதுநின்
றுவ்வ கைச்செயன் முற்று முஞ்றுதும். (கௌ)
- கண்ண னும்முடன் காழும் மடுத்துது
மெண்ண முற்ற விபைந்து துணைபுரிந்
தண்ணி நிற்கின் மன்னென் மகிலமோர்
வண்ணம் வைத்து ளியக்கி வயக்குதும். (கௌ)
- நாழு ரைத்தவா நீ தின் னலிபகை
பொழு ருக்குச மரின்முன் சார்ந்துநா
மேழு ருக்குதல் காண்குதி *யெய்கண்ணா
னீழு தங்கொளக் காட்டுவ னேரினில். (கௌ)

பேதில் வாழ்வுந் தடுத்த பிறப்பினி
 லேறி லாறு நினத்தி லீருண்மல
 †மாநி வேட்டை வினைசெய் தடர்த்துநம்
 பாத நிழற்பே ரின்பம் பருகுதி.

(க௦௧)

பார்த்த நீவிழை பண்புறு சேனாந்
 திர்த்தந் தோய்ந்துரா மேசமு தற்றிக
 மேர்த்த மாசுல மெய்தியி றைஞ்சினின்
 சிர்த்த மாநகர் சென்றவண் வாழுக.

(க௦௨)

(வேறு.)

என்றுவா கிகா ரியம்ப வர்ச்சனன்
 னுன்றபே ரின்பமா நாலை தோய்ந்துடன்
 முன்றொழு தஞ்சலி முகிழ்த்துச் சென்னிமே
 லின்றருள் கருணைநா யேன்ற ரத்ததோ.

(க௦௩)

ஆண்ணலே யெளியனை யாண்ட வங்கனா
 பண்ணறம் வளர்த்தரு ளன்னை பாகநின்
 வண்ணருட் கேழைகைம் மாறென் னுண்டுகொ
 லெண்ணினு மமையுமோ வென்றி றைஞ்சினன்.

(க௦௪)

பிரிவரு மன்புறப் பேணி யொல்வொரு
 வருநெறி வாயிரோ நிறைஞ்சி வாழ்த்தியப்

பொருவருங் கோயிலின் புறத்துப் போந்தன
திருநக ரிடையொரு வசதி சேர்ந்தனன். (க௦௫)

ஆங்கினி தமர்ந்தறம் வளர்த்த வன்னையை
பங்கம ரண்ணலைப் பரவி நாளுமார்
வங்கொடு தங்கிவா கிச வள்ளலா
ருங்கரு ளரணைநா மறத்த லொல்லுமோ. (க௦௬)

என்றுசந் நிதிபணிந் தேகி மால்பணி
துன்றுரா மேசம ரகதத் தொன்மணி
மன்றன்வா முத்தர கோச மங்கைமுற்
சென்றடி பரவித்தன் னகாஞ் சேர்ந்தனன். (க௦௭)

ஆங்கனும் பேரறம் வளர்த்த வன்னையைப்
பாங்குவா கிசனைப் பரவி நாடொறு
நீங்கரு நியதியி னிகழ்த்தி வந்தனன்
தோங்கழி விசயனாந் தூய வேந்தனே. (க௦௮)

இவன்சரித் திரம்மிரித் திசைக்கும் பாரதம்
இவன்வசித் திறைஞ்சலி னின்ன மாதலம்
திவனாறு விசயமா புரமென் சீர்ப்பெயர்
நவிலுறப் பெற்றது முன்னை நாளரோ. (க௦௯)

சோழபுரப் படலம்.

—o—

வினாசெய் பூம்பொழில் சூழ்மித் தலமுனாள் விசய
புரமெ னும்பெய ரால்கிளங் கியநலம் புகன்றும்
உனாசெய் சோழமா புரமெனும் பெயருமிக் கொளர்சீர்ப்
பொருவி வித்தலம் பூண்டமான் மியமினிப் புகல்வாம்.(க)

(வேறு.)

உலகெலா மிருளற வொளிப ரப்புசீர்
நிலைசிவ னருளிஞ னிலவப் பெற்றவன்
வலமலர் விழியென வயங்கு மாண்புநீஇச்
பலர்புகழ் செங்கதிர்ப் பண்ண வன்முனாள். (உ)

உலகினர் முறையொரீ யுனற்று தீமையி
னிலகுறத் தெரிந்தவைக் கியற்று தண்டனை
நிலைபுரீஇத் திருத்தினன் னெறிநி றுத்துவான்
வலமனு வெனுமொரு மைந்தற் றந்தரோ. (ஈ)

அவனியி லிருத்திமற் றந்த ராவகை
தவறுசெய் பவர்க்குறு தண்டஞ் செய்கென
நவின்மற லென்றொரு மைந்த னல்கியே
திவள்யம புத்தினிற் சேர்த்து வைத்தனன். (ச)

அவ்விரு மைந்தரி லவனி வைகிடுஞ்
செவ்வியன் மனுவெனுஞ் சீர்த்தி வேந்தனத்
தில்விய ரும்புகழ் கவுட தேசத்தி
னுய்வர சிருந்துல குய்யு நூலொன்று (௫)

அரசர்க ளோம்புதல் குடிக ளவ்வர
சுரைசெய லடங்கிநின் றுஞற்ற லாதியா
விரிபல நீதிகள் வேத மாதினான்
மரபினி வியற்றித்தன் பெயரின் வைத்தனன். (சு)

அனையவன் மரபில்வந் தவனி யம்முறை
யினிலா சியற்றியவ் விதஞ்செய் வேந்தரின்
மனுமுறை யினுமுபர் வாய்மை யோர்ந்துசெய்
நனிதிகழ் நீதிமே னடத்தி னோர்பலர். (ஏ)

இந்திறை சோழர்க ளிருங்கு லத்தினில்
மின்னொளிர் மணிமுடி வீர சேனன்முன்
மன்னினன் மனைவிச் மந்தி் னிப்பெயர்
பொன்னுடன் பொலிநிசு ளாபு ரத்தினில். (அ)

வீரசே னன்புரி தவத்தின் மேதகு
பாரிசீ மந்தினி வயிற்றிற் பாரொலா
மாரா சியற்றுசோ ணுக்க னும்பெய
ரோரிள மைந்தன்வந் துதித்து ளானரோ. (க)

அன்னவன் வளர்ந்துதன் மரபுக் காஞ்செய
லென்னவுந் தேர்ந்துயிக் கிலங்கு மாண்புறு
நன்னிலை நிறைந்தனன் றந்தை நாடியே
தன்னர சுவன்புயந் தரிப்ப வைத்தனன். (க௦)

அரசிய லாற்றசோ னுக்க னுற்றல்கூர்
தருதிலை மாண்பினு லேனைத் தண்ணடை
நிரையெலாம் வென்றுதன் னுனை நீடவுய்த்
நிருதிலம் பொதுக்கடிந் தாள வெண்ணினான். (க௧)

எண்ணியாங் கெய்துதற் கிமாச லேசைகோன்
தண்ணருள் பெறவிழைஇப் பற்ப றண்ணடைப்
புண்ணிய தலம்பல போற்றி மீண்டனன்
நண்ணுபன் எலந்திகழ் சோழ நாட்டினில். (க௨)

(வேறு.)

மூலர் சீர்த்திரு வாக்கினின் அலகுப முதல்வன்
தேவி யற்றமி ழாற்றரு வேததே வார
மேவு அத்திருத் தலம்பல சிறந்துமிக் கொளிரு
நாவ லோர்பா வுத்திருச் சோழநன் னாடு. (க௩)

0 முதல்வன் மூவர்வாக்கினின்று ஆரியவேதசாரமாகத் தெய்
வத்தன்மை வாய்ந்த இயற்றமிழ்மொழியாற்றத்தருளிய சீரியவேத
மாகிய தேவாரம்பெற்ற திருத்தலங்கள், ஏனைநாடுகளிலும் பன்
மடங்கு மிகுதியாய் வினங்கும் சோழநாடுடன்.

விரியும் பற்பல்வே தாந்தமா முபநிடம் விளக்கும்
பொருள்க டாற்பரி யத்தினெத் தவையெலாம் புனித
வானி லாவுசை வத்தினே சார்திரம் வயக்குந்
துரிய மெய்த்திரு வாசகத் தலம்பல துலங்கும். (கச)

பலவகைகளாய் விரிந்துள்ள வேதாந்தங்களின் சாரமாய், அவ்
வுபநிடதங்கள் ஒவ்வொன்றும் விளக்கும் உபசாரநிலையவாகிய ஒவ்
வோர்வகைப் பொருள்களும் தாற்பரியத்தால் சுத்தாத்துவிதசித்
தாந்த சைவநெறியிலேயே வந்து முடிவுறுத்திறத்தை விளக்குவ
தாய்த், துரியநிலையதாயுள்ள உண்மைப்பொருள்வாய்த் திருவாச
கம்பெற்ற திருத்தலங்கள் பற்பல அச்சோழநாட்டில் துலங்குமென்க;

இன்ன மாண்புறு திருத்தமிழ் வேதங்க ளிசைக்கு
நன்னர் வாய்ந்துமிக் கொளிர்தரு பெருந்திரு நலத்தின்
மன்னி மேலுநீர் நாடெனுங் காரண வண்பேர்
தன்னை மன்னிடு குறியெனச் சார்ந்ததந் நாடு. (கரு)

எல்லா நாடுகளும் நீருள்ளநாடுகளாகவும், நீர் நாடென்னும்
காரணப்பேரைத் தனக்குமாத்திரம் இங்குறியாய் வழங்கப்பெறும்
மகிமைசார்ந்தது அச்சோழநாடென்க.

நமது பாண்டிநன் னாட்டுட னன்மணக் கலப்பி
னமைதி வாய்ந்துடன் றழிஇக்கொடு நின்றுடு மடைவா
துமையொர் பாகசந் தானையச் சோழர்வந் துவந்தெச்
சமய முந்தடை யறத்தொழுந் தகைய*தந் நாடு. (கக)

* அந்நாடு—அச்சோழநாடானது பாண்டிநாட்டரசர்கள்
சோழராஜபுத்திரிகளை நன்மணம்புரிந்துவாழ்த் கொடுத்து அக்கலப்

பிஞ்ஞல் நாயகமாகிய நமது பாண்டிநாட்டுடன் நாயகிமுறையில் தழுவிக்கொண்டு நின்றலால் அச்சோழர்கள் எப்போதுந் தடையின்றி வந்து சுத்தரேசனைத் தொழுத்தகைமையதென்க, சோழராசன் ராசபுரத்தரபாண்டியற்கு வரிசைகளனுப்பித்தழுவிக்கொண்டு அவன் தம்பிக்குத் தன்புத்திரியை மணமுறையிற்கொடுத்ததும் நெடுமாறர் சோழபுத்திரியாராகிய மங்கையர்க்கரசியாரை மணத்ததும் ஈண்டுக் கூறிய சோனாக்கனென்னும் சோழன் தன்மகளை வரகுணபாண்டியர் மணப்பச்செய்ததும் முதலியவைகளால் பாண்டிநாடும் சோழநாடும் நாயகநாயகிமுறையில் தழுவிநிற்பது காண்க.

என்ன நாட்டினு மேதகு கைகிக வியற்சீர்
மன்னு பாண்டிநாட் டுடனொரு வானன்பு வாய்ந்து
நன்ன லந்தரு மனையசோ னாட்டினின் னுயிராய்ப்
பொன்னி மாநதி திகழுமெவ் வுலகமும் போற்ற. (க௭)

ஆதி நாயக னமார்க னாயக னவிர்நால்
வேத நாயக னிமாசலை நாயகன் விரிதன்
சோதி நாயகன் கயிலையிற் றாயவா ரருளே
யிதெ னச்சிவ தீர்த்தமொன் றிலங்குமவ் டவமுதம். (க௮)

தன்னை யாங்குவந் திறைஞ்சிவேண் டுறுதபோ தனனாந்
தன்னை நேந்திறற் கும்பசற் கனையதண் கயிலை
மன்ன னிப்பவக் குறுமுனி மந்திர மயமாய்
மன்ன லத்தசீர்க் கமண்டலத் தேற்றுவந் ததனை. (க௯)

0 அமுதம் தன்னை அளிப்பவென்றியையும்.

சைய வெற்பில்வைத் தருட்சிவ நியமபூ சனைமுன்
செய்ய வப்பொழு தொப்பிரி திப்பிய பதியார்
துய்ய காழியி லீந்திர னந்தனன் துலங்க
வுய்ய வாபத்து நீத்தருள் கணைசனங் குற்றே. (௨௦)

அலைய மாமறுக் கமண்டலோ தகத்தினை யவிரும்
புனித வாயச ரூபனாய்ப் போந்துசாய்த் தருள
வினிய வப்புன லம்மலை யுச்சிநின் றெவரு
நனிது திப்பவன் திப்புவி பொற்புற நடந்து. (௨௧)

புகலி நந்தனம் புகுந்துபூப் பல்குமா புரிந்து
நிகரில் காவிரி பொன்னிமுற் பெயர்பெறீஇ நிலவுந்
திகழு மந்நதிக் துறைகளெவ் வெவற்றினுஞ் சிறந்த
தகுதி வாய்ந்தது தூயசின் தாமணித் துறையே. (௨௨)

இன்ன சீர்த்துறைச் சிறப்பிதன் பெயரினு மிலங்கு
மென்ன ரும்புகழ்ந் தோதுவர் சிந்தித்த வெல்லா
மன்ன வாறொரு வாதினி டதருண்மென வனைய
சென்னி சேர்திருத் துறையது திருச்சிராப் பள்ளி. (௨௩)

இத்தி ருச்சிராப் பள்ளியு தீசியி லிருநீர்
வைத்த சென்னியன் முற்றுநீர் வடிவனாய் வயங்க
கைத்த லத்தினுற் றிடட்டியங் கண்ணுமை முன்பூ
சித்த வாணக்கா வெனுந்திருத் தலமணி திகழ. (௨௪)

திருச்சிராப்பள்ளியானது, அவிரும் எனப் பின்வரும் (உஎ-ம்)
பாட்டியுதியுடன்முடியும். நீர்வைத்த சென்னியனாமுமுதும் நீர்வடி
வனாய் வயங்கும்படி, உமையம்மை, தன்னையினால் நீரையே சிவலிங்க
ரூபமாகத் திரட்டிவைத்து முதலிற் பூசுந்தருளிய திருவானைக்கா
வென்னும்திருத்தலமாகியஇரத்தினம் உதிரியில்—வடக்கில்திகழவும்

சாதி யாலுபர்ந் தனமென வத்துனை தருக்கும்
பேதை யோருமன் புயர்கிலை தேர்த்தது பேணி
ஏத நீக்குய வெறுப்புக்கு மருளெனும் பீசு
மேத குந்திருத் தலமணி பிராகியில் விளங்கு. (உரு)

அன்பு அறிவு ஒழுக்கமுதலிய நன்மை யாதுமில்லாதிருந்தும்
நாம் சாதிபாலுபர்ந்தனமென்று அச்சாதிபளவிலேயே தருக்கடை
வின்றமுடர்களும், அன்பினது உயர்கிலைதெரிந்து அதனையேபேணிச்
சாதிமகன்னைநீக்கிப் பணிந்துவிற்பதற்காகவே ஒரு சிற்றெறும்புக்
கும் அன்புகோக்கி அருள்புரித்ததிருவெறும்பீச்சரமாகிய திருத்தல
ரத்தினம் பிராகியில்—கிழக்கில் விளங்கவும்.

அருவ ரங்கமு முடையர்மெய் யன்பருக் களப்பி
லருவ ரங்கனால் கமலரம் புயாசன றாகலத்
திருவ ரங்கமு றெழுவருள் பரமர்வாழ் சீர்த்தித்
திருவ ரங்குள மணியவா சித்திசை திகழ. (உ௫)

0 அகலத்திருவர்—மார்பில் இலக்குமியையுடையவர். திருவரங்
குளமாகிய திருத்தலரத்தினம் அவாகியில்—தெற்கில்விளங்கவும்.

ஒரு மாண்பெலா மொருவுறு துறைதனி *துறையூர்ப்
பேரு றும்பதி மணிபிர தீசியிற் பிறங்க
வேரி லங்குசீர் நடுவின யகமணி யெனவே
பாரி லெங்கணுந் தன்னொளி பரப்பிதின் றவிரும். (உ௭)

* உறையூரென்னும் திருத்தலரத்தினம் பிரதீசியில்—மேற்கில்
விளங்கவும், இத்திருத்தலங்களாயி யூழ்மணிகளுக்கு நடுவில் நாயக
மணியாய்எங்கும் தன்மகிமாவிசேடப்பிரகாசத்தைப்பரப்பிக்கொண்டு
நின்று விளங்கும். (வேறு.)

எச்சம யங்களு மிறைஞ்ச வின்னவற்
றுச்சிதின் றொளிர்சைவத் துண்மை யாவரு
நிச்சயிக் தோர்ந்துய நீடு நான்மறை
யிற்செறி பொருள்வடித் திலக்கு நால்வர்கள். (உ௮)

திருவருள் பொழிதிரு வாக்கிற் தேக்கவந்
திருளிரித் தருளொளி யிலக்கு செந்தமிழ்த்
தெருண்மொழி வேதங்கள் சீர்ப்பு ராணங்க
ளருளிரு மொழியறி வாற்றல் சான்றசீர். (உ௯)

மருவுறு பெரும்புல வேர்வ முத்துமாண்
புரியபன் னாலெலா மோது சீர்த்திவாய்ந்
தொருவிராட் டுச்சிமேன் முடியி னோங்குமாற்
பரவுசீர் திகழ்சிராப் பள்ளி யோங்கலே. (௩௦)

0 சிராப்பள்ளி மலையானது, நால்வர் திருவாக்குக்களினின்று பெருஞ்ஞற்றவந்து, உலகில் அன்னியசமயவிருளிரித்துச் சுத்தாத் வித சித்தார்த்த சைவத்திருவருளொளியே எங்கும் விளக்குகின்ற செந்தமிழ்வேதங்களும், வேதப்பொருள் விளக்கும் சிறப்புடைய புராணங்களும், மேலும் அய்ய-மொழி தென்மொழிகளாகிய இருமொழிகளை நன்காராய்த்த அறிவும், ஆங்காங்குள்ள உண்மைப்பொருள்களை அவற்றிற்குரிய ஏதுமுதலியன எடுத்துக்காட்டி அசைவற நிறுத்தும் ஷுற்றலும் பிறைந்த பெரும்புலவோர் மேற்கொண்டுவழுத்தும் மாண்புடைய பலதூல்களுமாயின எல்லாவற்றிலும் புத்தூத்தோதப்பபடும் சீர்த் துவாய்த்து விராட்டுவென்னும் பேராசன் முடிமேலுள்ள நிவ்விய சத்தின மகுடம்போல் உயர்ந்து விளங்குமென்க.

நீலமுண் டனும்வெள்ளை நிறத்த தாமென
வாலிய சிவபரத் துவத்திண் வாய்மையை
யேலுறக் டகாழிச்சே யிலக்கு பாசரச்
சிலமந் திரத்தது திருச்சி ராப்பள்ளி.

(௩௩)

† காழிச்சேயாகிய ஞானசம்பந்தர், “கொலைவரை யாத கொள் தையர் தங்கள் புரமுன்றுஞ், சிலைவரை யாகச் செற்றன ரேனுஞ் சிராப்பள்ளித், தலைவரை நானுத் தலைவரல் லாமை யுரைப்பீர்கா, ணிலவரை நீல முண்டனும் வெள்ளை நிறமாமே.” என்றருளியதிருப் பாடலில், வேதசிவாகம புராணேதிகாசாதி விசேட தூல்களெல்லாம் விதந்தெடுத்தோதுகின்ற முழுமுதற் தலைவராகிய சிவபிரானைத் தலை வரல்லவென்றே தினந்தோறும் சிவமமந்திரம்போலக்கூறும் பாதகர் களாகிய சிலரைநோக்கி, திரிபுரத்தசுரர்கள் செய்யும் பெருந்துன்பங்

கனோ மாற்றிக்கொள்ளமுடியாதலேத்துவருந்திய பிரமவிஷ்ணுவாதியர் அடைக்கலம் புர்த்து பணிந்து வேண்டிக்கொண்டதற்கிரங்கி அவ்வ சுரப்பகையை நீக்கி அப்பிரம விஷ்ணுவாதியரைக் காத்தருளிய பெருந்தலைவராயிருந்தும் அந்த சிரப்பள்ளித் தலைவரைத் தலைவரல் லாத தன்மையென்று தினமுங்கூறும் பாதகர்களே நீங்கள் தலைவ ரெனக்கொண்ட விஷ்ணுவானவர், இன்னதுவருமென முன்னரே தெரிந்துகொள்ளும் அறிவுமின்றி அமுதம்பெறுமாசையாற் கடல் கடையப்புகுத்து, அவ்வமுதம் பெறுதொழிந்ததுமன்றி, உயிர்க்கும் இறுதிபுரியும் வலியினதாய் விஷுவெள்ளம்வர, அதனைமாற்றிக்கொள் றும்ஆற்றலுமின்றி, அவ்விஷுவெப்பத்தால் 'நீலமுண்டதும்' வெந்து கருமையுற்றதும் 'வெள்ளை நிறமாமே' அவரது வெள்ளைநிறமேனியா மன்றோ! பின்னர் அவ்விஷுத்தரத்தலால் ஆற்றாதோடிக் கயிலேயே கதியென்றடைக்கலம்புகுந்து ஒலமிட்டலற அவ்வாபத்துக்கிரங்கிச் சிவபிரான், தானேயாயசுந்தாரை ஏவ, அவர், அவ்விஷுவெள்ளத்தின் முன்புவந்து தமது திருக்கரத்தை நீட்டியருள, அவ்வெள்ளம் நாவற் கனியளவாயொடுங்கி அக்கரத்துவர, அவர்கொண்டுவந்து கொடுப்ப அவ்விடத்தைத் தமது கண்டத்துவைத்து அவ்விஷ்ணுவாதியருயிர் காத்தருளியவர் அச்சிவபிரானன்றோ! பின்புசிவபிரான் அவ்விஷ்ணு வைநோக்கி நீவிக்கினேசபூசனையின்றிக் கடைந்தமையால் இவ்வாபத் துற்றது இனி அப்பூசனையெய்துகடைக அமுதங்கிட்டுமென்றருளிய ஆணைசிரமேற்கொண்டு அவ்வாறுபூசித்துக்கடைந்து இடரின்றி அமு தம்பெற்றும்,கடைந்துவருந்திய அசுரர்க்கும்தமதியற்கைவஞ்சனையால் அவ்வமுதமுதவரது தேவர்க்குமாத்திரம் அவ்வமுதமளித்தவர் உங்கள் விஷ்ணுவேயன்றோ! இவ்விருவெல்லாம் பாகவதாதிக்களிலும் வினக்க

மாயிருக்கவும் முழுமுதற்றலையாகிய சிவபிரானைத் தலைவரல்லரென் றும், அத்தலையையிலாத விஷ்ணுவை முழுத்தலையென்றுக்கூறும் வங்களுக்கு, “நீலமுண்டதும்” கருமையும், “வெள்ளை நிறமாமே” வெண்மை நிறமாகவே தோன்றும். அஃது உங்கள் போகடழின் புணர்ச்சிவலியேயாமென்பது முதலிய அரும்பொருளையங்கனமைய வைத்து விளக்கியருளினரென்க.

பற்பல மந்திர பாச ரங்களி

னற்புத சைவத்தி னருண லங்களே

சொற்பொருள் விளக்குமத் தூய சேயினோர்

பொற்புதி கத்தது புகழ்சி ராப்பள்ளி.

(கூஉ)

0 அத்தூயசேயின், ஞானசம்பந்தரது, பற்பலமந்திரவாக்கியங் களையும்த திருப்பாடல்களிலுள்ள சொற்பொருள்கள் சைவநெறி யின் அருண்மலங்களையேவினக்குகின்ற ஒருதிருப்பதிகத்தை இப்போ ஁டையது அத்தகைய சிராப்பள்ளி என்க.

ஐவரி னுட்டுணு தகிலம் போற்றிநின்

றுய்வகை யெம்மையா ஁டைய நாவா

செய்வனி காட்டுவா னிசைத்த வற்றுளோர்

தெய்விகப் பதிகம்வாய்ந் ததுசி ராப்பள்ளி.

(கூங்)

நாவரசு, எய்வழி—அறிமத்தக்க உண்மைநெறியைக் காட்டும் படி இசைத்தருளிய திருப்பதிகங்களுள்ளே, ஐவராலாட்டுணுமல் லலகெலாம் திருச்சிராப்பள்ளியைப்போற்றிநின் றுய்யும்படி, “அரிச்சி ராப்பக லைவரா லாட்டுண்டு, சுரிச்சி ராதுநெஞ் சேயொன்று சொல்

லக்கே, டிருச்சி ராப்பள்ளி யென்றலுந் தீவினை, நரிச்சி ராது நடக்கு
நடக்குமே," என்பதுமுதலிய திவ்வியமந்திரபாசுரங்களமைந்த ஒரு
திருப்பதிகத்தையுடையது திருச்சிராப்பள்ளி என்க.

0 அகியர கடன்முன மனில னுற்றன்மிக்
கெவிமே ருவினுச்சி யிற்ப நித்தெறி
சிகரமுன் நிநிலொன்று சென்று தங்கியே
நிகழுமோங் கலையுடை யதுசி ராப்பள்ளி.

(௩௪)

* அரிவலி யடக்கியா ளசுரர் கோமகன்
நிரிசிர னென்றொரு நிறன்மிக் கான்முன
மருவிபாங் கமலனை வழுத்தி வைகுளிர்
தெரியுமப் பெயரது திருச்சி ராப்பள்ளி.

(௩௫)

அகத்திய ராதிய ரரிமு னஞ்சுரர்
மிருத்ததம் வேட்கைகள் விரவ வேண்டுபு
சுகத்திரு நலனெலாந் துதைய நல்கியே
செகத்தொளிர் கின்றது திருச்சி ராப்பள்ளி-

(௩௬)

அரியய னாநியர்க் கதீத னாகியுங்
கருநிறை யொருமகள் கருவு யிர்த்திடற்
குரிமருத் துவத்தொழி லுஞற்று தாயுமாய்ப்
பரனருள் வரனது பகர்சி ராப்பள்ளி.

(௩௭)

ஆணலன் பெண்ணல னார னாநிநேர்
காணல னெவற்றையுங் கடந்த பேரொளித்

தாணுவே தாபுமாய்ச் சார்ந்து நல்குசீர்
மாணுமித் தலநலன் வழுத்தற் பாலதோ. (௩௮)

(வேறு.)

இத்தகுசீர் மேலுமளப் பில்லனவாய்ந் திலங்குதலோர்ந்
தித்தலனே நமக்கென்று மினியரசுக் குரித்தாகி
மெத்தனாகயநலங்களும்வாய்ந்திலங்குவதென்றுளங்கொண்டா
னெத்தலமு மிறைஞ்சுமலை மெழித்திருக்கோயில்புகுத்தான்.

ஆனைபறிநு மலைபுச்சி யமர்ந்தருளி யாவருந்தம்
விண்ணிறையப் பணிந்தேத்தும் விக்கினநா யகற்பணிந்து
நலிபாவித் தன்னுளத்து நயந்தனமுற் றறப்பெறுவா
னினிதருடி மெத்தாய்கீ மெனவேண்டிக் கொண்டேகி. (௪௦)

வாபுமியன் மணங்கமழு மீட்டுவார் குழலம்மை
சேயடிகள் பணிந்தேத்தித் திருவருள்வேண் டுபெசென்று
தாபுமா னவ்நிருமூன் சார்ந்துபல முறையிறைஞ்சி
நேயமிகத் துறித்தொருவா நிலையினையப் புறம்போந்தான்.

அரசியலுக் கின்றியமை யாதவா னுதியவாய்
விசிதருபற் பலவகையின் விளங்குறுப்பெ லாம்பொலிந்து
மருவவமைத் தத்தாணி மணிபரிபா சனத்தமர்ந்து
பரவாசர் பணிபாற்றும் படியாற்றல் புரிந்தளிப்பான். (௪௨)

நீதியினி லரசியற்று நிலைமையிற்பற் பலதொழில்க
ளாதவா விடையறு தடுத்திடவு மவற்றினுமோர்

கேர்தணுகா வகையியற்றிக் குலமறைக ளெடுத்தோது
மாதொருபா கன்கழுவின் வளரன்பு பெக்குதலால். (சந)

வழுவாது நடோது மட்டுவார் குழலம்மை
தழுவாநின் றெளிப்பாகத் தாயுமா னவர்கோயி
றெழுவாய்மைநியதிமுமெற்றெடர்புறச்செய்தெஞ்ஞான்று
மெழிலாருஞ்சிராப்பள்ளி யினிலமர்தான்சோணுக்கன். (சச)

இவ்வரிய நியதியனா யிருந்துமடுத் திலங்குதல
மொவ்வொன்றின் மகிமைபுமோர்ந் துளமுருகி நனிபார்வந்
தெப்பிகமாண் புறுவாய்மைத் திருவாணைக் காவினுறு
மவ்வியல்பா லான்மார்த்த மதுவேயென் றுளந்துணிந்தான்.

(வேறு)

அன்பிலா லந்துறை வடக்கி லார்கிழக்
கின்பெறும் பீசந்தெற் கெழிற்சி ராப்பள்ளி
நன்புறு கற்குடி மேற்கி னண்ணுற
மன்பொலி தருநடு மணியி னுணைக்கா (சசு)

பரவுகா ழியின்மணி பதிக முன்றர.
சுரைபதி கங்கண்முன் றுடைய நம்பிசீ
ரருணிறை பதிகமொன் றுக வேழுடைத்
திருமையே முலகும்போற் நிசைமல் காணைக்கா. (சசு)

அயனினை வற்றன வரத *மன்பனை
புயநினை குலமக ணிலையு ணர்த்துமந்

நயமுத விலக்கிகங் காழி நாதனும்

பயனுறப் போற்றிப் படைத்த தானைக்கா. (சஅ)

* அன்பன் நாயகன். நாதராகிய சம்பந்தர், தாம்பாடியருளிய அப்பதிகங்களில் காமெல்லாம்பயனுறுப்படி, அயல்வினைவின்றிஇடை யாருறு தன்நாயகனையே தானுய்யும்படி நினைந்து நின்று உரியதொ ண்டுபுரியும் குலமன்றித் தற்புதிலையுணர்த்தும் அந்நயமுதலியவற்றால் பரம விஷ்ணுவாதி தேவர்கள், சிவனருளாற் சிருட்டி திதியாகிய தொழிற்றலைமை பெறினும் அத்தலைமையுபசாரமே, அவரெல்லாம் பிறப்பிறப்பாதியிற்படும் மும்மலசகிதர்களாகிய சிவர்களுையாதலால், “சென்று காஞ்சிறுதெய்வஞ் சேர்வோமல்லோஞ் சிவபெருமான்நிரு வடியே சேர்ப்பெற்றோம்” என வாசேசருதி வினக்கியபடி அச்சிறு தெய்வங்களாகிய அன்னியதேவ நினைவின்றி, அநாதமலரகித பரம பறியாகிய சிவனொருவனையே அனவரதமும் நினைந்துய்யும் நயமுத லியவற்றை இலக்கிப்போற்றிய சீர்படைத்ததுநிருவானைக்காவென்க.

உன்னையடைந் தவர்துய ரனுவு முற்றில

ரெனுமிப றன்னில்வைத் தென்செப் கேனெனு

மனுவிலத் துணிபொருள் வபக்கி நாவர

சினிதுபோற் றிருஞ்சிறப் பிபைந்த தானைக்கா. (சக)

நாவரசு, “திருவானைக்காவுடைய செல்வாவென்ற, னத்தாவுன் பொற்பாதமடையப்பெற்றே னல்லகண்டங்கொண்டடியே னென் செய் கேனை” என்னும் மந்திரத்தால், அத்தனை உன்னையடைந்த வர்கள் அனுவனவு துன்பமுயிலரென்னுமியல்பை, தன்னிலைவையு ன்னிதுபோற்றிய திருவானைக்காவென்க, அல்லகண்டம்—துன்பம்.

உண்பாதம் அடையப்பெற்றேன்; அதனால் துன்பம் ஒருசிறிதாயில்
லேன்; ஆதலால் அது குறித்து யாதுசெய்யவேண்டியவன் துன்ப
மென்பதே சிறிதாயில்லாதபோது அதனை நீக்கியருளும்படி வேண்
டல் முதலிய செயல் நிகழ்வதுண்டோ? ஆதலால் அதற்காகச் செய்ய
வேண்டிய தொன்றுமில்லை என்பதே “என்செய்கேன்” என்றருளிய
மந்திரவாக்கின் துணிந்த கருத்தாமென்க. கொண்டு நண்டுக்குறி
த்து என்னும் பொருட்டு. “அடையப்பெற்றால்” என்பதும் பாடம்.

உமைபுன விலிங்கமாத் திரட்டி யுன்னிவைத் .

தமைசெழு நீர்த்திர னையென் றாய்சொலி

னமருணர்ந் துய்யுமா நாவின் வேற்றில்க்

கிமைதரு ளீர்த்திவாய்ந் திலங்கு மாணைக்கா.

(௩௦)

நாவின்வேந்து “செழுநீர்த்திரனைச் சென்றாடினேனே” என்று
(ஆய்சொலின்) ஆராய்ந்துண்மையறிந்துகோடற்கிடந்தந்தருளிய மந்
திரவாக்கினால் உமையம்மை திருக்கயிலையினின்று சிவானுஞாயால்
ஞானக்ஷேத்திரமாகிய தன்னிடத்துவந்து, அங்குள்ள ஒன்பதுதீர்த்த
ங்களின் முதலாவதாகிய பிரமதீர்த்தத்துள்ள நீரைத்திருக்கரத்தால்
அள்ளி அதனையே சிவலிங்கமாகத்திரட்டித் தியானித்துத்தாபித்த
மையை நம்மவருணர்ந்து அச்சிவலிங்கமகிமாவிசேடந்தெரிந்து வழி
பாடுசெய்துய்யும்படி இலக்குகின்ற பிரகாசச் சிறப்புவாய்த்தது மேற்
கூறிவந்த ஆணைக்கா என்க.

அடியவர் மகிமைதேற் றார்வத் தெம்பையா

ளுடையவ ரெனச்சிவ னுருவ னாகியும்

புடவியுய் வுறுதற்கே போந்த நம்பிபோற்

றிடுசிறப் பெய்தியிக் கிலங்கு மாணைக்கர்.

(௩௧)

சிவரூபராயிக்குத் தும் பூமியும், தற்காகவே நரரூபராய்வந்தருளிய சுந்தரர், சிவமாந்தன்மைப் பெருவாழ்வுபெற்ற அடியவர்களின் மகிமை தேற்றும் ஆர்வத்துடன் "இறைவனென் றடிசேர்வாரெம்மையு மாளு டையாரே" என்பது முதலிய தமிழ்வேதமந்திரங்களாற் போற்றிடு சிறப்பெய்தி மிக்கிலங்குமானைக்காவென்க.

அம்முமா முனிவர்தஞ் சென்னி தன்னினீள்
சம்புகா ருவையுமை யருளிற் சார்த்தவச்
சம்புகீ முனினென்றுத் தங்கி வாழ்சிவ
சம்புகீற் றிருந்தரு டருவ தானைக்கா.

(௫௨)

இத்தலத்தில் தவஞ்செய்திருந்த சம்முமுனிவர், தம்முன்பு ஒரு வெண்ணுவற்கனி விழக்கண்டு அது, எவ்வுலகத்துக்கண்டறியாத அற்புத நிலையதாய் விளங்கலால் அதனை எடுத்துக்கொண்டு திருக்கயிலையடைந்துபணிந்து சிவபிரானுக்கு நிவேதிப்ப, அவர் அதனை யுண்டு விதைபை உமிழுங்கால் அதனை இருகரமும் கீட்டி வாங்கிப் பற்படாமல் விழுங்கினார். அவ்விதை முளைத்தெழுந்து அம்முனிவர் சிரமேஸ்வனர்த் து வானுங்கடத்துசென்று பெருவிருஷமாய் விளங்கியது. அம்முனிவர் சிவாஞ்ஞாபின்படி இத்தலத்துவந்து தவஞ் செய்திருந்தனர். பின்னர் உமையம்மையார் இங்குவந்து நீரையே சிவலிங்கமாத் திரட்டித்தாபித்துப் பூசுக்குங்கால் அவ்விலிங்கத்துக்கு நிழல்செய்யும்படி அம்முனிவர்க்கு ஆஞ்ஞாபித்தனர். அவ்வருளின் படி அம்முனிவர் அவ்விலிங்கத்தணிமையில் அந்நிழல்செய்துகொண்டிருந்தனர். அதனால் அச்சம்புவிருஷநிழலில் தங்கிவாழ் சிவசம்பு வென்று கூறியதென்க.

கருதிவந் திராகவன் கும்ப கன்னற்கொல்
பிரமகத் தித்துய ரொழியப் பேணிநின்
றுரியவா கமமுறை பூசித் துபந்துநல்
வரனுற வளித்தது வழத்து மாணைக்கா. (௫௩)

அரணையர்ச் சித்துப்பொன் னையன் முன்னடம்
புரியமுன் செய்ததப் பொன்ன ரங்கநேர்
மருவியெக் காலமும் வயங்கு மாசெய்மரற்
கருவா மளித்தருள் புரிந்த தாணைக்கா. (௫௪)

விஷ்ணு, அரணை—சம்புகேசுரரைப் பூசித்துத், தன்பத்தினி
யாகிய பொன்—இலக்குமியை அப்புகாகாலத்தோறும் அவளது
பரவாநடனஞ்செய்யும்படி செய்ததை அப்பொன்னின் அரங்கம்
(சேரங்கம்) அச்சம்புகேசர்க்கு நேரிவிருந்து எக்காலத்திலும் விளங்
கும்படியுஞ்செய்த அம்மாலுக்கு அருளிய ஆணைக்காவென்க. எனவே
திருவாணைக்காத்திருக்கோயிலுக்கு நேரிலுள்ள சேரங்கமானது அச்
சம்புகேசரர் திருச்சந்நிதியில் இலக்குமி செய்யும் நடனசாலை என்ப
தாம். ௨—இலக்குமி அரங்கம்—நடனசாலை, இஃதான் திருவாணைக்
காத்திருக்கோயில், சேரங்கத்தைத் தனதுநிருத்தமண்டபமாக்கொண்டு
அதன்மேலும் விரிந்துள்ளதென்பது விளக்கமாகின்றது.

(வேறு.)

இன்னன மகிமை யெல்லா மியைந்நிலங் காணைக் காவிற்
றுன்னின னண்ட மெல்லாந் துதைதர வொருங்கீன் றோம்பு
மன்னைநம் மகிலான் டேசை யம்புயத் தாளி னைஞ்சி
முன்னமுற்றளித்தார்கென்றுமுன்னமன்பினிற்றுதித்தான்.

அழுக்கொருங் கொழித்துத் தூய்மை யளிப்பவன் சிவ
னே யென்ப, முழுத்தழன் மேனி யாலுந் தெரித்தருள்
முதல்வன் தன்னை, விழுத்தழ லிபல்பற் றேனும் வெருவுறச்
சேய்த்தும் வெப்பம், பழுத்துறு மதனா லன்ன பாவகன்
வடிவ மாற்றி. (ருக)

நெருப்பிங்குணம், தன்னில்வந்தபொருள்களின் அசுத்தம்
நீக்கிச் சுத்தமான விபூசியாக்குதலேயாதலால், அத்தழன்மேனியா
லும் தன்னையடைந்தார்க்கு மலவழுக்குமுற்றொழித்துத் தன்மயமா
கும் நிர்மலசிவத்துவங்கொடுப்பவன் சிவனேயென்னுமுண்மையை
விளக்கியருளும்முதல்வனே, அத்தழலினியல்பு அத்தன்மைத்தேனும்
அனுகாது வெருவும்படி வெப்பமுதிர்வுறுமாதலால் அப்பாவகன்
(அவ்வக்கினி) வடிவை நீக்கி, யாவரும் வெருவுகல் சிறிதுமின்றி
யஹும்படி சேதனஇயற்கைக்குணத்ததாய உதகத்தையே திரட்டிச்
சிவலிங்கமாக்கி யுமையம்மை பூசித்தநாதனை என்று அடுத்தசெய்யு
ளுடனியைத்துப் பொருள்கொள்க.

சீதள விபல்பிற் றுகித் திகழுத கந்தி ரட்டி
மாதகு மிலிங்க மாக்கி வைத்துமை யருச்சித் தேத்து
நாதனைச் சம்பு கேச நாமனைப் பூமன் காணுப்
பாதனை யிறைஞ்சி நேர்நீர் பரவுநு ளோக்கி தின்று. (ருள)
பாவச னாகி யெந்தாய் பல்வகை யுயிர்முற் றோம்பி
யருளமு தூட்டி யாளு மமலன் யொருவனேயென்
னையனு மானங் காட்சி யளவினு முறுதி செய்யுந்
திருவுளக் கருத்தி னானே திருவருள் வெள்ளமேயாம்.(ருஅ)

உரை—ஆகமப்பிரமாணம். அதனை, அனுமானப்பிரமாணம் காட்சிப்பிரமாணங்களாலும் உறுதிசெய்யுங்கருத்தினாலோ, இத்திருவாணைக்காவில் அத்திருவருள் வெள்ளமேயாமென்னும்படி நீர்பெருகிச் செல்லும் சிவலிங்கமேனியனாய் வீற்றிருந்தருளுகின்றாயென்று அடுத்தசெய்யுளுடனியைத்துப் பொருள்கொள்க.

ளன்னநீர் பெருகிப் பாயு மிசங்கமே னியனா யிந்த
வின்னிமி ராணைக் காவில் வீற்றிருந் தருளு கின்ற
யன்னையா யத்த னாக யகிலமு மளித்தாள் வாய்மை [தாய்
முன்னவ வெளியே னெண்ணு முன்னமுற் தருள்வா யெந்
னனியவர்க் கெனிய னாக யின்னருள் புரித னின்சீர்த்
தெனியரு ளியற்கை பென்றே செப்புநூல் செந்நெ றிச்செல்
லனிநிறை யானோர் சொல்வ ராதலா லெனியே னின்பால்
O வெளிறுநீ யருள்கென் றோதன் மிகையெனவெருவுகின்
O வெளிறு—வெள்ளறிவு. தேன். (௬௦)

என்றரி நியம்பி மேலும் பன்முறை யிறைஞ்சி யங்கை
சென்றுதன் சிரமேற் கூம்பத் திருமுனின் றெருவா தேகித்
தன்றனி யாசி ருக்கை சார்ந்தருட் சம்பு நாதன்
மன்றலங் கழன்ம னத்து வைத்துநீர் திருந்தான் மன்னோ.
நாடொறுந் தாயுமான நாதனை யாணைக் காவி
னீடொளிர் சம்பு கேச நிமலனை நினைவு மாறாப்
பீடுறு மன்பிற் போந்து பேணியா ருனை வேண்டிச்
சேடுறப்பணிந்துபோற்றுந் திருத்தொண்டுசெய்துவந்தான்.

இவ்வகை பன்னாட் போற்றி யிறைஞ்சுமித்தொண்டின்பேற்
றெவ்வகை யடக்கியானுந் திறல்வலி யாதி யாவஞ் [ஞற்
செவ்விதி னானு னோங்கிச் செறிதல்கண் டுவகை கூர்ந்தே
யவ்விறன் மிகுசோ னுக்க னடுசம னுக்கஞ் சார்ந்தான். (ககஉ

தெவ்வலி முருக்கி யெங்குஞ் செயத்தம்ப நாட்டி யானு
மவ்விய லுறற்கி யைந்த வாற்றன்மிக் குளநன் னுளிற்
பொவநேர் படைபெ முந்து பர்த்துநுந் தேகு மாறு
செவ்வியமுறசறைந்துநிருந்துபோர்க் கோலங்கொண்டான்.

ஆம்புவி மாந்தர் வானத் தமார்கண் முனிவர் முன்னோர்
பம்பிவர் திறைஞ்ச லோட்ட பலன்பெற வுடன ளிக்குஞ்
சம்புநா யகர்தண் கோலந் தாபுமா னவர்வண் கோல
நம்புளத் திருத்திக் கொண்டு நயந்துவேண்டுபுசென் றானால்.
நினைவினு முன்றிச் செல்லு நிராமணி யிரத மேற்கொண்
டுனலருஞ் சாது ரங்க முடனெழுந் தார்த்துச் சூழக்
களையொலி முரசு முன்னேழ் கடவினு நனிமு ழங்கத்
தனைநிகர்வருஞ்சோனுக்கன்சமருளமுப்ப்பச்சென்றான் (ககக
நண்ணல ராகி யேனை நாடுவாழ் வேந்தர் யானுந்
கண்ணாகன் புவிச லிப்பக் கதித்தெழுந் தளப்பின் றுகி
விண்ணவ ரெவரு மேங்க விரிந்தநாற் படையின் வினு[டார்.
மண்ணல்போர்க்கோலத்தேறு மாற்றன்முற்பொலிவுங்கண்

ஏற்றம ரியற்று மாற்ற விழந்துநேர் நோக்கி யிவ்வேந்
தாற்றன்மா னுடமட் டன்ற ளளப்பருந் தைவி கத்தாய்
மேற்றிகழ் கின்ற தென்றே வெருக்கொடு வந்து தாழ்ந்து
போற்றுபுறையளித்துப்பொலிவுறச்சூழ்ந்தாரன்றே. (சுஅ)

அமர்குறித் துறுசோணுக்க எயர்செயு முன்ன ரேவெல்
சமர்வலி வீர ரெல்லாந் தளர்ந்தடி வீழ்ந்த சால்பா
லுமையொரு பாகன் றன்னை யுளங்கொளு மன்ப ராற்ற
லிமையவர்தமின்மேலோர்க்கு மெய்தரிதென்பதோர்ந்தாம்.

இவ்வகையொவ்வொர்நாட்டுமேகியாங்கெவரும் வெம்போர்
செய்வலி யிழந்து தாழ்ந்து றிறையளித் துடங்கு சூழ
வவ்விய னுடெ லாந்த னடற்புலிக் கொடிநி றிஇச்சென்
றுய்வருள்சிராப்பள்ளிக்க னுற்றனனுறுசோ ணுக்கன்.(எஃ)

அத்தலத் தமலன் றன்னை யானைக்கா வழுத ரூப
நித்தனை யுடனா யெங்கு நீடருள் புரிந்த நன்றி
பத்தியிக் கெடுத்தி யம்பிப் பன்முறை பணிந்து போற்றிச்
சித்தனைந் துருகப்போந்து சிராப்பள்ளி வீற்றிருந்தான்(எக)

(வேறு.)

இக்கிரம னாகிநி, லெங்கணுநி றுத்தி
பிக்கபுகழ் பெற்றொளிரவ் வேந்துவலி நோக்கி
யொக்கவரு வேந்தர்முத லோர்களுரை செய்தார்
விக்கிரம னேயிவனென் மேதகைய நாமம். (எஉ)

நாமமிஃ துற்றதனி நாமவிறல் வேந்தன்
 றுமவுத 'யப்பரிதி யிற்றிகழ்பு|சார்வ
 பூமனென வாழ்ந்தெனையு வேந்தர்நிரை போந்து
 காமுயதன் னுணைவழி காவல்செய வுய்த்தான். (எ௩)

தனியாசி யற்றுவிறல் சார்ந்துபுரி கின்றோ
 மிலிவழுதி நாட்டினையும் வென்றிடுது மென்றே
 யுனியமரி னுக்குரிய வங்கநிரை யோடு
 நனியிசைசென் மாவிரத மேற்கொடுந டந்தான். (எ௪)

எத்துணைப புத்தியின ரேனுமுனை யூழ்தம்
 புத்தியைம றைத்துமுன ரேகல்புதி தன்றா
 லத்தகைப விக்கிரம னுவதறி யாதே
 நித்தனர சாற்றியரு ணீண்மதுரை சென்றான். (எ௫)

மண்ணாசர் நாடுமுயர் வானரசர் நாடு
 மெண்ணரிய பற்பல்புவ னங்களுமி றைஞ்சத்
 தண்ணருள்செய் சுந்தான தாவிலர சாட்சி
 நன்னுதலி னெப்பகையு நாடரிநிந் நாடே. (எ௬)

என்னுடில யன்னுடிலன் யாவனையும் வென்றோ
 மென்னுடில தன்னகமுன் னேவவெளி தென்றே
 முன்னிவரு விக்கிரம சோழன்முது கூடன்
 முன்னிமதி வேணியிறை முன்றொழுது சென்றான். (எ௭)

சீர்மதுரை வாழ்வரகு னச்செழிய னேகி
நார்மலிமெய் யன்பர்தொழ நன்பருள்செய் கானப்
பேர்மருவி யாங்கணுறை பெற்றிகெரி வுற்றே
போர்மலை வப்பதியி னிற்புகறு னின்தான். (எஅ)

அன்னபதி றோக்கியுறு காலிடையி னுங்கே
சொன்னமய கோபுரமி லங்கியெதிர் தோன்ற
நன்னர்மகிழ் வுற்றதனை றோக்குபுந டந்தே
மன்னியொளி ரந்கருள் வந்துவள னெல்லாம். (எக)

கண்டதிச யித்தனைய காமருத லச்சீர்
மண்டுநல னுங்கணுறை வார்முனம்வி னுவிப்
பண்டறம்வ ளர்த்தருளு மன்னையொரு பாகன்
புண்டரிக பாதமலர் போற்றுறவி னைந்தான். (அ0)

வாணிதட முழ்கிமுறை மாணிலவு பூதி
தானுவிழி காணுமணி தாரணமு னுய
பேணியன வாவினை பீடுபெற வாழைம்
பாணிகண நாதனருள் பாடியடி குடி. (அக)

கோயின்முன ருற்றுமணி கோபுரம்வ முத்தி
நேயமிக வுட்புகுபு நீடறம்வ ளர்த்த
தாயினடி யிற்றொழுது தாதைமுன டத்துச்
சேயகம லத்தைநிகர் சேவடிசி ரத்தில். (அஉ)

புனைந்துமுன்வ ன்ணந்துபு கன்றுதுறி கூறி
நனைந்துருகு மன்புபொழி நன்கிருக லீரி
னிநந்தருபன் மஞ்சனமி லங்குபொருள் சேரத்
தனந்தனிய னென்றுஷாசெய் சம்புமுடி மீது. (அங்)

0 நீரின் நனைந்துஎன்க-

..ஆட்டுபுதி வேதனமு னுர்த்தவைக ளா
லுட்டிபொளி நாபவநை கோட்டிபொரு வாத
நாட்டமிகு பூசனையி னுர்த்தவுள னாகித்
0தேட்டநிறை வாகமுறை தேற்றுரைசெய் வானல்.(அச)

0தேட்டம்—விருப்பம். அது நிறைவுறும்படி முறையாகவிளச்
சும் மொழிகளைச் சொல்லித் துதிப்பானாயினென்க.

சங்கரபு ராணசிவ தாணுபவ நாச
செங்கரச டேசமலை மாதுநிகழ் வாச
பங்கரபு ராரிதிரி லோசனப ரேச
பொங்கரவு சீதமநி பூணமல தேச. (அரு)

இன்னறம்வ ளுர்த்தருளி பேமுலகு மோம்பு
மன்னையிட னுற்றிலக பூர்வவருள் வாசீ
சன்னெனம னற்பெயர்கொ டாணுதொழு வார்க
ணன்னருற மிக்கருளு நாதபா போத. (அசு)

(வேறு.)

என்றின் னனபஃ அறிபுகன்ற னெண்ணி யாங்குக்
கானப்பேர், சென்று பூழி யனைவெல்லுந் திறம்வாய்ப் புறு
மோ வென்றியம்பி, நின்ற காலை நாடெல்லா நேர்ந்த பொ
ழுதே தாழ்ந்திறைஞ்ச, வென்ற நின்பே ராற்றலையெம் விறலை
மறந்த தென்வேந்த.

(அள)

நீங்கா திருப்ப யாங்களுனை நிறைநாற்படைகள் சூழ்ந்
திருப்பப், பாங்கோர் துணையும் வேண்டாதெப் பகையுங்
கடக்கு நீயிவ்வா, நீங்கோர் வழி தனைவேற லெப்து மோ
வென் றையறனின், "னோங்காற் றலினுக் கழகோவென்
துணைத்தார் செருக்கார்ந் துறுமமைச்சர்.

(அஅ)

சுருதி முதன்மை புகல்சோம் சுந்த ரேசற் சூரித்தேயிவ்
வாசும் பொருளுஞ் சுதந்தரமோ ரணுந் நமக்கின் றெனும்
வாய்மை, சுருதி யாவு மவன்பணிக்கே கவினச் செலுத்தி
யாசியலுக், சூரிய படையா நியசிலவே யுறவைத் தாளும்
வாகுணன்சீர்.

(அக)

அனையன் பெயரும் விளக்கவுமோ ராம லந்தோவிக்கா
மன், வினையின் வலிபாற்படைசூழ விமல னருள்கூர் கானப்
பேர், தனையன் றடுத்துப் போர்முரசஞ் சாற்றி யேற்றா
னஃதுணர்ந்து, புனித வழி காளிசர் பொற்றா ளிறைஞ்சி
யிதுபுகலும்.

(கூ)

ஐயநினதாராருள்வலியே யலக்க னனைத்து மகம்நிறலஞ்
செய்யு மென்ப கடைப்பிடித்துச் சிலவே படையா நியகொ
ண்டு, வைய போம்புன் னடியேற்கு மாறாப்ச் சோழன் விக்
காமன், வெப்ப போர்செய் தெனைவெல்வான் மேவினா
னென் செய்கேன்யான். (கூக)

அருளா யெந்தா யென்றிறைஞ்சு மாசை நோக்கிக் கா
ளீசுநிருனீத் தெமையே போற்றியொரா தின்ப நுகர்மெய்
யன்புடையாய், வெருளா தேற்றாங் கம்புரிதி வென்றி
தருகா மென்றருளா, வொருவா வுலகை யீர்ப்பவரு ளுந்தப்
போந்தா னுபர்வமுதி. (கூஉ)

அனைப வழி யமர்புரிவா னடுப்ப வதன்மு னருளாலப்
புனித நகர்வாழ் காளியவன் போந்து சோழ னமர்பாடி
தனிலெங் கணும்வாள் தினாசூழ்ந்து சார்தற் கரிய வரணாக
நனிமிக்குறுதல்கண்டதன்மேனடந்தாளனைபவாளெல்லாம.
பூளி யாய்க்தப் பூழிறெறிப் போந்து வழி யெத்திறல
பாழி வீர றினுன்றிறன்மீப் படைத்த சோழ லுடனமர்த்து
வாழி வெற்றி புனைந்தானம் மாண்பி னாலோ பூழியனென்
ருழி திலம்போற் றநுற்பெயநு மடுத்தா னந்த வாகுணனே.

எல்லாஞ் சிவனு லாவனவே பெயமக்கோர் செயலின்
றெனும்வாயோர்ந், தல்லார் கண்ட னடியேபோற் றன்பர்
பொருளா தியசார்பொன், நில்லா ரெனிய ரெனவேறற் கெ
ண்ணி யீதலும் பேதைபரிச், சொல்லார் வழி யருள்வலி
முன் சோழன் வலிமாய் வோர்ந்தொதுங்க. (கூரு)

இன்ன நிலைமை வாகுணனுக் கீசன் முன்னின் றருளியல்போர், 0.தன்ன முந்தே றுதந்தோ தஞ் ப லாதி யில். லெளிய, னென்ன முன்னி யேற்றுடைந்தோ மிவனண் புற லேயெமக் கென்று, நன்ன ரனைத்துந் தருவதென. நாடித் துணிந்தான் முன்னல்த்தான். (சகக)

0 தன்னம்—அற்பம். † பலாதியில்—சைனியமுதலியவற்றில்.

துணிந்த சோழன் வாகுணப்பேர்த் தோன்ற னின்னோ டமாரற்ற, வனைந்தி லேனின் றிறநேர்கண் டணங்கே யா மென் புதல்விபை; மணந்து கோடற் கேயீண்டு வந்தே னவ்வா றென்கருத்துக், கிணங்கி யருள்க வெனச்சிலரை யெய்தி யுரைப்பா னியக்கினனாள். (சுஎ)

(வேறு.)

அதுவின விபசீர் வாகுண வழுதி யவனுள மகிழவே யனைபன், புதல்விபை மணத்தற் 0கோம்படை தெரிப்பப் போந்துவித் கிரமனாங்கெய்தி, வதுவரற் குரிய சுபதினத் தெம் மான் மலியருள் வபவ்குகா னப்பேர்ப், பதியினான் முறையிற் றன்மக டனைபப் பாண்டியற் களித்துள மகிழ்ந்தான்.

0ஓம்படை—சம்மதம்.

நிருவரு ணிதைவிற்பெருகுமெய் யன்பாற் செயற்கு ரஞ் செயல்பல திகழப், புரிபுல கிபல்விண்டறிதனாப் வாழும் பூழியன் செயறெறிந் துத்தன், னருமைநன் மகளை யவன் கொள வளித்தா னவனும்ப் பதிலில் யடையக், கருதியோ தானக் கௌரிய மணியின் கதிரினு லகவிருள் கடிந்து (சுகக)

0 அப்பதிவில்—அக்காயகனது நிலைமை. சிவத்துவநிலையெனினு
மாம். தான், அக்கொளியமணி—(வாகுண) பாண்டியரத்தினத்தின்
ஒளிபால் இருள்சுடித்து...பேரின்புறக் கருதியோ, தன்மகன்மணி
அவ்வாகுணமணி உட்ப் பொருத்தி...வாழும்படி அளித்த விக்கிரமன்
என அடித்த செப்புருடன் சேர்த்துப் பொருள்கொள்க.

புனிதவத் துவிதப் பொருடெரிந்தனைன்று போக்கில்பே
ரின்புறக் குறித்தோ, புனிதவன் சுகந்த கேசிகா மத்தன்
புகல்விமென் றுளமொளி மணிபப், புனிதமெய் நிலைய வர
குண மணிபப் பொருத்தின் றுலகெலாம் போற்று,
புனிதவாழ் லுறவானளித்தனிக் கிரமன்புகலரு மகிழ்வுநீஇப்
பொலிந்தான். (க00)

இத்திரு நலனெய் துறநமக் களித்த தீற்றினும் போற்
றிய தலம், தெத்தலங் களினுஞ் சிறந்ததா மெனவே யெண்
னுபு மீண்டுமிங் கெய்தி, யத்தனை மொருவா தறம்வளர்த்
தருளு மண்ணைப் யன்புமீ தூர, தித்தலு மிறைஞ்சு நியம
முன் னாக நிலவுதற் றொண்டுசெய் திருந்தான். (க0க)

துயதொண் டாற்றி யனைபவிக் கிரமச் சோழன்வீற்
றிருத்தவத் தொடர்பான், மேயது சோழ புரமெனும் பெயர்
0 முன் விசயமா புப்பெய ருடன்சீர், வாயவிச் சோழ புப்
பெரு மகிமை வாழ்பில பற்பல மல்கு, மேயுமங் வெல்லா
மியம்பரி தொருவா நிசைத்தவை கொண்டோதர்ந் திடுக.()

0 முன்னுள்ள விசயபுரமென்னும் பெயருடன் சோழபுரமெனும்
பெயர்மேயதுஎன்க.

என்றுரை செய்தான் சூதமா முனிவ் நெறிப்பணிற்
திருந்துகேட் டுவகை, துன்றிய சவுன காதிய ரணைய சூதனம்
புயபதத் துணைதாழ்ந், தின்றுட லெடுத்த பயன்முழு தடை
ந்தோ மெந்தையித் திருக்கலத் தெளியேஞ், சென்றுநே
ரிறைஞ்சும் வேட்கைமிக் கெழுந்து செல்கின்ற தருள்கெனத்
தெரித்தார். (க௦௩)

அதுதெரி சூத னனிமகிழ்ந் தணைய வருந்தவப் பெருந்
தகை யன்பர், துறிபுரிந் துடன்கூழ் தாவெழீஇ நெறியிற்
றுதைதலம் பலதொழு தேகி, நறிகளிற் சிறந்து தமிழ்நலன்
விளக்கி நான்மறைச் சிரத்தெளி வாசிக், கறுதரு சைவ மே
ன்மைநே ரெவர்க்குங் காட்டுசர் வைகைநேர் கண்டான்கொச

அணைவரு நான முறைபடிந் தேறி யாலவா யுட்புகுந்
தைங்கை, முனைவனைக் கயற்க ணன்னைபை முன்னர் முனைக்
தருள் சோமசுந் தாணை, யினிதடி யிறைஞ்சிக் கனிதுறி புகன்
றங் கேகியிச் சோழமா புத்தி, னனிபொரு கார்வ முந்தவந்
தடுத்தார் நாமகள் வாசியிற் றோய்ந்தார். (க௦௪)

பொற்றிருக் கோயில் புகுந்துந் தீசன் புகர்முகன்
சேயறம் வளர்த்தான், முற்றருள் வாசு சுர்திரு முன்னர்
முறைபணிந் தணைப்பொற் கோயி, லுற்றபல் வளங்க ணக
ரினு மாங்காங் கொளித்தரு வளனெலாங் கண்டார், கற்ற
வர் பரவு முனிவர்பே ரின்பக் கடற்படிந் தொருங்குளங்
களித்தார். (க௦௫)

யாவருஞ் சூத முனிவனை யிறைஞ்சி பெந்தைநீ யித்
தல மகிமை, யாவயி னுரைத்தாய் முகமனோ வெனமு னைய
முற் றனம்பிழை யடைந்தோ, நீவிரித் துனையவ் வளவும்
போ தாவென் னிலைமைதேர்ந் தனமெலா நோர்கண், டோ
வில்பல் வளங்கு ரிப்பெருந் தலச்சீ ருரைப்பரி துண்மை
பென் னுரைத்தார். (க௦௪)

மேலும்வா கீசர்ப் பணிந்திருந் தனர்பின் மேவினர்
மைச விபின், மேலுமித் தலச்சீ ரின்னும்பற் பலவா மித்
தகு புராணமோர் படலம், வாஷிப கவிகள் பலசில வேனும்
வயங்குற நியறியின் வழத்தூஞ், சிலமெய் யன்ப ரின்ப
மெய்ஞ்ஞானச் செல்வாய் வாழ்குவர் றின்னாம். (க௦௮)

அறம்வளர்த் தருளு மன்னைவா கீச ரருணிலை வாழிபக்
கோயின், முறைமைமுன் றங்க பூசனை வாழி முதுநிருப்
பணிமுத லாய, திறநலன் வளரப் பரம்பரை முறையிற் செய்
யுமெய் யன்பர்கள் வாழி, நிறையருள் பெறுநன் னெறிநிலை
வாய்மை நிகழ்த்துமிப் புராணம்வா ழியவே. (க௦௯)

ஆகத் திருவிருத்தம் ௫௨௫.

சோழபுர புராணம் முற்றுப்பெற்றது.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்.
சு	கஉ	௫	தானுந்	தானும்
அ	கடு	௬	கின்னாட்	கின்ராட்
உசு	௬டு	௬	சாய்	சாய்ந்
௬௦	சு	உ	தெமக்கிண்	தெமக்கிண்
௬உ	க௬	சு	விரிபும்	விரியும்.
௬௬	உ௦	உ	ஹருநனி	ஹருநனி
சஉ	௫சு	உ	தாமேவு	தாமேவு
சடு	சுசு	க	மெனுவிக	மெனும்விக
சஅ	சு	௬	துய்தத்	துய்தற்
எஉ	கடு	௬	நலனெ	நலனெ
எஎ		௬	நீங்கி	நீக்கி
ஹ	௬க	உ	மகிழன	மகிழ்ந
ஹ	௬உ	௬	நெடிதா	நெடிதா
எக	௬க	எ	மறைக்கா	மறைக்கா
அஉ	சஅ	அ	வழிகளும்	வழிகளும்
அ௬	௫௦	உ	யழைத்தவொ	யழைத்தலொ
ஹ	௫க	சு	வியம்பு	வியம்பு
அச	௫உ	க௦	போதகமாம்	போதகம்-அபிஷேகித்
அடு	௫சு	௬	மக்கனத	மக்கனத [தலுமாம்
அக		க	யினவாய	யினவாய்
ஹ	௫சு	எ	தானத்	தாளத்
அஎ		உ	யுஞ்ரய	யுஞ்சய

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்	பாட்டு	வரி.	பிழை	திருத்தம்.
அக	கக	க	பிறர்கரி	பிறர்க்கரி
க௦	கக	உ	திசுழ்கள்	திதழ்கள்
கக	கஅ	உ	கரிமுகளை	கரிமுகளை
கெ	கெ	ச	ததுவு	ததுவும்
கெ	கெ	டு	பாற	பாற
கெ	கக	கக	பிவியில்	பிவியில்
கக	எடு	ச	வீடு	வீடு
கச	அ௦	ச	வழங்கும்	வழங்கும்
கக	ச	ச	வாயர்	வாயர்
கக	கச	க	மிருத்தி	மிருத்திக்
க௦உ	உஎ	க	மாபிற்	மாபிற்
க௦க	ச௦	க	னேவுன்	னேயுன்
கக௦		க	அருனொளி	அருனொளி
கஉஉ	உ	க	புதிஇச்	புதிஇப்
கெ	க	க	யொர்	யொர்இ
கஉடு	கச	க	திரம்	திறம்
கெ	கக	க	துமை	லுமை
ககடு	சக	க	கேர்தனு	கோதனு
கெ	கெ	ச	பெருகு	பெருகு
ககஅ	டுஉ	க	அம்பு	சம்பு
கசஉ	கச	ச	முறச	முரச
கசஎ	அஎ	க	ணெண்ணி	ணெண்ணி

உ

இந் நூலாசிரியர் செய்த நூல்கள்.

முன்வேதாந்தத்தெளிவிலும், பின்பு திருத் தொண்டர் புராணசார விளக்கத்திலும் காட்டியுள்ள நூல்கள் அ-அ.

அவற்றின் பின்புசெய்த நூல்கள்.

அளகாபுரி மீனாஷி நந்தரேசர் திருவிட்டைமணிமாலை	க
போக்கலைச்செல்வவிநாயகர் பதிகம் க
ஷெ வள்ளிமணவாளர் திருவூசல் க
ஷெ குமரேசர் சோடசமாலை க
மன்னுதைநிகவிபலின்னிசைத்தமிழ்மொழி க
வேதாந்த வியல் க
கோபிசந்தன வரலாறு க
சிவாலயபூசாந்த ஆசீர்வாதமுறை க
உண்மை நோக்கம் க
சோழபுர புராணம் (பாட்டு ௫௨௫) க
சிவநாமவணக்கம் (பாட்டு ௬௨) க
சிவதயைவணக்கம் (பாட்டு ௧௦௮) க
விண்ணப்பமாலை. க

ஆகப்பிரபந்தங்கள் ௧௦௧.

6.34.